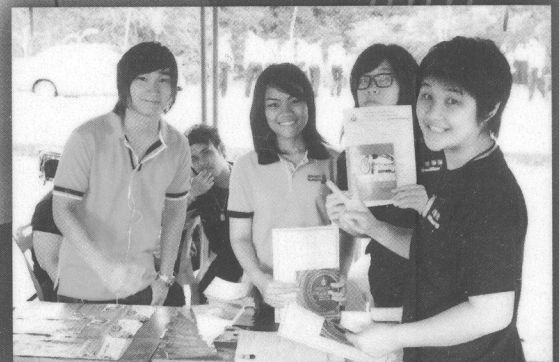
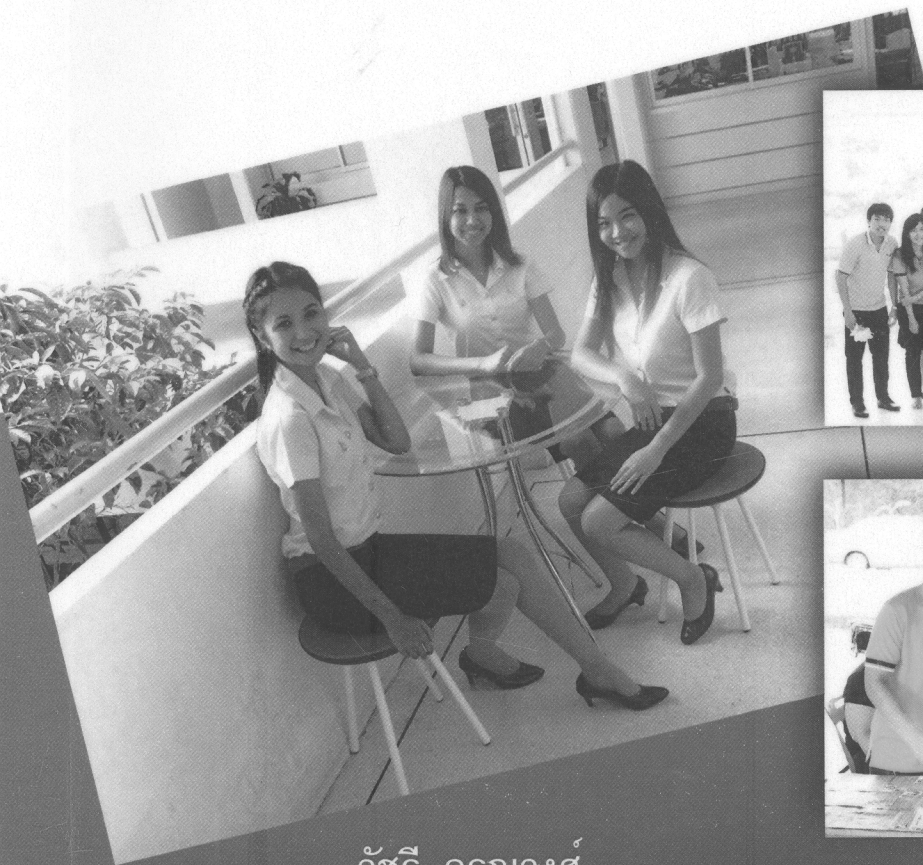

ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัว และด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Private Expensed which affect Quality of Students Life
in Prince of Songkla University

วัชรวิ จรุงวงศ์
เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์
ณัฐสมันตร์ รังสี
วิณา แพพิน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัว ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา คุณภาพชีวิต และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 26,537 คน ได้จำนวนตัวอย่าง 2,264 คน โดยกำหนดสัดส่วนให้กระจายแต่ละวิทยาเขต ใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ correlation ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีผู้อุปการะทางการเงินคือบิดามารดา โดยมีอาชีพรับราชการ ซึ่งมีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป นักศึกษาได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 3,000-4,999 บาท ซึ่งถือว่าเพียงพอ และยังได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ร้อยละ 90.1

2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยเรื่องที่พักอาศัยเดือนละ 2,323 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเดือนละ 2,929 บาท ค่าสาธารณูปโภคเดือนละ 627 บาท ค่าเดินทางเดือนละ 552 บาท ค่าแต่งกายเดือนละ 1,851 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเดือนละ 248 บาท ค่าสันทนาการและความบันเทิงเดือนละ 598 บาท บุหรี่และสุราเดือนละ 641 บาท ค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเดือนละ 386 บาท

3. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนต่อภาคการศึกษาละ 10,810 บาท ค่าธรรมเนียมต่อภาคการศึกษาละ 1,451 บาท ค่าจัดทำรายงานต่อภาคการศึกษาละ 1,349 บาท ค่ากิจกรรมพิเศษต่อภาคการศึกษาละ 1,514 บาท

4. คุณภาพชีวิตพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า วิทยาเขตหาดใหญ่ ปัตตานี ตรัง ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 3.68 3.62 3.61 3.55 ตามลำดับ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวพบว่า วิทยาเขตหาดใหญ่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิทยาเขตปัตตานี ค่าสาธารณูปโภคมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิทยาเขตภูเก็ตค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมี

ความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่านุหรีและสุรามีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิทยาเขตตรังค่าสันทการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของนักศึกษาพบว่า ทั้ง 5 วิทยาเขต ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The purposes of this study were to investigate students' personal spending behavior in terms of their personal expenses, educational expenses, and quality of life, and to analyze the relationships between the quality of life and personal expenses, and educational expenses. The population for this study was 26,537 undergraduate students of Prince of Songkla University, and the subjects of the study were 2,264 students selected proportionally from each of all the five campuses. A questionnaire was devised for interviewing the subjects. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and correlation. The results of the study revealed that:

1. For personal spending behavior, it was found that most students received money from their parents who were government servants with a monthly income from 20,000 baht, and students received their monthly allowance between 3,000-4,999 baht which was considered sufficient, and 90.1 percent of the students also received scholarships from the Student Loan Fund.

2. For personal expenses, it was found that most students spent an average of 2,323 baht on their rent, 2,929 baht on foods and drinks, 627 baht on public utilities, 552 baht on traveling, 1,851 baht on clothing, 248 baht on health, 598 baht on recreation and entertainment, 641 baht on cigarettes and alcoholic drinks, and 386 baht on their personal items.

3. For educational expenses, it was found that each semester, most students spent an average of 10,810 baht on tuition, books and stationery, 1,451 baht on educational fees, 1,349 baht on doing reports, and 1,514 baht on special activities.

4. For quality of life, it was found that as a whole, the quality of life was at a very good level with an average of 3.66. When considered by campuses, the quality of life of students at Hat Yai, Pattani, Trang, Phuket, and Surat Thani Campuses was at a very good level with the average of 3.68, 3.68, 3.62, 3.61, and 3.55, respectively.

5. For the relationships between the quality of life and personal expenses, it was found that for students on Hat Yai Campus, the expenses on health had a negative relationship at a statistically high level (0.5) with their quality of life. Their expenses on recreation and entertainment had a positive relationship at a statistically high level (0.5) with their quality of life.

For students on Pattani Campus, expenses on public utilities had a negative relationship at a statistically high level (0.5) with their quality of life. For students on Phuket Campus, expenses on traveling and health had a negative relationship at a statistically high level (0.5) with their quality of life. For students on Surat Thani Campus, expenses on public utilities, traveling, and cigarettes and alcoholic drinks had a negative relationship at a statistically high level (0.5) with their quality of life. For students on Trang Campus, expenses on recreation and entertainment had a positive relationship at a statistically high level (0.5) with their quality of life.

6. For the relationships between the quality of life and educational expenses, it was found that for students in all the five campuses, expenses on tuition, books, fees, doing reports, and special activities did not have a statistically significant relationship with the students' quality of life at .05.

กิตติกรรมประกาศ

กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในยามที่ผู้วิจัยเจอปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ แต่เมื่อไหร่ที่ล้มแล้วไม่ลุก ก็จะทำให้ไม่สามารถผ่านพ้นอุปสรรคนั้น ๆ ไปได้ ถึงแม้ผู้วิจัยจะพยายามลุกขึ้นสู้หลายครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีอุปสรรคมากมายที่เข้าคิวมาอยู่เรื่อย ๆ กว่าที่จะผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้นมาได้ก็ทำให้ผู้วิจัยลุกขึ้นสู้และมีกำลังใจที่จะผ่านพ้นไปด้วยดี เช่นเดียวกับการเขียนงานวิจัยเล่มนี้ ที่มาพร้อมกับความยากลำบาก และฝึกให้ผู้วิจัยเป็นคนที่มีรู้จักอดทน อดกลั้น และได้มองเห็นว่า ปลายทางไม่ใช่แค่เพียงการขอทุนวิจัยที่ผลิตงานวิจัยออกมาเป็นรูปเล่มเท่านั้น แต่ระหว่างเส้นทางเดินที่ไปสู่ความสำเร็จกลับเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า ที่ผู้วิจัยได้เรียนรู้จากคนหลาย ๆ คน ที่มีมุมมองที่แตกต่างหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าคน ๆ นั้น จะยืนอยู่ ณ จุดใด เวลาใด ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกันกับงานวิจัยเล่มนี้ที่ศึกษาถึงปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัว และด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่สถาบันการศึกษา อาจารย์ ผู้ปกครอง และนักศึกษาควรตระหนักและใส่ใจกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่างมุมมองที่ทุกคนรู้อยู่แล้ว แต่ก็ละเลยเพราะคิดว่ามีเป็นเพียงเสียงของคนตัวเล็ก ๆ อย่างเช่นนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากจึงทำให้คุณภาพชีวิตการเรียนเปลี่ยนแปลง และก็ทำให้หลายคนเจ็บปวดกับสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ละเลยนี้ได้ยิ่งนัก

สิ่งที่จะขาดไม่ได้ในพื้นที่นี้คือ คำขอบคุณจากใจจริงของผู้วิจัย ถึงแม้จะเป็นการพบกันในช่วงระยะเวลาสั้นในชีวิตของการเป็นนักวิจัยมือใหม่ในสถาบันนี้ก็ตาม แต่ก็ทำให้ชีวิตของผู้วิจัยพลิกผันจากผู้คือย โอกาสสู่ผู้มีโอกาสที่จะก้าวต่อไปข้างหน้า ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้พบกับผู้ที่มีบุคลิกภาพอบอุ่น เมตตากรุณา คิดดีกับคนอื่นเสมอ ถึงแม้จะรู้จักในช่วงที่ทำวิจัยเพียงไม่นาน แต่ก็รู้สึกขอบคุณที่อาจารย์ที่ให้คำชี้แนะ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ดถวา บุญปรากฏ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยที่ให้กำลังใจ มีความปรารถนาดีต่อผู้วิจัย เป็นคนที่มีความอดทน อดกลั้น เสียสละ และคอยช่วยเหลือผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนคำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนงานวิจัย แต่อย่างไรก็ตามหากไม่มีอาจารย์ ผู้วิจัยก็คงไม่ประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจยิ่งนัก

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวณี จุฬิรัชนิกร และรองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณยา บุนนาค ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือที่ช่วยให้งานวิจัยมีความเที่ยงตรง และได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้เพิ่มเติม เพื่อให้ข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัยกระชับและชัดเจนขึ้น ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเมธ พรหมอินทร์ อาจารย์เป็นผู้ที่มีความรักและเมตตาต่อผู้วิจัยเสมอต้นเสมอปลาย คอยช่วยเหลือใน

ทุก ๆ ด้านผู้วิจัยรู้สึกผูกพันกับอาจารย์เสมือนเป็นคนในครอบครัว ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสังการ อาจารย์เป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยทั้งในด้านสถิติวิจัย ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสดีจากอาจารย์และเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำวิจัยขึ้นไป ขอขอบพระคุณคุณสุรชน ไชยสุวรรณที่ให้การสนับสนุนเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา และช่วยจัดนักศึกษามาช่วยเก็บข้อมูลให้ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อำไพรัตน์ สุทรินนท์ ที่กรุณาแปลบทความนี้เป็นภาษาอังกฤษ

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แสงอรุณ อิศระมาลัย ที่ให้คำแนะนำปรึกษา หาแนวทางแก้ไขปัญหา และหางานวิจัยมาให้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งที่อาจารย์มีความเมตตากรุณากับผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถฟันฝ่าอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ มาได้จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และขอขอบคุณพีธีราวัลย์ และเจ้าหน้าที่สำนักวิจัยและพัฒนาทุกท่านที่คอยอำนวยความสะดวก คอยให้คำแนะนำ ชี้แนะในกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสอยู่ตลอดเวลา

ขอขอบคุณความช่วยเหลือจากบิดาและมารดา คุณแม่ละไม สังขพันธ์ คุณพ่อทวี คุณแม่ลาภ ศิริพงษ์ และน้องสาววิระวรรณ ศิริพงษ์ บุตรสาวน้องอวิศดา จรูญวงศ์ ครอบครัวรังสี และครอบครัวแพพินของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจ และอยากเห็นความสำเร็จของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอรับไว้ด้วยใจ

ท้ายที่สุดขอขอบคุณในความพยายามของผู้วิจัยเอง ที่ไปลู่ปล้ำกับงานวิจัยจนสำเร็จ ทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ ถึงแม้จะล้มลุกคลุกคลาน แต่ก็มีคนรอบข้างที่ให้ความช่วยเหลือมากมาย ผู้วิจัยขอโน้มรับด้วยใจในความปรารถนาดี ด้วยคุณความดีของวิจัยเล่มนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงเป็นคุณูปการต่อการศึกษา รวมทั้งนักศึกษาที่ผู้วิจัยนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการดำเนินการวิจัย ทำให้วิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมิได้เปิดเผยข้อมูลรายชื่อนักศึกษา เพียงแค่ใช้ข้อมูลเพื่อนำทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

วัชรวิ จรูญวงศ์
เจตน์สถฤฎี สังขพันธ์
ณัฐสมันตร์ รังสี
วิณา แพพิน
มีนาคม 2555

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	๗
Abstract	๗
กิตติกรรมประกาศ	๗
สารบัญ	๗
รายการตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย	5
แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและการลงทุนทางการศึกษา	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ระเบียบวิธีวิจัย	25
ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	26

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล	28
ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	29
ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักศึกษา	38
ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงินของนักศึกษา	50
ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา	71
ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา	75
ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตของนักศึกษากับค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา	87
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
สรุปผลการวิจัย	89
อภิปรายผลการวิจัย	93
ข้อเสนอแนะจากการศึกษา	105
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	115
แบบสอบถาม	116
ประวัติผู้วิจัย	129

รายการตาราง

ตาราง	หน้า	
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาเขต	25
2	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	29
3	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอายุของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	30
4	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลศาสนาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	31
5	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลภูมิลำเนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	33
6	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	34
7	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	36
8	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการศึกษาบิดาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	38
9	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการศึกษามารดาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	40
10	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอาชีพบิดาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	42
11	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอาชีพมารดาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	43
12	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลรายได้บิดาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	45
13	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลรายได้มารดาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	46

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมครบครันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	47
15	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	48
16	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลสถานะผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	50
17	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	51
18	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอาชีพผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	52
19	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลรายได้ต่อเดือนผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	54
20	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะการได้รับเงินจากผู้ประกอบการทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	55
21	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลได้รับเงินจากผู้ประกอบการทางการเงินต่อเดือน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	57
22	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความเพียงพอจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ประกอบการ ทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	58
23	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการมีรายได้พิเศษของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	59
24	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลแหล่งรายได้พิเศษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	60
25	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความเพียงพอเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	61
26	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมทั้งหมดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	62

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
27	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลวิธีการแก้ปัญหากรณีที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	63
28	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการได้รับทุนการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	65
29	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลแหล่งทุนที่ได้รับทุนการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	66
30	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความต้องการด้านการเรียนการสอนที่ต้องการให้ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขต	68
31	แสดงค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	71
32	แสดงค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	73
33	แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายด้าน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	75
34	แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	77
35	แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	81
36	แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	84
37	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับค่าใช้จ่ายส่วนตัว จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	87
38	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนทางการศึกษาเป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่จะสร้างคุณภาพของมนุษย์ให้มีมูลค่าของทุนมนุษย์เพิ่มขึ้น และการเพิ่มค่าทุนมนุษย์ทำให้มนุษย์มีผลิตภาพทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งกระทำได้หลายรูปแบบ ได้แก่ 1) การลงทุนทางการศึกษา 2) การลงทุนทางการฝึกอบรม 3) การลงทุนด้านสาธารณสุขและอนามัย 4) การย้ายถิ่น (เทียนฉาย กิระนันท์, 2519)

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทำให้คนมีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น การขยายตัวทางเศรษฐกิจมิได้เกิดจากการเพิ่มทุนและแรงงานเท่านั้น ยังมีตัวแปรอื่นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ตัวแปรดังกล่าว เชื่อกันว่ามีคุณภาพของชีวิตมนุษย์รวมอยู่ด้วย

คำว่า “คุณภาพชีวิต” เป็นแนวคิดที่มีความซับซ้อน มีการให้ความหมายที่แตกต่างกัน โทแรนซี (Torance, 1987) ให้ความหมายคุณภาพชีวิตว่า เป็นแนวคิดที่รวมเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทุกชนิดที่มีผลกระทบต่อชีวิตของบุคคล และมีส่วนสัมพันธ์กับทุกด้านที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล และมีค่อนข้างหลากหลาย จากรายงานการวิจัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 มีงานศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตประมาณ 3,000 เรื่อง พบว่า มีการให้คำนิยามคุณภาพชีวิตไปหลายทางพอสรุปได้ดังนี้ การรับรู้ความเป็นอยู่ที่ดี ผลรวมของความพึงพอใจในชีวิต การเป็นไปตามความต้องการภาพรวมของประสบการณ์ชีวิต การได้รับการตอบสนองตามเป้าหมายรวมของชีวิต ความมีประโยชน์ต่อสังคม หรือคุณค่าของชีวิต ความสุขโดยทั่วไป ความสมดุลระหว่างความคาดหวังและการได้รับการตอบสนองในบางขณะ คุณภาพชีวิตอาจหมายถึงในเชิงวัตถุวิสัย หรือรูปธรรม เช่น รายได้ สภาพความเป็นอยู่ ที่อยู่อาศัย หรือใช้ในความหมายเชิงจิตวิสัย หรือนามธรรม เช่น ทักษะคติ ความพึงพอใจ การรับรู้ในด้านต่าง ๆ

จากแนวคิดคุณภาพชีวิตดังกล่าว ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่า คุณภาพชีวิตของปัจเจกบุคคลเป็นภาพรวมในการวัดคนแบบองค์รวม ในเรื่องความเป็นอยู่ที่ดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

สุรางค์ จันทวานิช และวรรณิ ไทยานันท์ (2538 : 23-24) ได้ระบุเหตุผลการวัดคุณภาพชีวิตโดยทั่วไปไว้ดังนี้

- 1) เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์การพัฒนา การวางแผนโครงสร้างประชากร การออกแบบและดำเนินการทางสังคม ใช้วิเคราะห์ความล้าหลัง หรือออกแบบจำลองการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- 2) เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการพัฒนาระดับหน่วยงาน และ โครงการ เช่น หน่วยงานการศึกษา หน่วยงานด้านสุขภาพ
- 3) เพื่อนำไปวิเคราะห์การพัฒนาในระดับท้องถิ่น เช่น โครงการพัฒนาชนบท

ส่วนสุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์ (2529 : 53-67) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินคุณภาพชีวิตไว้ 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นวัตถุวิสัย เป็นการตีค่าในเชิงวัตถุ หรืออรรถประโยชน์ของสิ่งนั้น เช่น รายได้ การมีเวลาพักผ่อน ส่วนที่เป็นจิตวิสัยเฉพาะ เป็นการกำหนดค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความพึงพอใจในการเรียน การทำงาน ส่วนที่เป็นจิตวิสัยทั่วไป เป็นการกำหนดค่าของสิ่งต่าง ๆ ในภาพรวม เช่น ความสุข

นอกจากนั้นแล้วเจ้า สิทธิชัย (2526) ได้ให้ความเห็นว่า การที่มนุษย์มีความรู้ ทักษะและสามารถผลิตสิ่งต่าง ๆ ได้เกิดจากการจัดการศึกษา สักส่วนของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจย่อมขึ้นอยู่กับการลงทุนทางการศึกษา ซึ่งนำไปสู่คุณภาพชีวิตของมนุษย์

การลงทุนทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าดำเนินการของมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจะต้องจ่ายขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยและบริการวิชาการการลงทุนส่วนมากจะมาจากงบประมาณของรัฐบาล เพื่อจะต้องทำให้นักศึกษาเหล่านี้มีคุณภาพที่ดี ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณของมหาวิทยาลัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ จึงมีจำนวนที่สูงมากขึ้นตลอดมา

ในขณะเดียวกันนักศึกษาจะต้องมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเหล่านี้ส่วนหนึ่งมาจากรายได้ของบิดามารดา ผู้ปกครอง และแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดหา รวมถึงการกู้ยืมเงินจากสถาบันที่เป็นของรัฐหรือเอกชน

ในการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา สามารถแบ่งออกได้เป็น 1) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าสมาชิกห้องสมุด ค่าเอกสาร ตำรา ค่าจัดทำรายงาน 2) ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ค่าหอพัก ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหาร ค่าสันทนการ และค่าพาหนะ

จากค่าใช้จ่ายข้างต้นจะเห็นได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้ สุขภาพกาย สุขภาพจิต และการที่คุณภาพชีวิตของนักศึกษาจะดีหรือไม่

ส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยใช้ในการให้ความช่วยเหลือให้นักศึกษาให้มีคุณภาพชีวิต รวมถึงการให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีคุณภาพไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่ที่ศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ขอบเขตด้านเนื้อหา จะศึกษาถึงพฤติกรรมทางการเงิน และค่าใช้จ่ายทั้งในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอบเขตด้านระยะเวลา ตั้งแต่เดือนกันยายน 2553 - เดือนมีนาคม 2555

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา คุณภาพชีวิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการให้ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาในการใช้ชีวิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา หมายถึง จำนวนเงินที่ใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและจำเป็นต้องจ่ายในขณะที่กำลังศึกษาในระหว่างปริญญาตรี ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงต่าง ๆ ตามระเบียบของสถาบัน ค่าสมุด ค่าหนังสือ ค่าอุปกรณ์การศึกษาทุกชนิด ค่าบำรุงต่าง ๆ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว หมายถึง จำนวนเงินที่ใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและมีความจำเป็นหรือไม่จำเป็นที่ต้องจ่ายในขณะที่กำลังศึกษาในระหว่างปริญญาตรี ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าซักผ้า ค่าเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ค่าพักผ่อนสังสรรค์ ค่าอาหาร ค่าขนม/เครื่องดื่ม ค่าตกแต่งร่างกาย ค่ารักษาพยาบาล

คุณภาพชีวิต หมายถึง ความรู้สึกพอใจของนักศึกษาที่มีต่อความเป็นอยู่หรือการดำเนินชีวิตของตนเองในระหว่างศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษา และด้านสภาพจิตใจของนักศึกษา

พฤติกรรมทางการเงินส่วนตัว หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของการกระทำโดยตรงทั้งที่เกิดขึ้นภายในและที่แสดงออกต่อสิ่งแวดล้อมทางกายและทางสังคมในด้านการเงินที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษา รายได้ที่ได้รับของนักศึกษา และแหล่งทุนทางการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
2. แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและการลงทุนทางการศึกษา
3. กรอบแนวคิดในการวิจัย
4. สมมุติฐานการวิจัย

แนวคิดคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

แคมป์เบล (Campbell 1976 : 117) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง มิติที่มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความสุข และความพึงพอใจในชีวิตของแต่ละคน โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานการณ์ที่เป็นอยู่กับสถานการณ์ที่อยากให้เป็น

ยูเนสโก (Unesco 1978 : 89) สรุปไว้ว่า คุณภาพชีวิตเป็นความรู้สึกของการอยู่อย่างพอใจต่อองค์ประกอบต่างๆ ของชีวิต และมีความวิตกกังวลน้อยที่สุด

นิสาร์ตัน ศิลปเดช (2540 : 65) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพการดำรงชีวิตที่บุคคลเกิดความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม

สุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล และคณะ (2540 : 5) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ระดับการมีชีวิตที่ดี มีความสุข และความพึงพอใจในชีวิตทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และการดำเนินชีวิตของปัจเจกบุคคลในสังคม เป็นการประสานการรับรู้ของบุคคลในด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม สิ่งแวดล้อมได้วัฒนธรรม ค่านิยม และเป้าหมายในชีวิตของแต่ละคน

คุณภาพชีวิต (Quality of life) หมายถึง การศึกษาความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพทางการศึกษา อนามัย และเศรษฐกิจ ตามลักษณะของสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ เชื้อชาติ วัฒนธรรม และวิธีการเลี้ยงดู โดยที่คุณภาพชีวิตนั้นขึ้นอยู่กับสภาพทั่วไปของสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ บุคคลอยู่ในที่ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ย่อมจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า

บุคคลที่อยู่ในที่ขาดแคลนทรัพยากรสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตต้องขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปแต่ละบุคคลอีกด้วย (เกษม จันทร์แก้ว 2540 : 28-29)

คุณภาพชีวิต หมายถึง คุณภาพในด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง และศาสนา ซึ่งเป็นค่าเทียบเคียงไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแน่นอน กล่าวคือ ทุกคนหรือทุกประเทศ อาจะกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ กันไปตามความต้องการ และความต้องการคุณภาพชีวิตนี้ย่อมจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลาและกาลเทศะ (ศิริ ฮามสุโพธิ์ 2543 : 56)

คุณภาพชีวิต หมายถึง ชีวิตของบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสามารถดำรงชีวิตที่ชอบธรรมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และค่านิยมสังคม ตลอดจนแสวงหาสิ่งที่ตนปรารถนาให้ได้มาอย่างถูกต้องภายใต้เครื่องมือและทรัพยากรที่มีอยู่ คุณภาพชีวิตแบ่งเป็น 3 ประการ คือ

1. ทางด้านร่างกาย คือ บุคคลจะต้องมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ อันเป็นผลตอบสนองมาจากปัจจัยพื้นฐานฯ
2. ทางด้านจิตใจ คือ บุคคลจะต้องมีสภาวะจิตใจที่สมบูรณ์ร่าเริงแจ่มใส ไม่วิตกกังวล มีความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตตนเองครบครัน และสังคมสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยในชีวิตฯ
3. ทางด้านสังคม คือ บุคคลสามารถดำรงชีวิตภายใต้บรรทัดฐาน และค่านิยมของสังคมในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมได้อย่างปกติสุขฯ (ศิริ ฮามสุโพธิ์ 2543 : 57)

ดีน (Dean 1985 : 98) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ความพึงพอใจในชีวิต ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ภาวะสุขภาพที่ดี การปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ความสุขสบายทางกายและใจ ชีวิตที่มีความหมายและมีคุณค่า และภาระหน้าที่ของบุคคล

สุขภาพ หมายถึง สภาวะที่สมบูรณ์และเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางวิญญาณ สุขภาพมิได้หมายถึงเฉพาะความพิการและการไม่มีโรคเท่านั้น มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงทั้งปัจจัยด้านบุคคล สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา กฎหมาย ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้งปัจจัยด้านระบบบริการสาธารณสุขด้วย (ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 : 3-4)

องค์การอนามัยโลก UNESCO (1993 อ้างใน ประเวศ วะสี 2545 : 9) ซึ่งได้ร่วมกันคิดร่วมกันทำจากประเทศต่าง ๆ ให้นิยาม ความหมายของคำว่าสุขภาพว่า

“Health is stage of complete physical, mental, social and spiritual well-being, not merely absence of diseases and infirmity”

การไม่มีโรคก็ไม่ได้หมายความว่าสุขภาพดี และแม้มีโรคสุขภาพก็ดีได้ เพราะสุขภาพ หมายถึง สุขภาวะที่สมบูรณ์ ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางวิญญาณ หรือสุขภาวะที่สมบูรณ์ เชื่อมโยงกัน

สมชัย วงษ์นายะ (2547 : 7) กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข ของบุคคลซึ่งเกิดจากการให้ความพึงพอใจและความสำคัญของตัวเองต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ตาม สภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เป็นอยู่หรือได้รับอยู่ โดยการรับรู้และตัดสินใจของตนเอง ใน ช่วงเวลาหนึ่งซึ่งสามารถเปลี่ยนไป

สรุป คุณภาพชีวิต หมายถึง ชีวิตที่สมดุลกันทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม ตลอดจนทั้งศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมในสังคมที่ทำให้สมาชิกในชุมชนอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข และในขณะเดียวกันชีวิตที่มีคุณภาพนั้นจะต้องเป็นชีวิตที่สามารถ สนองตอบความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับอัตภาพ อยู่ในกรอบและระเบียบแบบ แแผน วัฒนธรรมที่ดีงามตามมาตรฐานที่ยอมรับของสังคม พร้อมทั้งสามารถพัฒนาตนเองได้อย่าง เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงชีวิตจะมีคุณภาพได้ต้องอาศัยสถาบันต่าง ๆ ของสังคมร่วมกันทำ หน้าที่ตามบทบาท

ลักษณะของคุณภาพชีวิต มีเนื้อหุก่อนข้างกว้างขวางมาก แต่พอสรุปคุณภาพชีวิตของ ประชาชนตามแนวคิดของ OECD (1988 อ้างใน ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ กาญจนา แก้วเทพ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ. 2543 : 328) คุณภาพชีวิตจะครอบคลุมหลายมิติ คือ

1. คุณภาพทางด้านอนามัยและสาธารณสุข
2. พัฒนาการบุคคลโดยผ่านการศึกษาฝึกอบรม
3. การทำงานและคุณภาพชีวิตการทำงาน
4. เวลาว่างที่สร้างสรรค์
5. ความสุขสมบูรณ์ทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ
6. คุณภาพสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
7. สิ่งแวดล้อมทางสังคม
8. โอกาสทางสังคมและการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน
9. ความมั่นคงในการดำรงชีวิต
10. สิทธิเสรีภาพทางการเมือง

จะเห็นได้ว่า จากแนวความคิดดังกล่าว คุณภาพชีวิตจะต้องได้รับความคุ้มครองทาง เสรีภาพ สังคมจะต้องมีประชาธิปไตย ระบบการประกันสังคม และสวัสดิการสังคมสามารถช่วยให้

เราบรรลุเป้าหมายได้ ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตตนเองได้ แม้หน่วยงานจะมีความเป็นอิสระอย่างไร ก็ไม่ควรมองข้ามคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้งระบบ โครงสร้างสังคมแบบองค์รวม

องค์การยูเนสโก (UNESCO 1980 : 312) ได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพชีวิตไว้ 2 ด้าน คือ

1. ด้านวัตถุวิสัย (Objective) การประเมินด้านวัตถุวิสัย วัดได้โดยอาศัยข้อมูลต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมสามารถมองเห็นได้ นับได้ วัดค่าได้ เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมฯ

2. ด้านจิตวิสัย (Subjective) เป็นการประเมินข้อมูลด้านจิตวิทยา ซึ่งอาจทำได้โดยการสอบถามความรู้สึก และเจตคติต่อประสบการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับชีวิต การรับรู้สภาพต่อการเป็นอยู่ การดำรงชีวิต รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และความพึงพอใจในชีวิต

ลิว (Liu 1975 : 1) กล่าวถึงคุณภาพชีวิตว่ามี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านจิตวิสัย ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคล อันได้แก่ความเชื่อ ค่านิยม และความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เป็นต้น และองค์ประกอบด้านวัตถุวิสัย ได้แก่ ปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมของบุคคล เช่น ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน จะต้องประเมินได้ทั้งสิ่งที่เป็นนามธรรม และสิ่งที่เป็นรูปธรรม เพื่อยืนยันเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตของชุมชน ในการดำเนินชีวิตภายใต้การบริหารขององค์กรส่วนท้องถิ่น

ประเทศไทยได้นำเอาแนวคิดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) (Basic minimum needs) มาใช้กำหนดเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตของประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 โดยใช้เครื่องชี้วัดหลัก จปฐ. 8 หมวด 32 ตัวชี้วัด จากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบโครงการปรีณรงค์คุณภาพชีวิต

ปี พ.ศ. 2532 กชช. มีมติเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2532 ให้กรมการพัฒนาชุมชนจัดเก็บข้อมูล จปฐ. เป็นประจำทุกปี

ปี พ.ศ. 2533 เริ่มจัดเก็บ ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล จปฐ. คุณภาพชีวิตของคนไทย โดยรวม ทุกครัวเรือนทั่วประเทศ

ปี พ.ศ. 2535 กรมการพัฒนาชุมชนได้ปรับปรุงเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานเป็น 9 หมวด 37 ตัวชี้วัด เพื่อให้เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535-2539)

ปี พ.ศ. 2540 กรมการพัฒนาชุมชนมีการปรับปรุงเครื่องชี้วัดเป็น 8 หมวด 39 ตัวชี้วัด เพื่อให้ตรงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544)

ปี พ.ศ. 2544 กรมการพัฒนาชุมชนมีการปรับปรุงเครื่องชี้วัดเป็น 6 หมวด 37 ตัวชี้วัด เพื่อให้ตรงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545-2549) กรมการพัฒนาชุมชน (2544 : 1) และชุตินา เลาหวิจิตรจันทร์ (2544 : 21)

แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและการลงทุนทางการศึกษา

ปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจและเล็งเห็นความสำคัญของการลงทุนทางการศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดที่ว่าการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทำให้คนมีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น จึงมีผู้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528) ได้รวบรวมแนวคิดดังกล่าวของนักคิดชาวต่างประเทศ โดยเริ่มจากนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก อันได้แก่ Adam smits 1776, schultz 1959 & 1961, Dension 1962, Gilliches & Jorgenson 1966, Heansen 1963, Becker 1964, Hanoch 1967, Mark Blaug 1972 ซึ่งได้ทำการศึกษา ถึงความสำคัญของการลงทุนทางการศึกษาไว้ว่า การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนกับสิ่งมีชีวิตเป็นการพัฒนา “ทรัพยากรมนุษย์” ซึ่งความคิดดังกล่าวนี้มีมานานแล้วแต่เพิ่งได้รับความสนใจเมื่อประมาณ 30 ปีที่ผ่านมา Adam Smith ได้กล่าวเน้นในหนังสือ “The wealth of Nation” ซึ่งต่อมาได้รับความสนับสนุนจากนักเศรษฐศาสตร์พัฒนาคนอื่น ๆ เช่น Schultz และ Dension ซึ่งทั้งสองท่านเคยศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Regression Equation) ที่มีทุน (Capital) แรงงาน (Labor) เป็นตัวแปรต้น และการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่า การขยายตัวทางเศรษฐกิจมิได้เกิดจากการเพิ่มทุนและแรงงานเท่านั้น ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ตัวแปรดังกล่าวนี้ เชื่อกันว่ามีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์หรือทุนมนุษย์รวมอยู่ด้วย ซึ่งเรื่องนี้ Schultz (1961) และ Dension (1962) ได้ทดลองเอาตัวแปรเกี่ยวกับ คุณภาพของคนงานมาหาความสัมพันธ์กับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แล้วสรุปว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางเศรษฐกิจเป็นอันมาก การศึกษาของนักเศรษฐศาสตร์อื่น ๆ เช่น Hansen Becker และ Hanoch ในสหรัฐอเมริกา Mark Blaug ในอังกฤษและ Carnoy ในลาตินอเมริกา ก็แสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทน จากการลงทุนด้านอื่น ๆ ทำให้คนเริ่มมองเห็นว่าการศึกษาไม่เพียงแต่จะช่วยถ่ายทอด ส่งเสริมวัฒนธรรมและอารยธรรมตามความเชื่อดั้งเดิมเท่านั้น ยังมีส่วนสำคัญในการเพิ่มผลผลิตเพื่อพัฒนาประเทศอีกด้วย

นอกจากนี้ ชาร์ล เอส. เบนสัน (Charles S. Benson 1978 : 74) อ้างถึงใน เช้า สิทธิชัย (2526) ได้ให้ความเห็นว่า การที่มนุษย์มีความรู้ มีทักษะ และสามารถผลิตสิ่งต่าง ๆ ได้เกิดจากการจัดการศึกษา สัดส่วนของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจย่อมขึ้นอยู่กับการลงทุนทางการศึกษา ดังจะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงมักจะมีรายได้สูงกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาดำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Mark Blaug ที่ว่าในการจ้างงานนั้นมักให้ระดับการศึกษาเป็นเครื่องมือกลั่นกรองคุณภาพของคน ดังนั้นอัตราค่าจ้างในองค์กรของสังคมส่วนใหญ่มักมีการกำหนดอัตราค่าจ้าง

แรงงานที่สูงกว่าและมีความก้าวหน้าในอาชีพการงาน โดยการเลื่อนระดับผู้บริหารขององค์กรนั้น มีมากกว่าบุคคลวัยเดียวกันที่มีได้รับการศึกษาในระดับนี้

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีการเลื่อนฐานะทางสังคม ด้วยกันหลายสาเหตุจึงทำให้บุคคลทั่วไปมีความปรารถนาที่จะได้รับการศึกษาในระดับสูงมีมากขึ้น ส่วนนักวิชาการของไทยได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการลงทุนการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดข้างต้นดังที่ ชำรง บัวศรี (2529) ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นสิ่งที่มุ่งสร้างความเจริญให้แก่บุคคลเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรมสามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ ซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนการศึกษา (Returns to Education) ก่อให้เกิด

1. กำลังคน (Manpower) หมายถึง การศึกษาช่วยสร้างคนในด้านต่าง ๆ ให้ได้ตามความต้องการของประเทศชาติ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
2. ทักษะและความรู้ (Skill and Knowledge) หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถทำหน้าที่ในทางเศรษฐกิจ ได้ดีขึ้น
3. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง การสร้างวัฒนธรรมที่มีคุณภาพสูงให้แก่สังคมเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมให้ดีขึ้น และลดสิ่งบั่นทอนความเจริญของสังคมให้น้อยลง
4. ความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) หมายถึง การเพิ่มผลผลิตของประชาชาติโดยส่วนรวมหรือประสิทธิภาพของการผลิต ซึ่งการลงทุนทางการศึกษามีส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงแก่ประชาชน แต่ผลที่ปรากฏนั้นต้องกินเวลานาน แม้จะยังไม่มิตัวเลขที่แน่นอน แสดงให้เห็นแต่เป็นที่ยอมรับกันว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง ๆ มีความรู้และทักษะในการทำงานสูง ย่อมสามารถผลิตได้มากและหารายได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทุนมนุษย์ที่เชื่อว่า เมื่อมนุษย์ยังได้รับการศึกษาสูงขึ้นและมีจำนวนมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งส่งผลให้ศักยภาพการผลิตของสังคมเพิ่มสูงขึ้นเท่านั้น การลงทุนทางการศึกษาเปรียบเสมือนการลงทุนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นส่วนสำคัญยิ่งในกระบวนการสะสมทุน นอกจากนี้การศึกษายังก่อให้เกิดความยุติธรรม และความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ทฤษฎีนี้จึงได้เสนอให้มีการลงทุนการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา

ดังนั้น การลงทุนเพื่อการศึกษาจึงเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพของพลเมืองผลที่ได้จากการลงทุนทางการศึกษา ย่อมมีค่ามากกว่าผลการลงทุนในธุรกิจอื่น ๆ ทุกชนิดเพราะเป็นการลงทุนที่ค่อย ๆ เพิ่มเติมลงไปทีละน้อย ซึ่งต้องกระทำติดต่อกันตลอดระยะเวลาอันยาวนานผลที่ได้คือ ความมีคุณภาพของคนประเทศใดก็ตามที่พลเมืองมีคุณภาพ ประเทศนั้นก็จะทำการใด ๆ สำเร็จสมความปรารถนาทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้ามประเทศใดที่มีพลเมืองที่ขาดคุณภาพ ผลงานก็ย่อมไม่มีคุณภาพไปด้วย ดังนั้น ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา รัฐมีหน้าที่ที่จะต้องมองการศึกษา

เป็นเสมือนสิ่งที่จะต้องลงทุนการศึกษาเป็นทั้งเครื่องบริโภคและเครื่องที่จะช่วยให้สังคมมีบุคคลที่เฉลียวฉลาดจึงถือได้ว่าการศึกษามีความสำคัญในการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง

จากแนวความคิดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การศึกษา มีความสำคัญในการเพิ่มคุณค่าทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นการลงทุนที่นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อปัจเจกชนผู้รับการศึกษาโดยตรงแล้วยังส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติอีกด้วย

การศึกษาเป็นการลงทุน

แนวความคิดในปัจจุบันถือกันว่ารายจ่ายเพื่อการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มผลผลิตในอนาคตในทางเศรษฐศาสตร์ถือว่า การศึกษาเป็นกระบวนการผลิต (Production process) ซึ่งช่วยเปลี่ยนแปลงคุณภาพของมนุษย์ได้ดีขึ้นมีความรู้และทักษะมากขึ้น ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ เรียกว่า “ทุนมนุษย์” (Human Capital) ความคิดในเรื่องการศึกษาเป็นการลงทุนหรือการสร้างทุนมนุษย์ ได้เริ่มมาเป็นเวลานานแล้ว โดยเริ่มตั้งแต่ วิลเลียม เพตตี (William petty) เป็นผู้คิดในเรื่องนี้ แนวความคิดทางทฤษฎีเรื่องทุนมนุษย์นี้ถือว่า “มนุษย์เป็นคุณทรัพย์” อย่างหนึ่ง แต่มีความแตกต่างจากทุนทรัพย์ประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้ด้วยเหตุว่าทุนมนุษย์อยู่ในรูปของ “นามธรรม” อันได้แก่ความรู้ความชำนาญ ทุนมนุษย์ซึ่งไม่มีตัวตนและไม่อาจแยกออกจากเจ้าของทุนได้ การศึกษาอบรมจึงเป็นเรื่องของการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสต็อกของทุนมนุษย์ (เทียนฉาย กิระนันท์, 2519) เช่นเดียวกับ รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ (2519) มีความเห็นว่าการศึกษาเป็นการลงทุนชนิดหนึ่งและการลงทุนนี้เป็นการสะสมทุนในตัวมนุษย์ ซึ่งมีผลอย่างสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษาเป็นหนทางเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรมนุษย์ซึ่งมีผลอย่างสำคัญของประเทศ คนที่มีความรู้และทักษะจะมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น

ดังนั้นการศึกษา จึงเป็นเครื่องมือในการยกระดับรายได้และการเลื่อนฐานะทางสังคม ซึ่งในเรื่องการศึกษามีผลต่อการเลื่อนฐานะทางสังคมมี 2 ลักษณะ คือ

1. เลื่อนฐานะความเป็นอยู่ของมวลชน ทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนโดยทั่วไปดี ประชาชนที่มีความสามารถสูงมีรายได้ดี ฐานะของประชาชนไม่แตกต่างกันมากนัก
2. การเลื่อนฐานะส่วนบุคคลในสังคม การศึกษาเป็นบันไดไต่เต้าขึ้นไปสู่ฐานะทางสังคมที่สูงกว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงฐานะทางสังคมก็สูงไปด้วย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าประเทศที่จะพัฒนาไปได้อย่างสมบูรณ์บรรลุเป้าหมายต้องมีคนที่มีคุณภาพ และการที่จะทำให้คนมีคุณภาพได้ต้องได้รับการศึกษาทั้งในระดับเริ่มต้นจนถึงระดับสูงซึ่งแน่นอนว่าการศึกษามีค่าใช้จ่ายซึ่งตามหลักเศรษฐศาสตร์การศึกษาถือว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็นการลงทุน เพราะเมื่อลงทุนไปแล้วได้ผลประโยชน์ตอบแทนกลับมา นั่นคือ ผลตอบแทนทั้งในส่วนรวม คือ ประเทศ และผลตอบแทนในส่วนตัว คือ การมีรายได้และสถานภาพทางสังคมที่สูง ซึ่ง

ค่าใช้จ่ายในการลงทุนการศึกษา นั้นส่วนหนึ่งรัฐ เป็นผู้จ่ายให้อีกส่วนหนึ่ง ผู้ศึกษาต้องจ่ายเองซึ่งก็ถือว่าเหมาะสมต่อการตอบแทนที่จะได้รับกลับมาปัจจัยในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การศึกษา การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเป็นการลงทุน เมื่อลงทุนแล้วต้องมีผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษานั้น และ Schultz ให้ความเห็นว่าการศึกษาความรู้ชั้นสูงจัดเป็นทรัพยากรที่ช่วยให้เศรษฐกิจสูงขึ้นเป็นทรัพยากรที่ไม่มีอยู่ตามธรรมชาติ แต่เป็นทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นและมนุษย์จะต้องลงทุน เมื่อลงทุนแล้วจะต้องมีผลตอบแทนและโอกาสในการลงทุนทางการศึกษาขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวด้วยเป็นปัจจัยสำคัญ คือ

1. ผู้ที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ไม่มีโอกาสทางการศึกษาต่อในชั้นสูง นอกจากว่าได้รับทุนการศึกษา

2. ผู้ที่มาจากครอบครัวชานานามีโอกาสทางการศึกษาในระดับสูง น้อยกว่าผู้ที่ มาจากครอบครัวอื่น ๆ

3. ผู้ที่อยู่ในประเทศที่มีเศรษฐกิจตกต่ำจะออกกลางคันในการศึกษามากที่สุด

ฉะนั้น การศึกษา เป็นการลงทุนที่แพงมาก โดยเฉพาะประเทศที่ยากจน ยิ่งรู้สึกแพงมากขึ้นอีก ดังนั้นเมื่อมีโครงการเป้าหมายทางการศึกษาที่แน่นอนและเป็นประโยชน์รัฐก็ควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินการศึกษา เช่นเดียวกับนักเศรษฐศาสตร์อื่นๆ ที่มองว่าการศึกษาเป็นการลงทุนที่แพงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ฉะนั้นผลของการศึกษาจึงควรได้ผลคุ้มค่ากับทุนที่ลงไปดังเช่น

1. การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนระยะยาว ต้องอาศัยทรัพยากรทางเศรษฐกิจมาก แต่ทรัพยากรนั้นมีอยู่อย่างจำกัดต้องรู้จักใช้อย่างฉลาดหรือใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

2. การปรับปรุงประสิทธิภาพทางการศึกษา ย่อมมีผลสะท้อนไปยังทางเศรษฐกิจของประเทศ

3. หากมีความบกพร่องใด ๆ เกิดขึ้นกับคุณภาพทางการศึกษาย่อมเกิดผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

เฮนเซน (W. L. Hansen, 1963:67) ได้จัดแบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็นสองประเภทคือค่าใช้จ่ายของสังคมและค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล โดยค่าใช้จ่ายทางสังคม ประกอบด้วย

1. ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการของสถาบันการศึกษาที่เกิดขึ้นกับสังคม เช่น เงินเดือนครู อุปกรณ์การศึกษา ค่าเสื่อมราคา ทุน ดอกเบี้ย

2. ค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนเสียรายได้จากการทำงาน ถ้าคนเหล่านี้ไม่เรียนรัฐจะมีรายได้ในส่วนนี้มากขึ้น

ชีอาาน (Sheehan, John. 1973 : 31-43 อ้างถึงใน สมพิศ สมจิตต์) ได้กล่าวถึง การลงทุนทางการศึกษาว่าประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ

1. การลงทุนด้านสังคม (Social Investment) ซึ่งให้เห็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวม ผลที่เกิดขึ้นเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของรัฐในด้านการศึกษา และการใช้จ่ายเงิน ซึ่งรัฐต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก

2. การลงทุนด้านส่วนตัว (Private Investment) ซึ่งให้เห็นว่าการใช้จ่ายเงินส่วนบุคคลในการศึกษากับผลที่บุคคลนั้นได้รับการลงทุนในการศึกษาประกอบด้วย

2.1 ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ประกอบด้วย ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ฯลฯ ผู้ศึกษาต้องจ่ายโดยตรงระหว่างการศึกษา

2.2 ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่เนื่องมาจากการสูญเสียรายได้ที่พึงได้เนื่องจากการศึกษาต่อ แทนการทำงาน บางครั้งเรียกว่า ค่าเสียโอกาส (Opportunity cost)

ริชาร์ด เพลอร์แมน (Richard Parلمان 1973 : 14-15 อ้างถึงใน จิราภรณ์ บุญยั้ง : 36) ได้แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็น 2 อย่าง เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์และความเข้าใจดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) มี 2 ประเภท

1.1 ค่าใช้จ่ายโดยตรงด้านส่วนตัว (Private Direct Cost) ซึ่งประกอบด้วย ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือ ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ฯลฯ

1.2 ค่าใช้จ่ายโดยตรงด้านสังคม (Social Direct Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือไปจากค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ เงินเดือนครู ค่าจ้าง แรงงานอื่น ๆ ค่าสิ่งก่อสร้าง ฯลฯ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) เป็นค่าเสียโอกาสของผู้เรียนที่ใช้เวลา ในการมาเรียนแทนที่จะไปทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รายได้บางที่เรียกค่าใช้จ่ายส่วนนี้ว่า รายได้ที่เสียไป (Earning foregone)

โคเฮน และแฮนสัน (Cohen และ Hanson, 1968, p. 40 อ้างถึงใน อธิปติ ทองแพง (2542 : 21) ได้กล่าวถึง ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ผู้เข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องจ่ายได้แก่

1. ค่าบำรุงการศึกษา
2. ค่าหนังสือ
3. ค่าที่พัก
4. ค่าธรรมเนียมการศึกษา
5. ค่าเสื้อผ้า รวมค่าซักกรีด
6. ค่าพาหนะเดินทาง

7. ค่ารักษาพยาบาล ทำฟัน
8. ค่าบริจาคทำบุญ
9. ค่ากิจกรรม สโมสร
10. ค่าหนังสือพิมพ์ วารสาร
11. ค่าพักผ่อนหย่อนใจ

อาร์. คาเมท (A. R. Kamat 1968 : 77 อ้างถึงใน เพ็ญทิพย์ เกียรติคำจาย : 8) ได้ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาว่า หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษาอันประกอบไปด้วยค่าใช้จ่าย 2 ประเภท คือ

1. ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาจ่าย (Institutional Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่สถาบันใช้จ่ายไปในการศึกษา จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ค่าใช้จ่ายดำเนินการ(Operating Cost) และค่าใช้จ่ายด้านการลงทุน (Capital Cost)

2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักศึกษาใช้จ่าย (Student Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่นักศึกษาใช้จ่ายไปในการศึกษา ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุง-การศึกษา ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่าง ๆ และค่าเสียโอกาสในการทำงาน

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์ (2519 : 1-2) กล่าวถึงการลงทุนทางการศึกษาว่า นักเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ถือว่า การศึกษาเป็นทุนมนุษย์นั้น ก็เพราะว่า นักเศรษฐศาสตร์บางสำนักเชื่อกันว่า การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่ง ที่มีผลก่อให้เกิดการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนด้านการศึกษาก็เป็นการลงทุนสร้างทุนมนุษย์ ซึ่งมีผลอย่างสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจตามทัศนะของนักเศรษฐศาสตร์กลุ่มนี้ การศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของการลงทุน ซึ่งตรงข้ามกับทัศนะของนักเศรษฐศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งที่ว่าการศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของการบริโภค ตามทัศนะในแนวที่สองนี้ มนุษย์ย่อมหาความสุขจากการศึกษาได้ คู่ดั่งที่มนุษย์เสพสุขจากการบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ ในส่วนของต้นทุนทางการศึกษา รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์ (2519 : 223-231) ได้พิจารณาภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา จะตกแก่ผู้รับโอกาสทางการศึกษามากน้อยเพียงใดได้จาก 2 วิธี

1. องค์กรประกอบของรายได้ที่ใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งสถาบันการศึกษาของรัฐมีแหล่งรายได้ที่สำคัญ 3 แหล่งใหญ่ ๆ คือ

- ก. รายได้จากเงินงบประมาณแผ่นดิน
- ข. รายได้จากเงินบริจาค
- ค. รายได้จากการเก็บค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา

2. อัตราส่วนระหว่างค่าเล่าเรียนกับต้นทุนการผลิตตัวเฉลี่ยเป็นการเปรียบเทียบค่าเล่าเรียนที่เสียดกับต้นทุนการผลิตตัวเฉลี่ย

นอกจากนี้ รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์(2544 : 254) ได้พิจารณาต้นทุนในการศึกษาว่ามีปัจจัยอย่างน้อย 4 ปัจจัย ได้แก่

1. ราคา (Normal Price) ที่ต้องจ่ายเมื่อเข้าเรียน ซึ่งก็คือค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บ

2. ต้นทุนที่นักศึกษาและผู้ปกครองต้องควักกระเป๋าจ่าย (Out-of-pocket Cost) ซึ่งนอกจากจะประกอบด้วยค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ แล้ว ยังประกอบด้วยค่านั่งสือและวัสดุอุปกรณ์การศึกษา ค่าเดินทางและค่าครองชีพอื่น ๆ

3. เงินอุดหนุนที่มหาวิทยาลัยได้จากรัฐบาล เงินบริจาคที่ได้รับจากสาธารณชน และภาษีที่มหาวิทยาลัย (เอกชน) ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสีย

4. ต้นทุนอันเกิดจากการเสียโอกาสในการทำงานของนักศึกษา ซึ่งก็คือ รายได้อันพึงได้หากนักศึกษาเลือกทำงานเมื่อจบมัธยมศึกษาแทนที่จะเลือกเรียนต่อ

จากการรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ถือว่าการศึกษเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและการศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งเกี่ยวกับมนุษย์โดยตรง ผู้ที่ผ่านกระบวนการศึกษาแล้วเปรียบเสมือนสินค้าที่เสียค่าการผลิตในราคาแพง ดังนั้น สินค้าจึงหน้าจะมีคุณค่าและราคาที่แพงด้วย อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการลงทุนการศึกษจะแพงแต่ก็จำเป็นต้องจัดให้มีการศึกษาอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง เพราะมิฉะนั้นแล้วการพัฒนาประเทศชาติจะเป็นไปในทางที่พึงประสงค์ไม่ได้ เพราะขาดคนที่มีคุณภาพหรือมีแต่คนที่ไร้ประสิทธิภาพ

รูปแบบการคำนวณค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

บราวน์ (Brown) และวูล์ฟ (Wolf) (อ้างถึงใน พรชูลี อาชวอำรุง. 2540 : 44) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดสรรเงินงบประมาณได้ 3 รูปแบบพอสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดสรรตามนิสิตนักศึกษา (Student Allocation Model) ตามรูปแบบนี้ คณะวิชา ภาควิชาจะได้รับเงินงบประมาณตามจำนวนของนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้การปฏิรูปอุดมศึกษาในปัจจุบันทำให้มีสาขาวิชาซึ่งเป็นสหสาขาวิชาจำนวนมาก มีการเรียนการสอนข้ามคณะทำให้ต้องอาศัยความร่วมมือและอาศัยฐานข้อมูลจากหลาย ๆ คณะ

2. รูปแบบการจัดสรรรายได้ (Income Attribution Model) เป็นการจัดสรรงบประมาณให้แก่โปรแกรม โดยขึ้นกับค่าธรรมเนียมและเงินค่าเล่าเรียนต่าง ๆ ซึ่งนิสิตนักศึกษาจ่ายให้สำหรับแต่ละวิชาที่ลงทะเบียน

3. อาศัยจำนวนเนื้อที่ซึ่งแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันใช้ คือการคำนวณเนื้อที่เป็นตารางเมตร ซึ่งแต่ละคณะวิชาหรือแต่ละหน่วยงานที่ใช้อยู่

เทียบฉาย กิระนันท์. (2537:103-104) ได้ยกตัวอย่างการคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อปีไว้ดังนี้

ก. ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี ซึ่งวัดต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดเมื่อนำมาเฉลี่ยต่อนิสิต/นักศึกษา 1 คน ในที่นี้อาจจำแนกเป็นหน่วยย่อย ๆ เพื่อให้สามารถพิจารณาในรายละเอียดได้เพิ่มขึ้น เป็นต้นว่า ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนเฉพาะในระดับปริญญาตรีหรือต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนเฉพาะในกลุ่มสาขาวิชา หรือต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนเฉพาะในคณะหรือวิทยาลัยหนึ่ง ๆ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายตามดัชนีนี้จึงเป็นค่ารวมต่อหน่วยเวลา (คือ 1 ปีในกรณีนี้) ซึ่งจะให้สื่อความหมายในภาพกว้าง ๆ แต่จะมีประโยชน์ในเชิงเปรียบเทียบระหว่างสถาบันหรือระหว่างหน่วยงานระบบการบัญชีต้นทุนก็จะจำเป็นต้องจำแนกการลงรายการบัญชีและประมวลจัดทำรายงานการเงินออกเป็นรายหลักสูตร รายสาขาวิชา หรือรายหน่วยงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดก่อนที่จะนำมาหาค่าเฉลี่ย

ข. ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่อ FTSE ต่อปี โดยที่ค่า FTSE หรือ full-time student equivalent เป็นค่าเปรียบเทียบเท่ากับนิสิต/นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการศึกษาในระบบหน่วยกิตทำให้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา เช่น นิสิต/นักศึกษาที่ลงทะเบียนรักษาสภาพในระหว่างการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ซึ่งจะปรากฏหัวนิสิตหรือนักศึกษาเป็น 1 คน (ตามข้อ ก) แต่จะไม่มีค่าหน่วยกิตลงทะเบียนเรียนเลย ซึ่งจะปรากฏค่า FTSE เป็นศูนย์ ในแง่นี้จึงเท่ากับการนำเอาประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรเข้ามาพิจารณาด้วยอย่างเต็มที่ กล่าวคือ การใช้ทรัพยากรเช่น อาจารย์ที่ปรึกษาหรือห้องเรียนในกรณีที่มี FTSE เป็นศูนย์จะไม่ปรากฏการใช้ทรัพยากรเลยแม้ว่าจะมี นิสิต/นักศึกษาลงทะเบียนเรียนอยู่ก็ตาม การคำนวณดัชนีนี้จำเป็นต้องพิจารณาเทียบค่าที่เทียบเท่ากับนิสิต/นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาไว้ก่อน เช่นที่นิยมใช้กันทั่วไปจะกำหนดว่า นิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาตรีเต็มเวลาเท่ากับการลงทะเบียนเรียน 18 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา (16 สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา) หรือนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทเต็มเวลาเท่ากับการลงทะเบียนเรียน 12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา ระบบการบัญชีต้นทุนก็ต้องจัดระบบการบัญชีและการรายงานการเงินในทำนองเดียวกับข้อ ก และเป็นที่น่าสังเกตเพิ่มเติมว่าการจัดระบบการบัญชีและรายงานการเงินจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับระบบการจัดงบประมาณ ซึ่งต้องจัดหมวดประเภทและรายการรายจ่ายงบประมาณตามลักษณะของงาน/กิจกรรมที่จำแนกประเภทไว้ในข้อ ก ด้วย

ค. ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตรต่อปี เป็นดัชนีคำนวณต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเป็นรายหลักสูตร ซึ่งจะให้สื่อความหมายรวมทั้งต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันในช่วงเวลา 1 ปีเป็นราย

หลักสูตร ไม่ว่าจะหลักสูตรนั้นจะมีนิสิตหรือนักศึกษาเข้าเรียนหรือไม่และกี่คน การนำดัชนีนี้มาเปรียบเทียบกับระหว่างอนุกรมเวลา (เช่น ปีต่อปี) ก็ดี หรือเปรียบเทียบกับระหว่างหลักสูตรเดียวกันในต่างสถาบัน จะเป็นประโยชน์มากในการให้ความหมายขั้นต้นของประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบ

ง. ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่อบัณฑิต เป็นดัชนีคำนวณต้นทุน หรือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อบัณฑิต 1 คน ซึ่งรวมสื่อความหมายถึงประสิทธิภาพภายในของแต่ละหลักสูตรไว้ด้วยคือ แสดงต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ต้องใช้ในการผลิตบัณฑิต 1 คน ตั้งแต่แรกรับจนสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิต ดังนั้นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพต่ำผู้เรียนต้องเรียนนานปี และมีอัตราการสอบตกหรือการปลดออก จากหลักสูตรในอัตราสูง จะสะท้อนถึงต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อบัณฑิตที่สูงค่อนข้างมากตามไปด้วย โดยเปรียบเทียบ

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มิถุนายน 2541:2-3) ได้จำแนกหน่วยต้นทุนตามกลุ่มหน่วยงาน และหน่วยแผนงาน โดยแบ่งหน่วยต้นทุนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต้นทุนทางตรง(Direct costs) และต้นทุนทางอ้อม (Indirect costs)

1) ต้นทุนทางตรง (Direct costs) คือค่าใช้จ่ายของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การพัฒนาสื่อและเครื่องมือการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การให้ทุนการศึกษา การสาธิตหรือทดลองในกระบวนการเรียนการสอน ฯลฯ

2) ต้นทุนทางอ้อม (Indirect costs) คือค่าใช้จ่ายของกิจกรรมต่างๆที่สนับสนุนการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เช่นการบริหารงานทั่วไป งานพัฒนาอาจารย์ งานบริการห้องสมุด งานบริการคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

การกำหนดหน่วยผลงาน (Output unit) ได้มีการกำหนดหน่วยวิเคราะห์ต้นทุนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. นักศึกษาจริง (Enroll students) หมายถึงจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจริงของคณะหรือภาควิชาในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ

2. จำนวนหน่วยกิตนักศึกษา (student credit hours) หมายถึงผลคูณของจำนวนหน่วยกิตวิชาที่คณะหรือภาควิชาหนึ่งๆ เปิดสอนในปีการศึกษาหนึ่ง กับจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาที่เปิดสอนในปีการศึกษานั้น ๆ

3. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา (Fulltime equivalent student : FTES) หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในจำนวนวิชาหรือจำนวนหน่วยกิตมากเพียงพอที่จะสามารถเรียนจบหลักสูตรได้ภายในเวลาที่กำหนด นักศึกษาเต็มเวลาของคณะหรือภาควิชาใด ๆ จึงหมายถึงจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน 18 หน่วยกิตต่อ 1 ภาคการศึกษาหรือเท่ากับ 36 หน่วยกิตต่อ 1 ปีการศึกษานั้นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจตนัสถุญญ์ สังขพันธ์ (2554) ศึกษาเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ชั้นปีที่ 2-4 ที่อยู่ในภาวะรอพิณิจ และกำลังศึกษาอยู่ในช่วงปีการศึกษา 2553 จำนวน 366 คน กำหนดขนาดตัวอย่างตามหลักการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีโลคัลลิซูดสูงสุด ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยสุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามกลุ่มสาขาวิชา 3 กลุ่มสาขาวิชา และสุ่มตามชั้นปีจากชั้นปีที่ 2-4 แบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน การสุ่มขั้นสุดท้ายเพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างผู้วิจัยสุ่มตามสะดวกให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ 2 วิธี เพื่อให้ได้ข้อมูลมาสนับสนุนการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุคือ วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลจาการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' Correlation Coefficient) ตรวจสอบความกลมกลืนจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลโมเดลเชิงสาเหตุโดยใช้ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL-Linear Structural Relationship) ซึ่งพัฒนามาจาก Path Analysis กับ Confirmatory Factor Analysis นำเสนอข้อมูลในรูปโมเดล และตาราง ส่วนการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักมาจำแนกหมวดหมู่ตามประเด็นของตัวแปรเชิงสาเหตุ และนำมาถอดรหัส ตีความ สร้างข้อสรุป นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า

1. สถานภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และจิตลักษณะภายในมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา และสามารถทำนายและอธิบายพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ได้ร้อยละ 76
2. สถานภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และจิตลักษณะภายใน กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจ และสามารถร่วมกันทำนายและอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจของนักศึกษา

3. ตัวแปรการสนับสนุนจากผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจเป็นผลลัพธ์สุดท้ายของโมเดล พบว่า สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน มีอิทธิพลสูงสุด รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา จิตลักษณะภายใน การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และสถานภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเส้นทางพบว่า

4.1 สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .40 แสดงว่า คุณภาพการสอนของอาจารย์ และบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง

4.2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .26 แสดงว่า นักศึกษาที่มีลักษณะนิสัยในการเรียน ความรับผิดชอบ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ดีจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง

4.3 จิตลักษณะภายในมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ โดยผ่านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .23 แสดงว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติ การปรับตัวที่ดี และความวิตกกังวลต่ำ เพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง แต่จะเป็นไปได้เมื่อมีการส่งผ่านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะนิสัยในการเรียน ความรับผิดชอบ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ดีแล้วก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง

4.4 การสนับสนุนจากผู้ปกครองมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .12 แสดงว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครองที่ดีจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง แต่ในขณะเดียวกันการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่ดีเพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง แต่จะเป็นไปได้เมื่อมีการส่งผ่านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะนิสัยในการเรียน ความรับผิดชอบ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ดีแล้วก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจลดลง

4.5 สถานภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจโดยผ่านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -.06 แสดงว่า นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปีที่สูงขึ้นและมีที่พักอยู่นอกมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจเพิ่มขึ้น แต่จะเป็นไปได้เมื่อมีการส่งผ่านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะนิสัยในการเรียน ความรับผิดชอบ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ดีแล้วก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจเพิ่มขึ้น

5. สาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ข้อค้นพบที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า

5.1 นักศึกษาที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะลึกพบว่า สภาพที่พัก และชั้นปีมีส่วนที่ทำให้ให้นักศึกษาอยู่ในภาวะรอพินิจ เนื่องจากเมื่อนักศึกษาขึ้นชั้นปีที่ 2 ทำให้ต้องออกไปพักนอกมหาวิทยาลัย หรือเข้าบ้านอยู่ร่วมกันหลายคนจึงทำให้ไม่มีคนคอยควบคุมดูแล ประกอบกับกฎระเบียบของหอพักนอกมหาวิทยาลัยไม่เข้มงวด นักศึกษามีอิสระในการเที่ยวเตร่กลางคืน หรือทำกิจกรรมของคณะ และกิจกรรมของมหาวิทยาลัยคึก ๆ ทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อย ไม่สามารถไปเรียนได้ทันเวลา เพราะตื่นสาย หรือหากมาทันเวลาก็ไม่มีความพร้อมในการเรียนส่งผลให้คะแนนในรายวิชานั้น ๆ ไม่ดี โดยเฉพาะวิชาที่ต้องเรียนในช่วงเช้า แต่เมื่อนักศึกษาอยู่ชั้นปีที่สูงขึ้น ก็จะพยายามลดกิจกรรมลงเนื่องจากผลการเรียนไม่ดี และเริ่มรับผิดชอบมากขึ้นเพราะเกรงว่าจะถูกรีไทร์

5.2 การสนับสนุนจากผู้ปกครองเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสมได้เช่นกัน หากผู้ปกครองไม่สามารถหาค่าใช้จ่ายในการเรียนให้กับนักศึกษา ทำให้นักศึกษาต้องช่วยตนเองโดยการทำงานรับจ้างในช่วงกลางคืน ทำให้พักผ่อนน้อยและไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนหรืออ่านหนังสือ และหากให้ค่าใช้จ่ายมากเกินไปนักศึกษาก็จะใช้เงินในการเที่ยวเตร่ส่งผลให้การเรียนไม่ดีได้เช่นกัน หากผู้ปกครองให้กำลังใจ คำปรึกษา หรือให้ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมก็จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

5.3 สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนและจิตลักษณะภายในเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาอยู่ในภาวะรอพินิจ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามองว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีจำนวนนักศึกษามากเกินไป อุปกรณ์การสอนไม่ดี โต๊ะเรียนไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ อาจารย์ชอบบ่นว่านักศึกษาเข้าเรียนสาย อาจารย์เช็คชื่อทุกคาบ และให้ทำงานส่งในห้องเรียน ตลอดจนการที่อาจารย์เปลี่ยนแปลงเวลาสอนหลังจากเปิดเทอมแล้ว ทำให้เวลาเรียนชนกันไม่สามารถเข้าเรียนได้ จึงทิ้งวิชาเรียนวิชาหนึ่งหรือไม่ก็สลับกันเข้า ทำให้คะแนนเก็บไม่ดี ทั้ง ๆ ที่ได้มีการวางแผนจัดตารางสอนแล้ว

นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนที่เป็นวิชาชีพ แต่มีความคิดเห็นว่าเป็นวิชาที่ยาก ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ในขณะที่มองว่าวิชาทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์เป็นวิชาที่ไม่รู้ว่าจะเรียนไปทำไม แต่ก็ต้องลงทะเบียนเรียนเพราะเป็นวิชาช่วยให้เกรดดีขึ้น แต่นักศึกษาส่วนใหญ่มองว่ารายวิชาที่เรียนทุกวิชาช่วยให้เป็นคนารู้เท่าทันคน นักศึกษามีความวิตกกังวลและเกิดความเครียดเมื่อต้องช่วยตนเองในการหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน และเมื่อเกรดไม่ดีก็กลัวว่าผู้ปกครองจะเสียใจ นักศึกษาบางคนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้ บางคนไม่สามารถปรับตัวในการทำกิจกรรมการเรียนกับเพื่อนได้ และมองว่าเพื่อนในกลุ่มไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของตน สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอฟินิจ

สมชัย วงษ์นายะ (2547) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบันกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ และด้านครอบครัวอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง

สุวัฒนา จิตวัฒนพงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง การสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษา จำแนกตามเพศ คณะ ปีการศึกษา ชั้นปี อายุ ภูมิภาค อาชีพของผู้ปกครอง ลักษณะการมาเรียน สถานภาพในการทำงานและที่พักอาศัย ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 246,969 คน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนตัวอย่างจำนวน 3,100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษาและค่าหน่วยกิต ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,730 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.06 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษาและค่าหน่วยกิต ต่อปี เป็นเงิน 2,700.75 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 425.42 บาท นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มี

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษาต่อภาคการศึกษา เป็นเงิน 1,228.70 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 415.13 บาท นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าอาหารต่อวัน เป็นเงิน 79.02 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 36.01 บาท นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษาต่อวัน เป็นเงิน 26.68 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 27.02 บาท นักศึกษาชายและหญิง มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยและค่าอาหารต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.057 นักศึกษาที่มาเรียนประจำและมาเรียนเป็นครั้งคราว มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พักอาศัย ค่าอาหารต่อวัน และค่าพาหนะเดินทาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่สังกัดคณะแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษา และค่าหน่วยกิต ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารต่อวันและค่าพาหนะเดินทาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่เรียนในปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษาและค่าหน่วยกิต ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าอาหารต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่เรียนปีแตกต่างกันมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษา และค่าหน่วยกิตและค่าอาหารกลางวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษาและค่าหน่วยกิตหรือค่าใช้จ่ายที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บต่อปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษาและค่าหน่วยกิตหรือค่าใช้จ่ายที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บต่อปี ค่าอาหารต่อวัน ค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษา ประเภทไป-กลับภูมิลำเนาสำหรับนักศึกษาต่างจังหวัด ต่อภาคการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยต่อเดือนประเภทบ้านเช่าหรือหอพัก ค่าอาหารต่อวัน และค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษา ประเภทไป-กลับ สถานศึกษาต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษา ประเภทไป-กลับ สถานศึกษาต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษาและค่าหน่วยกิตหรือค่าใช้จ่ายที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บต่อ ไป ค่าที่พักอาศัยต่อเดือนและค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษา ประเภทไป-กลับ

สถานศึกษาต่อวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ส่วนค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05

กัลยา นามสงวน (2546) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา วิทยาเขตเพาะช่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา วิทยาเขตเพาะช่าง จำนวน 233 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปี และสถานภาพการเป็นนักศึกษา/ภาคเรียน (รอบเช้าและรอบบ่าย) กับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา โดยสถิติที่ใช้คือ t-test และหาความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาและภูมิลำเนากับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา โดยใช้สถิติ Chi -Square, ONE-WAY ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 โดยเฉลี่ยคนละ 16,802.88 บาท นักศึกษามีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานเฉลี่ยต่อเดือนโดยเฉลี่ยคนละ 5,298.15 บาท และนักศึกษาคณะวิชาออกแบบมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (ค่าลงทะเบียนเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว) เฉลี่ยคนละ 26,132.13 บาทต่อภาคเรียน โดยนักศึกษาคณะวิชาวิศวกรรมมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 25,216.29 บาทต่อภาคเรียน นักศึกษาคณะวิชาหัตถกรรม มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 21,357.21 บาทต่อภาคเรียน และนักศึกษาคณะวิชาศิลปประประจำชาติ มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 25,300.20 บาทต่อภาคเรียน 2) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ภาคเรียน (รอบเช้าและรอบบ่าย) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีไม่มีความแตกต่างกัน 3) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาคณะวิชาหัตถกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับนักศึกษาคณะวิชาออกแบบและคณะวิชาวิศวกรรม 4) เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานของนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานแตกต่างกันกับนักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก มีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานเฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5) นักศึกษาส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาการเงิน และใช้วิธีการแก้ไขปัญหาเมื่อประสบปัญหาทางการเงิน โดยขอจากพ่อ-แม่/ญาติ ขอยืมจากเพื่อนและทำงานพิเศษ นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาการเงิน โดยให้ทางวิทยาเขตฯ จัดหาทุนการศึกษาให้ ช่วยจัดหางานพิเศษ

ให้ และให้ผ่อนชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา 6) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายของนักศึกษาคือ นิสัยฟุ่มเฟือยของตนเอง เพื่อน ๆ และครอบครัว ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายตามใจตัวเองโดยไม่มีการวางแผนใด ๆ

กิลศร พ่วงศรี (2546) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และหาคำแนะนำความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล จำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 480 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษาด้านความมั่นคงทางอารมณ์ คุณลักษณะของนักศึกษาด้านแสวงหาความรู้ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา การอยู่บ้านตนเอง บ้านญาติ หรือผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครองในกลุ่มเกษตรกร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .469 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเพศชายสอดคล้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยรวมเกือบทุกปัจจัย ยกเว้นปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครองในเกษตรกร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .563 ส่วนปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเพศหญิง ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษาด้านแสวงหาความรู้ คุณลักษณะของนักศึกษาด้านความมั่นคงทางอารมณ์ อาชีพของผู้ปกครองในกลุ่มเกษตรกร คุณลักษณะของนักศึกษาด้านความสัมพันธ์กับสังคม และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .484 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า คำแนะนำความสำคัญของปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คุณลักษณะด้านความมั่นคงทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์กับสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คำแนะนำความสำคัญของปัจจัยคุณลักษณะด้านความมั่นคงทางอารมณ์ คุณลักษณะด้านแสวงหาความรู้ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา การอยู่บ้านตนเอง บ้านญาติ หรือผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองในกลุ่มเกษตรกร และอาชีพของผู้ปกครองในกลุ่มค้าขาย หรือเจ้าของกิจการส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคำแนะนำความสำคัญของปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และคุณลักษณะด้านความมั่นคงทางอารมณ์ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสาร การสังเกต และสัมภาษณ์
ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2551 จำนวน
26,537 คน ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรมาร้อยละ 10 ได้จำนวนตัวอย่าง
จำนวน 2,264 คน จากนั้นทำการกำหนดสัดส่วนกระจายแต่ละวิทยาเขตโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่ง
ชั้น (Stratified Random Sampling) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หาดใหญ่	14,419	1,442
ปัตตานี	5,848	585
ภูเก็ต	2,326	233
ตรัง	2,154	215
สุราษฎร์ธานี	1,790	179
รวม	26,537	2,654

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) การสังเกต (observation) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยสังเกตการดำเนินชีวิตของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2) แบบสอบถาม เพื่อสำรวจค่าใช้จ่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 7 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา

ตอนที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยแยกเป็น 3 ประเด็นหลักดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 การเรียนรู้ของนักศึกษา

ประเด็นที่ 2 สุขภาพอนามัยของนักศึกษา

ประเด็นที่ 3 สภาพจิตใจของนักศึกษา

ตอนที่ 7 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมตัวก่อนสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน แล้วปรับปรุงแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามผ่านกระบวนการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ แล้วปรับปรุงแบบสอบถาม และนำไปใช้กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 5 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) ค่าจำนวนและร้อยละ ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา

2) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของนักศึกษา ซึ่งเกณฑ์การกำหนดค่าคะแนนระดับคุณภาพชีวิต สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 6 ค่าเฉลี่ยที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยยึดหลักเกณฑ์ตามแนวคิดของ (Best 1970 อ้างถึงใน ทิพพาศรี อินทะกุล 2547) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับที่ดีมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับที่ดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับที่ด้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับที่ต่ำ

3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson ' s Correlation Coefficient) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายด้านการศึกษากับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) คำนวณโดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับใด โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : ซึ่งการแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ Cohen (Runyon and Other. 1996 : 238 อ้างอิงมาจาก Cohen. 1988)

3.1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1 ถึง 0 และระหว่าง 0 ถึง +1

3.2) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก (+) หรือไม่ปรากฏเครื่องหมายแสดงว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือทิศทางเดียวกัน คือตัวแปรหนึ่งมีค่ามากอีกตัวแปรหนึ่งก็มีค่ามากด้วย แต่ถ้าเป็นลบ (-) แสดงว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบหรือทิศทางตรงข้ามกัน ตัวแปรหนึ่งมีค่ามากอีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าน้อย

3.3) ถ้าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0 หมายความว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.4) โดยทั่วไปถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .01 – .29 ถือว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันน้อย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .30 – .49 ถือว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันปานกลาง และถ้ามากกว่า .50 จะมีความสัมพันธ์กันสูง โดยไม่สนใจว่าจะมีเครื่องหมายบวกหรือลบ

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัว และด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบ โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ ศาสนา ภูมิลำเนา ชั้นปี การศึกษา และเกรดเฉลี่ย จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาของบิดาและ มารดา อาชีพบิดาและมารดา รายได้บิดาและมารดา ความเพียงพอของรายได้รวมภายใน ครอบครัว และลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามวิทยา เขตการศึกษา

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

เพศ	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ชาย	525	247	57	47	34	910
	36.4%	42.2%	24.5%	26.3%	15.8%	34.3%
หญิง	917	338	176	132	181	1744
	63.6%	57.8%	75.5%	73.7%	84.2%	65.7%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 2 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.3 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.6 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.4

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.8 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.2

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 75.5 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 24.5

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.7 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.3

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.2 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15.8

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 84.2 ส่วนนักศึกษาที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 42.2 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอายุของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

อายุ	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ต่ำกว่า 20 ปี	499	108	97	55	16	775
	34.6%	18.5%	41.6%	30.7%	7.4%	29.2%
20 ปี	538	135	89	67	19	848
	37.3%	23.1%	38.2%	37.4%	8.8%	32.0%
21 ปี	281	141	33	40	71	566
	19.5%	24.1%	14.2%	22.3%	33.0%	21.3%
มากกว่า 21 ปี	124	201	14	17	109	465
	8.6%	34.4%	6.0%	9.5%	50.7%	17.5%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
อายุต่ำสุด:	วิทยาเขตหาดใหญ่ 17 ปี, วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 18 ปี	วิทยาเขตปัตตานี 17 ปี	วิทยาเขตภูเก็ต 18 ปี	วิทยาเขตตรัง 18 ปี	วิทยาเขตภูเก็ต 18 ปี	
อายุสูงสุด:	วิทยาเขตหาดใหญ่ 28 ปี, วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 23 ปี	วิทยาเขตปัตตานี 28 ปี	วิทยาเขตภูเก็ต 23 ปี	วิทยาเขตตรัง 23 ปี	วิทยาเขตภูเก็ต 23 ปี	
อายุเฉลี่ย:	วิทยาเขตหาดใหญ่ 20 ปี, วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 20 ปี	วิทยาเขตปัตตานี 21 ปี	วิทยาเขตภูเก็ต 20 ปี	วิทยาเขตตรัง 21 ปี	วิทยาเขตภูเก็ต 20 ปี	

จากตาราง 3 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.2 มีอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 และมีอายุมากกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.5 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.5 และมีอายุมากกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.6

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาคืออายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.1 มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.1 และมีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.5

จากตาราง 4 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 79.0 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 19.0 นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 2.1 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 87.4 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 11.0 นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 1.6

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมานับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 47.5 นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 2.9

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 89.7 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 6.4 นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 3.9

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 91.1 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 6.7 นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 2.2

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 13.0 นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 0.9

นอกจากนี้ ยังพบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 91.1 ส่วนนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 49.6 และนักศึกษาที่นับถือศาสนาคริสต์ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลภูมิลำเนาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ภูมิลำเนา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ภาคเหนือ	9	7	1	0	0	17
	.6%	1.2%	.4%	.0%	.0%	.6%
ภาคอีสาน	29	2	6	3	2	42
	2.0%	.3%	2.6%	1.7%	.9%	1.6%
ภาคกลาง	52	22	2	2	6	84
	3.6%	3.8%	.9%	1.1%	2.8%	3.2%
ภาคใต้	1352	554	224	174	207	2511
	93.8%	94.7%	96.1%	97.2%	96.3%	94.6%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 5 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 94.6 รองลงมาจากภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.2 มาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และมาจากภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 0.6 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 93.8 รองลงมาจากภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.6 มาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และมาจากภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 0.6

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 94.7 รองลงมาจากภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.8 มาจากภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 1.2 และมาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 0.3

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 96.1 รองลงมาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 2.6 มาจากภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 0.9 และมาจากภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 0.4

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 97.2 รองลงมาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และมาจากภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 1.1

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมา
มาจากภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.8 และมาจากภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 0.9

นอกจากนี้ ยังพบว่า นักศึกษาที่มาจากภูมิลำเนาภาคเหนือส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขต
หาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 0.60 ส่วนนักศึกษาที่มาจากภูมิลำเนาภาคอีสานส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยา
เขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 2.60 ส่วนนักศึกษาที่มาจากภูมิลำเนาภาคกลางส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยา
เขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 3.80 และนักศึกษาที่มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยา
เขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 97.2 คิดเป็นร้อยละ 97.20 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ปีการศึกษา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ปีที่ 1	529	107	62	53	13	764
	36.7%	18.3%	26.6%	29.6%	6.0%	28.8%
ปีที่ 2	524	139	134	77	24	898
	36.3%	23.8%	57.5%	43.0%	11.2%	33.8%
ปีที่ 3	250	153	25	25	6	459
	17.3%	26.2%	10.7%	14.0%	2.8%	17.3%
ปีที่ 4	137	180	12	24	172	525
	9.5%	30.8%	5.2%	13.4%	80.0%	19.8%
ปีที่ 5	2	6	0	0	0	8
	.1%	1.0%	.0%	.0%	.0%	.3%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 6 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 33.8
รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 28.8 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 19.8 ศึกษาอยู่
ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 17.3 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0.3 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต
พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 36.3 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 17.3 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 9.5 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0.1

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 26.2 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.8 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 18.3 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 1.0

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 26.6 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 10.7 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 5.2

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.6 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 14.0 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 13.4

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 11.2 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 6.0 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 2.8

นอกจากนี้ ยังพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.7 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 43.0 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 26.2 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 80.0 และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
2.00 ลงมา	118	22	32	33	10	215
	8.2%	3.8%	13.7%	18.4%	4.7%	8.1%
2.01-2.50	749	301	103	84	71	1308
	51.9%	51.5%	44.2%	46.9%	33.0%	49.3%
2.51-3.00	358	162	72	46	91	729
	24.8%	27.7%	30.9%	25.7%	42.3%	27.5%
3.01ขึ้นไป	217	100	26	16	43	402
	15.0%	17.1%	11.2%	8.9%	20.0%	15.1%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 7 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 27.5 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.1 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 8.1 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 24.8 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.0 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 8.2

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 27.7 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.1 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 3.8

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 30.9 มีผลการ

เรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 13.7 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.2

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 18.4 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.9

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 33.0 มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมา คิดเป็นร้อยละ 4.7

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ลงมาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 18.4 ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01-2.50 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 51.9 และนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 42.3 20.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาของนักศึกษา

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการศึกษาบิดาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

การศึกษาบิดา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ไม่ได้รับการศึกษา	29 2.0%	24 4.1%	1 .4%	1 .6%	1 .5%	56 2.1%
ต่ำกว่าประถม	7 .5%	33 5.6%	1 .4%	3 1.7%	2 .9%	46 1.7%
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	326 22.6%	191 32.6%	88 37.8%	67 37.4%	88 40.9%	760 28.6%
มัธยมศึกษาตอนต้น	116 8.0%	62 10.6%	15 6.4%	17 9.5%	20 9.3%	230 8.7%
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ (ปวช.)	284 19.7%	81 13.8%	52 22.3%	41 22.9%	39 18.1%	497 18.7%
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง	187 13.0%	47 8.0%	19 8.2%	15 8.4%	21 9.8%	289 10.9%
ปริญญาตรี	430 29.8%	120 20.5%	44 18.9%	30 16.8%	35 16.3%	659 24.8%
ปริญญาโท	56 3.9%	22 3.8%	12 5.2%	5 2.8%	7 3.3%	102 3.8%
ปริญญาเอก	7 .5%	5 .9%	1 .4%	0 .0%	2 .9%	15 .6%
รวม	1,442 100.0%	585 100.0%	233 100.0%	179 100.0%	215 100.0%	2,654 100.0%

จากตาราง 8 พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษาบิดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.8 จบระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 18.7 จบระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 10.9 จบระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 8.7 จบระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3.8 ไม่ได้รับ

การศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.1 จบระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.7 และจบระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.6 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตภาคใหญ่ ข้อมูลรอบครัวของนักศึกษาการศึกษาศึกษาบิดาส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาจบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 22.6 จบระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 19.7 จบระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 13.0 จบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 8.0 จบระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3.9 ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.0 และจบระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา และจบระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.5 โดยเท่ากัน

วิทยาเขตปัตตานี ข้อมูลรอบครัวของนักศึกษาการศึกษาศึกษาบิดาส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.5 จบระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 13.8 จบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 10.6 จบระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 8.0 จบระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.6 ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.1 จบระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3.8 และจบระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.9

วิทยาเขตภูเก็ต ข้อมูลรอบครัวของนักศึกษาการศึกษาศึกษาบิดาส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาจบระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 22.3 จบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.9 จบระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 8.2 จบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 6.4 จบระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 5.2 ไม่ได้รับการศึกษา จบระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา และจบระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.4 โดยเท่ากัน

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ข้อมูลรอบครัวของนักศึกษาการศึกษาศึกษาบิดาส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมาจบระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 22.9 จบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.8 จบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 9.5 จบระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 8.4 จบระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 2.8 จบระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.7 และไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.6

วิทยาเขตตรัง ข้อมูลรอบครัวของนักศึกษาการศึกษาศึกษาบิดาส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาจบระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนปลายหรือ

จากตาราง 9 พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษามารดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.5 และจบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 14.8 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตภาคใหญ่ ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษามารดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.9 และจบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 15.8

วิทยาเขตปัตตานี ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษามารดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.3 และจบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 12.6

วิทยาเขตภูเก็ต ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษามารดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.3 และจบระดับการศึกษาจระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 16.7

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษามารดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 15.6 และจบระดับการศึกษาจระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 15.1

วิทยาเขตตรัง ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษามารดาส่วนใหญ่ จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาจบระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.5 และจบระดับการศึกษาจระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 11.6

นอกจากนี้ยังพบว่า การศึกษามารดาที่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 ส่วนใหญ่ อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 54.9 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 50.3 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอาชีพบิดาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

อาชีพบิดา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
รับราชการ	393	132	51	35	41	652
	27.3%	22.6%	21.9%	19.6%	19.1%	24.6%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	70	12	9	6	6	103
	4.9%	2.1%	3.9%	3.4%	2.8%	3.9%
พนักงานบริษัท	92	12	13	3	6	126
	6.4%	2.1%	5.6%	1.7%	2.8%	4.7%
ธุรกิจส่วนตัว	181	78	31	21	19	330
	12.6%	13.3%	13.3%	11.7%	8.8%	12.4%
รับจ้าง/อาชีพอิสระ	154	87	28	19	36	324
	10.7%	14.9%	12.0%	10.6%	16.7%	12.2%
ค้าขาย	181	80	23	7	27	318
	12.6%	13.7%	9.9%	3.9%	12.6%	12.0%
เกษตรกร	319	146	61	77	61	664
	22.1%	25.0%	26.2%	43.0%	28.4%	25.0%
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	52	38	17	11	19	137
	3.6%	6.5%	7.3%	6.1%	8.8%	5.2%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 10 พบว่า โดยภาพรวมอาชีพบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 24.6 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.4 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ อาชีพบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 22.1 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 12.6 โดยเท่ากัน

วิทยาเขตปัตตานี อาชีพบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 22.6 ประกอบอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 14.9

วิทยาเขตภูเก็ต อาชีพบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.9 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 13.3

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อาชีพบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 19.6 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 11.7

วิทยาเขตตรัง อาชีพบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 19.1 ประกอบอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 16.7

นอกจากนี้ ยังพบว่า อาชีพบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 28.4 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอาชีพมารดาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

อาชีพมารดา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
รับราชการ	250 17.3%	94 16.1%	32 13.7%	17 9.5%	25 11.6%	418 15.7%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23 1.6%	3 .5%	5 2.1%	2 1.1%	0 .0%	33 1.2%
พนักงานบริษัท	64 4.4%	11 1.9%	4 1.7%	2 1.1%	6 2.8%	87 3.3%
ธุรกิจส่วนตัว	154 10.7%	77 13.2%	27 11.6%	21 11.7%	12 5.6%	291 11.0%
รับจ้าง/อาชีพอิสระ	142 9.8%	61 10.4%	18 7.7%	11 6.1%	24 11.2%	256 9.6%

ตาราง 11 (ต่อ)

อาชีพมารดา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ค้าขาย	319	119	51	27	47	563
	22.1%	20.3%	21.9%	15.1%	21.9%	21.2%
เกษตรกร	315	147	62	79	65	668
	21.8%	25.1%	26.6%	44.1%	30.2%	25.2%
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	175	73	34	20	36	338
	12.1%	12.5%	14.6%	11.2%	16.7%	12.7%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 11 พบว่า โดยภาพรวมอาชีพมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 21.2 และประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 15.7 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ อาชีพมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 21.8 และประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 17.3

วิทยาเขตปัตตานี อาชีพมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.1 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 20.3 และประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.1

วิทยาเขตภูเก็ต อาชีพมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 26.6 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 21.9 และไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 14.6

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อาชีพมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 15.1 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 11.7

วิทยาเขตตรัง อาชีพมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 21.9 และไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 16.7

นอกจากนี้ยังพบว่า อาชีพมารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 30.2 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลรายได้บิดาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

รายได้บิดา/เดือน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
น้อยกว่า 10,000 บาท	299 20.7%	219 37.4%	68 29.2%	58 32.4%	72 33.5%	716 27.0%
10,000-19,999 บาท	446 30.9%	128 21.9%	61 26.2%	54 30.2%	34 15.8%	723 27.2%
20,000 บาทขึ้นไป	697 48.3%	238 40.7%	104 44.6%	67 37.4%	109 50.7%	1215 45.8%
รวม	1,442 100.0%	585 100.0%	233 100.0%	179 100.0%	215 100.0%	2,654 100.0%

รายได้บิดาต่ำสุด: 3,000 บาท

รายได้บิดาสูงสุด: 50,000 บาท

รายได้บิดาเฉลี่ย: วิทยาเขตหาดใหญ่ 18,662 บาท,
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 15,840 บาท

วิทยาเขตปัตตานี 16,126 บาท
วิทยาเขตภูเก็ต 17,062 บาท
ภาพรวม 17,820 บาท

จากตาราง 12 พบว่า โดยภาพรวมส่วนใหญ่บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.2 มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.0 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.9 มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.7

วิทยาเขตปัตตานี บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.4 มีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.9

วิทยาเขตภูเก็ต บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.2 มีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.2

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4 มีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.2

วิทยาเขตตรัง บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.8

นอกจากนี้ยังพบว่า บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไปส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 48.3 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลรายได้มารดาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

รายได้มารดา/เดือน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
น้อยกว่า 10,000 บาท	380	244	85	70	82	861
	26.4%	41.7%	36.5%	39.1%	38.1%	32.4%
10,000-19,999 บาท	687	223	103	72	73	1158
	47.6%	38.1%	44.2%	40.2%	34.0%	43.6%
20,000 บาทขึ้นไป	375	118	45	37	60	635
	26.0%	20.2%	19.3%	20.7%	27.9%	23.9%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

รายได้มารดาค่าสุด: 3,000 บาท

รายได้บิดาสูงสุด: 50,000 บาท

รายได้มารดาเฉลี่ย: วิทยาเขตหาดใหญ่ 14,903 บาท,

วิทยาเขตปัตตานี 12,662 บาท

วิทยาเขตภูเก็ต 12,568 บาท

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 12,961 บาท

วิทยาเขตตรัง 15,448 บาท

ภาพรวม 14,117 บาท

จากตาราง 13 พบว่า โดยภาพรวมส่วนใหญ่มารดามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4 และมีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.9 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

จากตาราง 14 พบว่า โดยภาพรวมรายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 74.4 ไม่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 25.6 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขตพบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ รายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 79.5 ไม่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 20.5

วิทยาเขตปัตตานี รายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 69.9 ไม่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 30.1

วิทยาเขตภูเก็ต รายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 68.2 ไม่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 31.8

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี รายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 67.0 ไม่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 33.0

วิทยาเขตตรัง รายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 65.6 ไม่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 34.4

นอกจากนี้ยังพบว่า รายได้รวมภายในครอบครัวที่มีความเพียงพอ ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 69.9 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ลักษณะที่อยู่อาศัย	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
หอพักในมหาวิทยาลัย	878	258	106	70	59	1371
	60.9%	44.1%	45.5%	39.1%	27.4%	51.7%
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	163	165	67	59	43	497
	11.3%	28.2%	28.8%	33.0%	20.0%	18.7%
บ้านเช่า	125	122	42	46	93	428
	8.7%	20.9%	18.0%	25.7%	43.3%	16.1%
อยู่ร่วมกับญาติ	81	10	7	3	7	108
	5.6%	1.7%	3.0%	1.7%	3.3%	4.1

ตาราง 15 (ต่อ)

ลักษณะที่อยู่อาศัย	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
อยู่ร่วมกับบิดา/มารดา/ ผู้ปกครอง	195	30	11	1	13	250
	13.5%	5.1%	4.7%	.6%	6.0%	9.4%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 15 พบว่า โดยภาพรวมลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 18.7 อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 16.1 อยู่กับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 9.4 และอยู่ร่วมกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 4.1 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 13.5 อยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 11.3 อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 8.7 และอยู่ร่วมกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.6

วิทยาเขตปัตตานี ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 28.2 อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 20.9 อยู่กับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 5.1 และอยู่ร่วมกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 1.7

วิทยาเขตภูเก็ต ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 28.8 อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 18.0 อยู่กับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 4.7 และอยู่ร่วมกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 3.0

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 39.1 รองลงมาอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 33.0 อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 25.7 อยู่ร่วมกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และอยู่กับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 0.6

วิทยาเขตตรัง ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 27.4 อาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 20.0 อยู่กับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 6.0 และอยู่ร่วมกับญาติ คิดเป็นร้อยละ 3.3

นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 45.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลสถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

สถานะผู้อุปการะทาง การเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
มี	1081	471	200	159	192	2103
	75.0%	80.5%	85.8%	88.8%	89.3%	79.2%
ไม่มี	361	114	33	20	23	551
	25.0%	19.5%	14.2%	11.2%	10.7%	20.8%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 16 พบว่า โดยภาพรวมสถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และไม่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 20.8 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และไม่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 25.0

วิทยาเขตปัตตานี สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 80.5 และไม่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 19.5

วิทยาเขตภูเก็ต สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 85.8 และไม่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 14.2

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 88.8 และไม่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 11.2

วิทยาเขตตรัง สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 89.3 และไม่มีผู้อุปการะทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 10.7

นอกจากนี้ยังพบว่า สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาที่มีผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 89.3 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 88.8 ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ผู้อุปการะทางการเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
บิดา-มารดา	1010	437	175	147	181	1950
	93.4%	92.8%	87.5%	92.5%	94.3%	92.7%
พี่	54	49	15	12	22	152
	5.0%	10.4%	7.5%	7.5%	11.5%	7.2%
ญาติ	98	27	13	9	11	158
	9.1%	5.7%	6.5%	5.7%	5.7%	7.5%
ผู้อุปถัมภ์	7	5	0	0	1	13
	.6%	1.1%	.0%	.0%	.5%	.6%
อื่นๆ	18	11	6	3	2	40
	1.7%	2.3%	3.0%	1.9%	1.0%	1.9%

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จำนวนนักศึกษา: วิทยาเขตหาดใหญ่ 1,081 คน,
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 159 คน

วิทยาเขตปัตตานี 471 คน
วิทยาเขตตรัง 192 คน

วิทยาเขตภูเก็ต 200 คน
ภาพรวม 2,103 คน

จากตาราง 17 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินส่วนใหญ่เป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 92.7 รองลงมาผู้อุปการะทางการเงินเป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นพี่ คิดเป็นร้อยละ 7.2 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.9 และผู้อุปการะทางการเงินเป็นผู้อุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 0.6 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินส่วนใหญ่เป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 93.4 รองลงมาผู้อุปการะทางการเงินเป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 9.1 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นพี่ คิดเป็นร้อยละ 5.0 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และผู้อุปการะทางการเงินเป็นผู้อุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 0.6

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินส่วนใหญ่เป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 92.8 รองลงมาผู้อุปการะทางการเงินเป็นพี่ คิดเป็นร้อยละ 10.4 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.7 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.3 และผู้อุปการะทางการเงินเป็นผู้อุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 1.1

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินส่วนใหญ่เป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 87.5 รองลงมาผู้อุปการะทางการเงินเป็นพี่ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 6.5 และผู้อุปการะทางการเงินเป็นบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.0

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินส่วนใหญ่เป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 92.5 รองลงมาผู้อุปการะทางการเงินเป็นพี่ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.7 และผู้อุปการะทางการเงินเป็นบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.9

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินส่วนใหญ่เป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาผู้อุปการะทางการเงินเป็นพี่ คิดเป็นร้อยละ 11.5 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.7 ผู้อุปการะทางการเงินเป็นบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.0 และผู้อุปการะทางการเงินเป็นผู้อุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 0.5

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีผู้อุปการะการเงินที่เป็นบิดา/มารดา ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 93.4 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลอาชีพผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

อาชีพผู้อุปการะทาง การเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
รับราชการ	344 31.8%	138 29.3%	43 21.5%	33 20.8%	38 19.8%	596 28.3%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	26 2.4%	9 1.9%	12 6.0%	8 5.0%	8 4.2%	63 3.0%
พนักงานบริษัท	57 5.3%	9 1.9%	10 5.0%	4 2.5%	8 4.2%	88 4.2%
ธุรกิจส่วนตัว	134 12.4%	63 13.4%	30 15.0%	21 13.2%	20 10.4%	268 12.7%
รับจ้าง/อาชีพอิสระ	101 9.3%	59 12.5%	22 11.0%	10 6.3%	22 11.5%	214 10.2%
ค้าขาย	165 15.3%	70 14.9%	28 14.0%	13 8.2%	36 18.8%	312 14.8%

ตาราง 18 (ต่อ)

อาชีพผู้ประกอบการทาง การเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
เกษตรกร	231	117	52	67	53	520
	21.4%	24.8%	26.0%	42.1%	27.6%	24.7%
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	23	6	3	3	7	42
	2.1%	1.3%	1.5%	1.9%	3.6%	2.0%
รวม	1,081	471	200	159	192	2,103
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 18 พบว่า โดยภาพรวมผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 24.7 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.8 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.7 และรับจ้าง/อาชีพอิสระ 10.2 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ ผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 21.4 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 15.3 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 12.4 และรับจ้าง/อาชีพอิสระ 9.3

วิทยาเขตปัตตานี ผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 24.8 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.9 ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 13.4 และรับจ้าง/อาชีพอิสระ 12.5

วิทยาเขตภูเก็ต ผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.5 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 15.0 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.0 และประกอบอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ 14.0

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 20.8 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 13.2 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 8.2 และประกอบอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ 6.3

วิทยาเขตตรัง ผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 19.8 ประกอบอาชีพ

ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 18.8 ประกอบอาชีพรับจ้าง/อาชีพอิสระ 11.5 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 10.4

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 29.3 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลรายได้ต่อเดือนผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

รายได้ต่อเดือนผู้ อุปการะทางการเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
น้อยกว่า 10,000 บาท	212 19.6%	165 35.0%	58 29.0%	50 31.4%	68 35.4%	553 26.3%
10,000-19,999 บาท	278 25.7%	118 25.1%	51 25.5%	49 30.8%	45 23.4%	541 25.7%
20,000 บาทขึ้นไป	591 54.7%	188 39.9%	91 45.5%	60 37.7%	79 41.1%	1009 48.0%
รวม	1,081 100.0%	471 100.0%	200 100.0%	159 100.0%	192 100.0%	2,103 100.0%

รายได้ผู้อุปการะต่ำสุด: 3,000 บาท

รายได้ผู้อุปการะสูงสุด: 100,000 บาท

รายได้ผู้อุปการะเฉลี่ย: วิทยาเขตหาดใหญ่ 22,496 บาท,

วิทยาเขตปัตตานี 17,093 บาท

วิทยาเขตภูเก็ต 18,750 บาท

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 17,252 บาท

วิทยาเขตตรัง 19,397 บาท

ภาพรวม 20,250 บาท

จากตาราง 19 พบว่า โดยภาพรวมรายได้ต่อเดือนผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.3 และมีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.7 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขตพบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ รายได้ต่อเดือนผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.7 และมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.6

จากตาราง 20 พบว่า โดยภาพรวมลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่เป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 29.4 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ ลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่เป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 29.0

วิทยาเขตปัตตานี ลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่เป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 31.4

วิทยาเขตภูเก็ต ลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่เป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 29.0

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่เป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 34.0

วิทยาเขตตรัง ลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่เป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 22.9

นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินที่เป็นรายเดือนส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 62.5 ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ได้รับเงินจากผู้อุปการะ ทางการเงินต่อเดือน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
น้อยกว่า 3,000 บาท	153 14.2%	116 24.6%	24 12.0%	21 13.2%	32 16.7%	346 16.5%
3,000-4,999 บาท	518 47.9%	210 44.6%	92 46.0%	82 51.6%	88 45.8%	990 47.1%
5,000 บาทขึ้นไป	410 37.9%	145 30.8%	84 42.0%	56 35.2%	72 37.5%	767 36.5%
รวม	1,081 100.0%	471 100.0%	200 100.0%	159 100.0%	192 100.0%	2,103 100.0%

ได้รับเงินต่ำสุด:	1,000 บาท	ได้รับเงินสูงสุด: 10,000 บาท
ได้รับเงินเฉลี่ย:	วิทยาเขตหาดใหญ่ 4,318 บาท, วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 4,297 บาท	วิทยาเขตปัตตานี 3,940 บาท วิทยาเขตตรัง 4,333 บาท ภาพรวม 4,243 บาท

จากตาราง 21 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.5 ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.5 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.9 ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.2

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.8 ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.6

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือน 5,000

บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.0 ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.0

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.2 ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.2

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.5 ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.7

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.9 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความเพียงพอจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ความเพียงพอจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะทางการเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
เพียงพอ	892	326	145	119	123	1605
	82.5%	69.2%	72.5%	74.8%	64.1%	76.3%
ไม่เพียงพอ	189	145	55	40	69	498
	17.5%	30.8%	27.5%	25.2%	35.9%	23.7%
รวม	1,081	471	200	159	192	2,103
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 22 พบว่า โดยภาพรวมจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 76.3 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 23.7 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 82.5 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 17.5

วิทยาเขตปัตตานี จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 69.2 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 30.8

วิทยาเขตภูเก็ต จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 72.5 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 27.5

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 74.8 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 25.2

วิทยาเขตตรัง จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะส่วนใหญ่มีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 64.1 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 35.9

นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะที่มีความเพียงพอ ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 82.5 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 72.5 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการมีรายได้พิเศษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

การมีรายได้พิเศษ	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
มี	98	68	13	13	9	201
	6.9%	11.7%	5.6%	7.3%	4.2%	7.6%
ไม่มี	1332	511	218	166	206	2433
	93.1%	88.3%	94.4%	92.7%	95.8%	92.4%
รวม	1430	579	231	179	215	2634
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

หมายเหตุ ไม่ตอบ 20 คน

จากตาราง 23 พบว่า โดยภาพรวม นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.4 รองลงมามีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 7.6 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมามีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 6.9

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 88.3 รองลงมามีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 11.7

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมา มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 5.6

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.7 รองลงมา มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 7.3

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 95.8 รองลงมา มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 4.2

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ไม่มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 95.8 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 94.4 ในขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 11.7 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลแหล่งรายได้พิเศษของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

แหล่งรายได้พิเศษ	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ทำงานประจำ	14	10	2	1	1	28
	14.3%	14.7%	15.4%	7.7%	11.1%	13.9%
ทำงานPart-time	84	58	11	12	8	173
	85.7%	85.3%	84.6%	92.3%	88.9%	86.1%
รวม	98	68	13	13	9	201
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 24 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่มาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 86.1 และมาจากการทำงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 13.9 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่มาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 85.7 และมาจากการทำงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.3

วิทยาเขตปัตตานี มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่มาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 85.3 และมาจากการทำงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.7

วิทยาเขตภูเก็ต มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่มาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 84.6 และมาจากการทำงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 15.4

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่มาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 92.3 และมาจากการทำงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 7.7

วิทยาเขตตรัง มีรายได้พิเศษส่วนใหญ่มาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 88.9 และมาจากการทำงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 11.1

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้พิเศษที่มาจากการทำงาน Part-time ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 88.9 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความเพียงพอเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ความเพียงพอเงินเดือน ที่ได้รับจากการมีรายได้ พิเศษ	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
เพียงพอ	76	46	12	6	6	146
	77.6%	67.6%	92.3%	46.2%	66.7%	72.6%
ไม่เพียงพอ	22	22	1	7	3	55
	22.4%	32.4%	7.7%	53.8%	33.3%	27.4%
รวม	98	68	13	13	9	201
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 25 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 72.6 และไม่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 27.4 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 77.6 และไม่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 22.4

วิทยาเขตปัตตานี มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 67.6 และไม่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 32.4

วิทยาเขตภูเก็ต มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.3 และไม่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 7.7

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ไม่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 53.8 และมีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 46.2

วิทยาเขตตรัง มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และไม่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 33.3

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 77.6 ตามลำดับ

ตาราง 26 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความเพียงพอรายได้รวมทั้งหมดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ความเพียงพอรายได้	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
เพียงพอ	1220	413	181	126	145	2085
	84.6%	70.6%	77.7%	70.4%	67.4%	78.6%
ไม่เพียงพอ	222	172	52	53	70	569
	15.4%	29.4%	22.3%	29.6%	32.6%	21.4%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 26 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 78.6 และไม่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 21.4 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ มีความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 84.6 และไม่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 15.4

วิทยาเขตปัตตานี มีความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 70.6 และไม่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 29.4

วิทยาเขตภูเก็ต มีความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 77.7 และไม่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 22.3

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 70.4 และไม่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 29.6

วิทยาเขตตรัง มีความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 67.4 และไม่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 32.6

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 77.7 ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลวิธีการแก้ปัญหาการหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงินของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

วิธีการแก้ปัญหาการหนี้ที่ ประสบปัญหาเรื่อง การเงิน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ขอจากผู้อุปการะ	887	323	143	117	142	1612
	61.5%	55.2%	61.4%	65.4%	66.0%	60.7%
ขอยืมจากเพื่อน	756	258	103	79	115	1311
	52.4%	44.1%	44.2%	44.1%	53.5%	49.4%
ขอจากอาจารย์	12	13	0	0	3	28
	.8%	2.2%	.0%	.0%	1.4%	1.1%
ทำงานและหางานพิเศษ เพิ่มมากขึ้น	264	64	25	11	11	375
	18.3%	10.9%	10.7%	6.1%	5.1%	14.1%
กู้ยืม	167	108	43	37	22	377
	11.6%	18.5%	18.5%	20.7%	10.2%	14.2%
จำหน่ายทรัพย์สิน	103	21	6	6	13	149
	7.1%	3.6%	2.6%	3.4%	6.0%	5.6%

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จำนวนนักศึกษา: วิทยาเขตหาดใหญ่ 1,442 คน,
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 179 คน

วิทยาเขตปัตตานี 585 คน
วิทยาเขตตรัง 215 คน

วิทยาเขตภูเก็ต 233 คน
ภาพรวม 2,654 คน

จากตาราง 27 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะ คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาขอยืมจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 49.4 กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 14.2 หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 14.1 จำนำทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และขอยืมจากอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.1 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะ คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาขอยืมจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 52.4 หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 18.3 กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 11.6 จำนำทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และขอยืมจากอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 0.8

วิทยาเขตปัตตานี มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะ คิดเป็นร้อยละ 55.2 รองลงมาขอยืมจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 44.1 กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 18.5 หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 10.9 จำนำทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และขอยืมจากอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 2.2

วิทยาเขตภูเก็ต มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะ คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาขอยืมจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 44.2 กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 18.5 หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 10.7 และจำนำทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 2.6

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะ คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาขอยืมจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 44.1 กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 20.7 หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 6.1 และจำนำทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 3.4

วิทยาเขตตรัง มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะ คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาขอยืมจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 53.5 กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 10.2 จำนำทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 6.0 หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 5.1 และขอยืมจากอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.4

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาหนี้ที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 65.4 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการได้รับทุนการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

การได้รับทุนการศึกษา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ได้รับ	327	171	57	39	70	664
	22.7%	29.2%	24.5%	21.8%	32.6%	25.0%
ไม่ได้รับ	1115	414	176	140	145	1990
	77.3%	70.8%	75.5%	78.2%	67.4%	75.0%
รวม	1,442	585	233	179	215	2,654
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 28 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.0 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.0 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 77.3 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.7

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.8 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.2

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.5 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.5

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.2 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.8

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 67.4 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.6

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 78.2 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 77.3 ในขณะที่นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 29.2 ตามลำดับ

ตาราง 29 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลแหล่งทุนที่ได้รับทุนการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

แหล่งทุนที่ได้รับ ทุนการศึกษา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
กองทุนเงินกู้ยืม	300	147	51	37	63	598
	91.7%	86.0%	89.5%	94.9%	90.0%	90.1%
ทุนต่างประเทศ	5	1	0	0	1	7
	1.5%	.6%	.0%	.0%	1.4%	1.1%
ทุนมูลนิธิในประเทศ	10	15	1	1	2	29
	3.1%	8.8%	1.8%	2.6%	2.9%	4.4%
ทุนมูลนิธิต่างประเทศ	6	2	0	0	2	10
	1.8%	1.2%	.0%	.0%	2.9%	1.5%
ทุนอื่นๆ	25	17	4	2	4	52
	7.6%	9.9%	7.0%	5.1%	5.7%	7.8%

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จำนวนนักศึกษา: วิทยาเขตหาดใหญ่ 327 คน,
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 39 คน

วิทยาเขตปัตตานี 171 คน
วิทยาเขตตรัง 70 คน

วิทยาเขตภูเก็ต 57 คน
ภาพรวม 664 คน

จากตาราง 29 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่ง
กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.1 ได้รับทุนมูลนิธิในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 4.4
ได้รับทุนมูลนิธิต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.5 ได้รับทุนต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.1 เมื่อ
พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็น
ร้อยละ 91.7 ได้รับทุนที่มีใช้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนต่างประเทศ ทุนมูลนิธิในประเทศ
และต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 7.6 ได้รับทุนมูลนิธิในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 3.1 ได้รับทุนมูล
นิธิต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.8 และได้รับทุนต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.5

วิทยาเขตปัตตานี ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็น
ร้อยละ 86.0 ได้รับทุนที่มีใช้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนต่างประเทศ ทุนมูลนิธิในประเทศ
และต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 9.9 ได้รับทุนมูลนิธิในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.7 ได้รับทุน
มูลนิธิต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.2 และได้รับทุนต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 0.6

วิทยาเขตภูเก็ต ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 89.5 ได้รับทุนที่มีใช้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนต่างประเทศ ทุนมูลนิธิในประเทศ และต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 7.0 และได้รับทุนมูลนิธิในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.8

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.9 ได้รับทุนที่มีใช้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนต่างประเทศ ทุนมูลนิธิในประเทศ และต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 5.1 และได้รับทุนมูลนิธิในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 2.6

วิทยาเขตตรัง ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.9 ได้รับทุนที่มีใช้กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนต่างประเทศ ทุนมูลนิธิในประเทศ และต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 5.7 ได้รับทุนมูลนิธิในประเทศ และได้รับทุนมูลนิธิต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 2.9 โดยเท่ากัน และได้รับทุนต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.4

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 94.9 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 91.7 ตามลำดับ

ตาราง 30 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยด้านการเรียนการสอน จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยด้านการเรียนการสอน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
กองทุนเงินกู้ยืม	888	338	126	99	115	1566
	61.6%	57.8%	54.1%	55.3%	53.5%	59.0%
ทุนเรียนดี	711	262	80	65	79	1197
	49.3%	44.8%	34.3%	36.3%	36.7%	45.1%
สอนพิเศษ	497	170	64	66	41	838
	34.5%	29.1%	27.5%	36.9%	19.1%	31.6%
ทุนศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ	665	216	61	56	63	1061
	46.1%	36.9%	26.2%	31.3%	29.3%	40.0%
จัดหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน	593	219	105	86	57	1060
	41.1%	37.4%	45.1%	48.0%	26.5%	39.9%
จัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน	679	291	128	101	106	1305
	47.1%	49.7%	54.9%	56.4%	49.3%	49.2%
จัดหาที่พักราคาถูกลง	567	218	82	66	83	1016
	39.3%	37.3%	35.2%	36.9%	38.6%	38.3%
จัดหาตำรา อุปกรณ์เอกสารต่างๆ	563	209	78	63	100	1013
	39.0%	35.7%	33.5%	35.2%	46.5%	38.2%
จัดหางานหรือสถานประกอบการหลังจบการศึกษา	833	233	114	84	113	1377
	57.8%	39.8%	48.9%	46.9%	52.6%	51.9%

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จำนวนนักศึกษา: วิทยาเขตหาดใหญ่ 1,442 คน,

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 179 คน

วิทยาเขตปัตตานี 585 คน

วิทยาเขตตรัง 215 คน

วิทยาเขตภูเก็ต 233 คน

ภาพรวม 2,654 คน

จากตาราง 30 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดหางานหรือสถานประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.9 ต้องการจัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 49.2 ต้องการทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 45.1 ต้องการทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 40.0 ต้องการหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 39.9 ต้องการจัดหาที่พักอาศัยราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 38.3 ต้องการจัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.2 และต้องการสอนพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 31.6 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตภาคใหญ่ มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดหางานหรือสถานประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.8 ต้องการทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 49.3 ต้องการจัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.1 ต้องการทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 46.1 ต้องการหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 41.1 ต้องการจัดหาที่พักอาศัยราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 39.3 ต้องการจัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 39.0 และต้องการสอนพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 34.5

วิทยาเขตปัตตานี มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาต้องการจัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 49.7 ต้องการทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 44.8 ต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดหางานหรือสถานประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.8 ต้องการหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ต้องการจัดหาที่พักอาศัยราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 37.3 ต้องการทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 36.9 ต้องการจัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.7 และต้องการสอนพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 29.1

วิทยาเขตภูเก็ต มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาต้องการจัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 54.9 ต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดหางานหรือสถานประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 48.9 ต้องการหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 45.1 ต้องการจัดหาที่พักอาศัยราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 35.2 ต้องการทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 34.3 ต้องการจัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.5 ต้องการสอนพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 27.5 และต้องการทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.2

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาต้องการจัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.4 ต้องการหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 48.0 ต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดหางานหรือสถานประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.9 ต้องการสอนพิเศษ และต้องการจัดหาที่พักอาศัยราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 36.9 โดยเท่ากัน ต้องการทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 36.3 ต้องการจัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.2 และต้องการทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไปในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 31.3

วิทยาเขตตรัง มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยจัดหางานหรือสถานประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 52.6 ต้องการจัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ต้องการจัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 46.5 ต้องการจัดหาที่พักอาศัยราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 38.6 ต้องการทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี คิดเป็นร้อยละ 36.7 ต้องการทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไปในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 29.3 ต้องการหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และต้องการสอนพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 19.1

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 57.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ของนักศึกษา

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว/เดือน	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ค่าที่พักอาศัย	2,694	1,837	2,411	2,102	1,701	2,323
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	2,993	2,695	3,035	2,876	3,065	2,929
ค่าสาธารณูปโภค	654	620	619	551	562	627
ค่าเดินทาง	573	526	501	569	526	552
ค่าแต่งกาย	1,813	1,819	2,091	1,842	1,945	1,851
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ	252	260	174	212	289	248
ค่าสัมมนาการและความบันเทิง	594	612	557	605	637	598
ค่าบุหรีและสุรา	707	642	370	405	448	641
ค่าเครื่องใช้ส่วนตัว	400	331	429	378	410	386

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนในแต่ละวิทยาเขตมีค่าหน่วยเป็นบาท

จากตาราง 31 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 2,323 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนละ 2,929 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 627 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 552 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,851 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 248 บาท ค่าสัมมนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 598 บาท ค่าบุหรีและสุราเฉลี่ยเดือนละ 641 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 386 บาท เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 2,694 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนละ 2,993 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 654 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 573 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,813 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 252 บาท ค่าสัมมนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 594 บาท ค่าบุหรีและสุราเฉลี่ยเดือนละ 707 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 400 บาท

วิทยาเขตปัตตานี มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 1,837 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนละ 2,695 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 620 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ย

เดือนละ 526 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,819 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 260 บาท ค่าสหนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 612 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยเดือนละ 642 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 331 บาท

วิทยาเขตภูเก็ต มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 2,411 บาท ค่าอาหารและเครื่องคี่มเฉลี่ยเดือนละ 3,035 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 619 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 501 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 2,091 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 174 บาท ค่าสหนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 557 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยเดือนละ 370 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 429 บาท

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 2,102 บาท ค่าอาหารและเครื่องคี่มเฉลี่ยเดือนละ 2,876 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 551 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 569 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,842 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 212 บาท ค่าสหนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 605 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยเดือนละ 405 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 378 บาท

วิทยาเขตตรัง มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 1,701 บาท ค่าอาหารและเครื่องคี่มเฉลี่ยเดือนละ 3,065 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 562 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 526 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,945 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 289 บาท ค่าสหนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 637 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยเดือนละ 448 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 410 บาท

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 2,694 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 2,411 บาท ค่าอาหารและเครื่องคี่มเฉลี่ยเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง จำนวน 3,065 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 3,035 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 654 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 620 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 573 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จำนวน 569 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 2,091 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตตรัง จำนวน 1,945 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง จำนวน 289 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 260 บาท ค่าสหนาการและความบันเทิงเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง จำนวน 637 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 612 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 707 บาท

รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี จำนวน 642 บาท ค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 429 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตตรัง จำนวน 410 บาท ตามลำดับ

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายด้านการศึกษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา/ภาคการศึกษา	วิทยาเขตการศึกษา					รวม
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง	
ค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียน	12,059	6,697	15,299	12,556	7,388	10,810
ค่าธรรมเนียม	1,444	1,313	1,772	1,755	1,302	1,451
ค่าจัดทำรายงาน	1,245	1,305	1,605	1,870	1,462	1,349
ค่ากิจกรรมพิเศษ	1,535	1,648	1,589	1,622	860	1,514

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาในแต่ละวิทยาเขตมีค่าหน่วยเป็นบาท

จากตาราง 32 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 10,810 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,451 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,349 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,514 บาท เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 12,059 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,444 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,245 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,535 บาท

วิทยาเขตปัตตานี มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 6,697 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,313 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,305 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,648 บาท

วิทยาเขตภูเก็ต มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 15,299 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,772 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,605 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,589 บาท

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 12,556 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,755 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,870 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,622 บาท

วิทยาเขตตรัง มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 7,388 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,302 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,462 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 860 บาท

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียน โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 15,299 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 12,556 บาท มีค่าธรรมเนียม โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,772 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,755 บาท มีค่าจัดทำรายงาน โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,870 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,605 บาท และมีค่ากิจกรรมพิเศษ โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตปัตตานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,648 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,622 บาท ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมและรายด้านของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

คุณภาพชีวิต	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการเรียนรู้	3.65	0.40	ดีมาก	3.66	0.47	ดีมาก	3.58	0.43	ดีมาก	3.48	0.45	ปานกลาง	3.62	0.38	ดีมาก	3.63	0.43	ดีมาก
ด้านสุขภาพอนามัย	3.54	0.56	ดีมาก	3.44	0.59	ปานกลาง	3.41	0.56	ปานกลาง	3.31	0.65	ปานกลาง	3.41	0.50	ปานกลาง	3.48	0.58	ปานกลาง
ด้านจิตใจ	3.80	0.47	ดีมาก	3.83	0.52	ดีมาก	3.75	0.45	ดีมาก	3.75	0.50	ดีมาก	3.74	0.43	ดีมาก	3.79	0.48	ดีมาก
รวม	3.68	0.40	ดีมาก	3.68	0.45	ดีมาก	3.61	0.40	ดีมาก	3.55	0.43	ดีมาก	3.62	0.35	ดีมาก	3.66	0.41	ดีมาก

จากตาราง 33 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตทั้ง 5 วิทยาเขตได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต และวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 3.68 3.62 3.61 3.55 ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานีนักศึกษามีคุณภาพชีวิตมากกว่าวิทยาเขตอื่น และนักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตน้อยกว่าวิทยาเขตอื่น

เมื่อพิจารณากฎเกณฑ์คุณภาพชีวิตในภาพรวมเป็นรายด้านทั้ง 5 วิทยาเขต พบว่า นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ และด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 3.63 มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านการเรียนรู้ และด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 3.65 3.54

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 3.66 และด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 3.58 และด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.41

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนด้านการเรียนรู้ และด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 3.31

วิทยาเขตตรัง นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 3.62 และด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.41

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 3.80 3.75 3.75 3.74 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 3.65 3.62 3.58 ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54 ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 3.41 3.41 3.31 ตามลำดับ

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

คุณภาพชีวิต ด้านการเรียนรู้	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ			
การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริม ประสบการณ์ทางวิชาชีพได้ เป็นอย่างดี	4.11	0.7	ดีมาก	4.03	0.71	ดีมาก	3.97	0.72	ดีมาก	3.83	0.8	ดีมาก	4.06	0.61	ดีมาก	4.06	0.71	ดีมาก
การมอบหมายของอาจารย์ คำนึงถึงความสามารถของ นักศึกษา	3.68	0.64	ดีมาก	3.76	0.68	ดีมาก	3.64	0.67	ดีมาก	3.59	0.69	ดีมาก	3.67	0.63	ดีมาก	3.69	0.65	ดีมาก
ความสามารถปรับตัวในการเรียน เข้ากันได้ด้วยดี	3.78	0.63	ดีมาก	3.83	0.67	ดีมาก	3.79	0.64	ดีมาก	3.71	0.64	ดีมาก	3.91	0.59	ดีมาก	3.8	0.64	ดีมาก
คอมพิวเตอร์ที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความ เพียงพอ	3.43	0.82	ปานกลาง	3.32	0.97	ปานกลาง	3.39	0.79	ปานกลาง	3.11	0.89	ปานกลาง	3.29	0.86	ปานกลาง	3.37	0.87	ปานกลาง
ขอบสภาพและบรรยากาศใน ห้องเรียน	3.48	0.67	ปานกลาง	3.35	0.79	ปานกลาง	3.44	0.7	ปานกลาง	3.25	0.77	ปานกลาง	3.36	0.7	ปานกลาง	3.43	0.71	ปานกลาง
บรรยากาศในห้องเรียนทำให้มี ความรู้สึกลอยลางที่จะเรียน	3.41	0.7	ปานกลาง	3.32	0.81	ปานกลาง	3.44	0.73	ปานกลาง	3.17	0.72	ปานกลาง	3.29	0.69	ปานกลาง	3.37	0.73	ปานกลาง
พอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการ เรียน	3.68	0.66	ดีมาก	3.71	0.75	ดีมาก	3.61	0.71	ดีมาก	3.47	0.74	ปานกลาง	3.73	0.58	ดีมาก	3.67	0.69	ดีมาก

ตาราง 34 (ต่อ)

คุณภาพชีวิต ด้านการเรียนรู้	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ			
พอใจในความเพียงพอของ เอกสารในสำนักวิทยบริการ	3.5	0.73	ปานกลาง	3.56	0.82	ดีมาก	3.36	0.81	ปานกลาง	3.26	0.79	ปานกลาง	3.34	0.75	ปานกลาง	3.47	0.76	ปานกลาง
พอใจในบริการด้านการศึกษ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	3.77	0.71	ดีมาก	3.64	0.79	ดีมาก	3.49	0.93	ปานกลาง	3.41	0.9	ปานกลาง	3.65	0.7	ดีมาก	3.68	0.77	ดีมาก
พอใจในผลการเรียนที่ผ่าน มาเพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูล ในการเรียน	3.38	0.91	ปานกลาง	3.52	0.9	ดีมาก	3.1	0.91	ปานกลาง	2.98	0.92	ปานกลาง	3.31	0.86	ปานกลาง	3.35	0.92	ปานกลาง
อยู่เสมอ	3.79	0.77	ดีมาก	3.68	0.84	ดีมาก	3.62	0.77	ดีมาก	3.53	0.78	ดีมาก	3.72	0.69	ดีมาก	3.72	0.79	ดีมาก
ภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียน ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	4.34	0.71	ดีมาก	4.26	0.81	ดีมาก	4.35	0.79	ดีมาก	4.32	0.83	ดีมาก	4.38	0.77	ดีมาก	4.33	0.76	ดีมาก
วิธีการสอนของอาจารย์ช่วย ทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	3.56	0.65	ดีมาก	3.8	0.69	ดีมาก	3.71	0.62	ดีมาก	3.64	0.63	ดีมาก	3.61	0.61	ดีมาก	3.64	0.66	ดีมาก
อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ด้านการเรียนตลอดเวลา	3.32	0.79	ปานกลาง	3.73	0.82	ดีมาก	3.51	0.8	ดีมาก	3.64	0.83	ดีมาก	3.48	0.77	ปานกลาง	3.46	0.82	ปานกลาง
อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความเพียงพอ	3.49	0.72	ปานกลาง	3.43	0.82	ปานกลาง	3.35	0.8	ปานกลาง	3.28	0.87	ปานกลาง	3.47	0.71	ปานกลาง	3.45	0.76	ปานกลาง
รวม	3.65	0.4	ดีมาก	3.66	0.47	ดีมาก	3.58	0.43	ดีมาก	3.48	0.45	ปานกลาง	3.62	0.38	ดีมาก	3.63	0.43	ดีมาก

จากตาราง 34 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ตมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 3.65 3.62 3.58 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีคุณภาพชีวิตมากกว่าวิทยาเขตอื่น ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตน้อยกว่าวิทยาเขตอื่น

เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ในภาพรวมเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี เพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูลในการเรียนอยู่เสมอ การมอบหมายของอาจารย์คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษา พอใจในบริการด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียน และวิธีการสอนของอาจารย์ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 4.06 3.80 3.72 3.69 3.68 3.67 3.64 ส่วนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความเพียงพอ และพอใจในผลการเรียนที่ผ่านมามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 3.35 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี เพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูลในการเรียนอยู่เสมอ ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี และพอใจในบริการด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.34 4.11 3.79 3.78 3.77

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น และการมอบหมายของอาจารย์คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 4.03 3.83 3.80 3.76

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี
ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น การมอบหมายของอาจารย์คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษา
อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.35 3.97 3.79 3.71 3.64

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี
ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น และอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนตลอดเวลาอยู่
ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 3.83 3.71 3.64 3.64

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี
ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี พอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียน และเพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูลในการเรียนอยู่เสมออยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย
4.38 4.06 3.91 3.73 3.72 ตามลำดับ

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

คุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพอนามัย	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ			
ใช้เวลาพักผ่อน โดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนัง ที่เพียงพอ	3.89	0.82	ดีมาก	3.68	0.84	ดีมาก	3.66	0.86	ดีมาก	3.50	0.95	ปานกลาง	3.84	0.76	ดีมาก	3.79	0.84	ดีมาก
ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ทุก ๆ ปี	2.88	1.06	ปานกลาง	2.92	1.08	ปานกลาง	2.73	1.01	ปานกลาง	2.67	0.98	ปานกลาง	2.71	0.89	ปานกลาง	2.84	1.04	ปานกลาง
ที่พักผ่อนเงียบปราศจากเสียงและ มลพิษรบกวน	3.33	0.91	ปานกลาง	3.35	0.95	ปานกลาง	3.27	0.92	ปานกลาง	3.27	1.00	ปานกลาง	3.25	0.87	ปานกลาง	3.32	0.92	ปานกลาง
นอนหลับพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ และเพียงพอ	3.54	0.87	ดีมาก	3.41	0.94	ปานกลาง	3.34	0.87	ปานกลาง	3.30	0.88	ปานกลาง	3.46	0.83	ปานกลาง	3.47	0.88	ปานกลาง
มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ สมบูรณ์	3.86	0.72	ดีมาก	3.71	0.85	ดีมาก	3.90	0.74	ดีมาก	3.71	0.84	ดีมาก	3.86	0.71	ดีมาก	3.82	0.76	ดีมาก
รับประทานอาหารได้ครบ 3 มื้อ ทุกวัน	3.57	0.94	ดีมาก	3.34	1.00	ปานกลาง	3.28	0.92	ปานกลาง	3.09	1.06	ปานกลาง	3.26	0.95	ปานกลาง	3.43	0.97	ปานกลาง
สามารถดูแลตัวเองได้อย่าง เหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย	3.77	0.73	ดีมาก	3.65	0.77	ดีมาก	3.67	0.76	ดีมาก	3.61	0.78	ดีมาก	3.67	0.67	ดีมาก	3.72	0.74	ดีมาก
สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้ เสมอ	3.67	0.76	ดีมาก	3.61	0.83	ดีมาก	3.61	0.78	ดีมาก	3.58	0.83	ดีมาก	3.58	0.64	ดีมาก	3.64	0.77	ดีมาก

คุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพอนามัย	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ออกกำลังกายหรือบริหารร่างกายอย่างสม่ำเสมอ	3.35	0.96	ปานกลาง	3.34	0.98	ปานกลาง	3.24	0.97	ปานกลาง	3.08	1.00	ปานกลาง	3.11	0.91	ปานกลาง	3.30	0.97	ปานกลาง
รวม	3.54	0.56	ดีมาก	3.44	0.59	ปานกลาง	3.41	0.56	ปานกลาง	3.31	0.65	ปานกลาง	3.41	0.50	ปานกลาง	3.48	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 35 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต และวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 3.41 3.41 3.31 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีคุณภาพชีวิตมากกว่า วิทยาเขตอื่น ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตน้อยกว่าวิทยาเขตอื่น

เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยในภาพรวมเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย และสามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 3.79 3.72 3.64 ส่วนนักศึกษานอนหลับพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ และเพียงพอ รับประทานอาหารได้ครบ 3 มื้อทุกวัน ที่พักผ่อนเจ็บป่วยปราศจากเสียง และมลพิษรบกวน ออกกำลังกายหรือบริหารร่างกายอย่างสม่ำเสมอ และได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีทุก ๆ ปี มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.47 3.43 3.32 3.30 2.84 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ รับประทานอาหารได้ครบ 3 มื้อทุกวัน นอนหลับพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ และเพียงพอ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 3.86 3.77 3.67 3.57 3.54

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษามีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.71 3.68 3.65 3.61

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษามีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย ใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.90 3.67 3.66 3.61

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.71 3.61 3.58 ส่วนนักศึกษาใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ นอนหลับพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ และเพียงพอ ที่พักสงบเงียบปราศจากเสียงและมลพิษรบกวนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.50 3.30 3.27

วิทยาเขตตรัง นักศึกษามีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 3.84 3.67 3.58 ตามลำดับ

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

คุณภาพชีวิต ด้านจิตใจ	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ	4.33	0.77	ดีมาก	4.13	0.80	ดีมาก	4.27	0.68	ดีมาก	4.17	0.83	ดีมาก	4.27	0.75	ดีมาก	4.26	0.78	ดีมาก
ได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสมอ	3.45	0.95	ปานกลาง	3.69	0.83	ดีมาก	3.50	0.81	ปานกลาง	3.47	0.85	ปานกลาง	3.37	0.76	ปานกลาง	3.50	0.90	ปานกลาง
ได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ผู้สอนเสมอ	3.40	0.81	ปานกลาง	3.63	0.85	ดีมาก	3.48	0.77	ปานกลาง	3.53	0.81	ดีมาก	3.39	0.77	ปานกลาง	3.46	0.81	ปานกลาง
นักศึกษาทำกับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ	3.95	0.74	ดีมาก	3.95	0.78	ดีมาก	3.92	0.66	ดีมาก	3.96	0.67	ดีมาก	4.01	0.69	ดีมาก	3.95	0.74	ดีมาก
พอใจต่อการบรรลุเป้าหมายในชีวิตส่วนตัวที่ตั้งไว้	3.75	0.75	ดีมาก	3.75	0.78	ดีมาก	3.69	0.74	ดีมาก	3.58	0.75	ดีมาก	3.72	0.67	ดีมาก	3.73	0.75	ดีมาก
พอใจที่ได้รับทุกสิ่งตามความคาดหวัง	3.75	0.78	ดีมาก	3.72	0.79	ดีมาก	3.60	0.68	ดีมาก	3.56	0.79	ดีมาก	3.68	0.67	ดีมาก	3.71	0.77	ดีมาก
พอใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	3.82	0.74	ดีมาก	3.76	0.84	ดีมาก	3.59	0.78	ดีมาก	3.58	0.85	ดีมาก	3.72	0.74	ดีมาก	3.76	0.78	ดีมาก
พอใจในชีวิตเป็นอยู่โดยทั่วไป	3.96	0.74	ดีมาก	3.84	0.77	ดีมาก	3.73	0.69	ดีมาก	3.73	0.76	ดีมาก	3.78	0.70	ดีมาก	3.88	0.74	ดีมาก
พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง	3.98	0.76	ดีมาก	3.91	0.77	ดีมาก	3.93	0.69	ดีมาก	3.87	0.77	ดีมาก	3.85	0.68	ดีมาก	3.94	0.75	ดีมาก
พอใจในบุคลิกภาพของตัวเอง	3.93	0.78	ดีมาก	3.81	0.83	ดีมาก	3.79	0.69	ดีมาก	3.83	0.80	ดีมาก	3.79	0.73	ดีมาก	3.87	0.78	ดีมาก

ตาราง 36 (ต่อ)

คุณภาพชีวิต ด้านจิตใจ	วิทยาเขตการศึกษา															รวม (2,654 คน)		
	หาดใหญ่ (1,442 คน)			ปัตตานี (585 คน)			ภูเก็ต (233 คน)			สุราษฎร์ธานี (179 คน)			ตรัง (215 คน)					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
พอใจในรูปร่างหน้าตาของตัวเอง	3.91	0.83	ดีมาก	3.85	0.81	ดีมาก	3.81	0.74	ดีมาก	3.88	0.83	ดีมาก	3.73	0.79	ดีมาก	3.87	0.82	ดีมาก
พอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	4.09	0.76	ดีมาก	3.82	0.80	ดีมาก	3.88	0.83	ดีมาก	3.80	0.87	ดีมาก	3.90	0.71	ดีมาก	3.98	0.79	ดีมาก
ภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธา ในศาสนา	4.28	0.68	ดีมาก	4.40	0.74	ดีมาก	4.31	0.64	ดีมาก	4.36	0.68	ดีมาก	4.20	0.69	ดีมาก	4.31	0.69	ดีมาก
มีโอกาสดำเนินกิจกรรมทาง ศาสนาอยู่เสมอ	3.41	0.89	ปานกลาง	3.84	0.98	ดีมาก	3.57	0.81	ดีมาก	3.67	0.92	ดีมาก	3.59	0.80	ดีมาก	3.55	0.91	ดีมาก
เวลามีปัญหาจะสามารถปรึกษา กับอาจารย์ได้สม่ำเสมอ	3.14	0.91	ปานกลาง	3.51	0.93	ดีมาก	3.26	0.84	ปานกลาง	3.39	0.89	ปานกลาง	3.22	0.79	ปานกลาง	3.25	0.91	ปานกลาง
เวลามีปัญหาต่างๆ สามารถ ปรับตัวต่อภาวะความเครียดและ ความวิตกกังวลได้ดี	3.60	0.79	ดีมาก	3.75	0.85	ดีมาก	3.63	0.75	ดีมาก	3.66	0.79	ดีมาก	3.67	0.70	ดีมาก	3.64	0.79	ดีมาก
รวม	3.80	0.47	ดีมาก	3.83	0.52	ดีมาก	3.75	0.45	ดีมาก	3.75	0.50	ดีมาก	3.74	0.43	ดีมาก	3.79	0.48	ดีมาก

จากตาราง 36 พบว่า โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพจิตใจของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 3.80 3.75 3.75 3.74 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีคุณภาพชีวิตมากกว่าวิทยาเขตอื่น ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีคุณภาพชีวิตน้อยกว่า วิทยาเขตอื่น

เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพจิตใจในภาพรวมเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ พอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นักศึกษากับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ และพอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.31 4.26 3.98 3.95 3.94 ส่วนนักศึกษาได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ผู้สอนเสมอ และเวลาที่มีปัญหาจะสามารถปรึกษากับอาจารย์ได้สม่ำเสมอ คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 3.25 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขตพบว่า

วิทยาเขตหาดใหญ่ นักศึกษาได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ ภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา พอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง พอใจในชีวิตเป็นอยู่โดยทั่วไปอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 4.28 4.09 3.98 3.96

วิทยาเขตปัตตานี นักศึกษาภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ นักศึกษากับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง พอใจในรูปร่างหน้าตาของตัวเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 4.13 3.95 3.91 3.85

วิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษาภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง นักศึกษากับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ พอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.31 4.27 3.93 3.92 3.88

วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษาภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ นักศึกษากับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ พอใจในรูปร่างหน้าตาของตัวเอง พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36 4.17 3.96 3.88 3.87

วิทยาเขตตรัง นักศึกษาได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ ภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา นักศึกษากับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ พอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเองอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.27 4.20 4.01 3.90 3.85 ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา

ตาราง 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ กับค่าใช้จ่ายส่วนตัว จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	คุณภาพชีวิต				
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง
ค่าที่พักอาศัย	-.608	-.659	-.617	-.648	-.601
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	.600	-.670	-.670	-.621	.729
ค่าสาธารณูปโภค	.618	-.682*	-.649	-.760*	.667
ค่าเดินทาง	.614	.611	-.771*	-.760*	-.680
ค่าแต่งกาย	-.612	-.646	-.676	-.609	.627
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ	-.661*	-.644	-.734*	-.647	-.618
ค่าสันทนาการและความบันเทิง	.684*	-.636	-.621	-.632	.738*
บุหรีและสุรา	-.635	.613	-.699	-.782*	.725
ค่าเครื่องใช้ส่วนตัว	.613	-.664	-.659	-.649	.663

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี พบว่า ค่าสาธารณูปโภคมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ต พบว่า ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่า ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง และค่าบุหรีและสุรา มีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตตรัง พบว่า ค่าสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตการศึกษา

ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา	คุณภาพชีวิต				
	หาดใหญ่	ปัตตานี	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ตรัง
ค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียน	.101	.038	-.067	.072	.119
ค่าธรรมเนียม	.006	.005	.050	-.096	-.007
ค่าจัดทำรายงาน	.075	-.074	-.036	-.068	.092
ค่ากิจกรรมพิเศษ	.007	-.006	.043	-.086	.031

จากตาราง 38 นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ต พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตตรัง พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.7 มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 79.0 มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 94.6 ซึ่งศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 33.8 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 49.3

1.2 พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาที่วิทยาเขตตรงส่วนใหญ่นักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 84.2 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และมีอายุ 20 ปีอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 41.6 38.2 นับถือศาสนาพุทธอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 91.1 มาจากภูมิลำเนาภาคใต้ อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 97.2 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 43.0 มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01-2.50 ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตภาคใหญ่

2. ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาของนักศึกษา

2.1 ภาพรวม พบว่า ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 28.6 การศึกษามารดาจบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 36.8 บิดาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.0 มารดาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.2 บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.8 มารดามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.6 โดยรายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวมีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 74.4 และลักษณะที่อยู่อาศัยอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 51.7

2.2 พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 40.9 การศึกษามารดาที่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 อยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 54.9 บิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 43.0 มารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 44.1 บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไปอยู่ในวิทยาเขตตรง

คิดเป็นร้อยละ 50.7 มารดาที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-19,999 บาทอยู่ในวิทยาเขตขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.6 ซึ่งรายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวที่มีความเพียงพออยู่ในวิทยาเขตขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 79.5 และลักษณะที่อยู่อาศัยที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยอยู่ในวิทยาเขตขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.9

3. ข้อมูลพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษา

3.1 ภาพรวม พบว่า สถานะผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้ประกอบการทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 79.2 ซึ่งเป็นบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 92.7 ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 28.3 ผู้ประกอบการทางการเงินมีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.0 ลักษณะการได้รับเงินจากผู้ประกอบการทางการเงินเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 62.1 ได้รับเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.1 โดยจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ประกอบการนั้นมีความเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 76.3 ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 92.4 มีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 7.6 ซึ่งรายได้พิเศษมาจากการทำงาน Part-time คิดเป็นร้อยละ 86.1 ส่วนใหญ่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 72.6 และเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 78.6 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหากรณีที่ประสบปัญหาเรื่องการเงินโดยขอจากผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 60.7 ในขณะที่ไม่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.0 และได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.1 และส่วนใหญ่มีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 59.0

3.2 พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า สถานะผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาที่มีผู้ประกอบการทางการเงิน ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 89.3 โดยมีผู้ประกอบการเงินที่เป็นบิดา/มารดาที่อยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 94.3 ผู้ประกอบการทางการเงินของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการอยู่ในวิทยาเขตขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 31.8 โดยมีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไปอยู่ในวิทยาเขตขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 54.7 ซึ่งลักษณะการได้รับเงินจากผู้ประกอบการทางการเงินที่เป็นรายเดือนอยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 68.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้ประกอบการทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาทอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 51.6 โดยจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ประกอบการที่มีความเพียงพออยู่ในวิทยาเขตขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 82.5 ซึ่งนักศึกษาที่ไม่มีรายได้พิเศษอยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 95.8 ในขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้พิเศษอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 11.7 โดยรายได้พิเศษที่มาจากการทำงาน Part-time อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 92.3 และนักศึกษาที่มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 92.3 ซึ่งมี

ความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 78.6 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหากรณีที่ประสบปัญหาเรื่องการเงินโดยขอจากผู้อุปการะ ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 66.0 ซึ่งมีนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 78.2 ในขณะที่มีนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง คิดเป็นร้อยละ 32.6 โดยส่วนใหญ่ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 94.9 และมีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 61.6

4. ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา

4.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

4.1.1 ภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 2,323 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนละ 2,929 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 627 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 552 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,851 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 248 บาท ค่าสันทนนาการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 598 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยเดือนละ 641 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 386 บาท

4.1.2 พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 2,694 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง จำนวน 3,065 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 654 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 573 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 2,091 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง จำนวน 289 บาท ค่าสันทนนาการและความบันเทิงเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง จำนวน 637 บาท ค่าบุหรี่ยี่และสุราเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 707 บาท และค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 429 บาท

4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา

4.2.1 ภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสือ อุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 10,810 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,451 บาท ค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,349 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,514 บาท

4.2.2 พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสือ อุปกรณ์การเรียน โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 15,299 บาท รองลงมาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 12,556 บาท ค่าธรรมเนียมโดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,772 บาท ค่าจัดทำรายงาน โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,870 บาท และค่ากิจกรรมพิเศษ โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตปัตตานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,648 บาท

5. คุณภาพชีวิตของนักศึกษา

5.1 ภาพรวม พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตในภาพรวมเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ และด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 3.63 ส่วนนักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48

5.2 พิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตทั้ง 5 วิทยาเขตมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก โดยนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต และวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 3.68 3.62 3.61 3.55 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตมากกว่าวิทยาเขตอื่น ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตน้อยกว่าวิทยาเขตอื่น เมื่อพิจารณาคุณภาพชีวิตในภาพรวมเป็นรายด้านตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66 3.65 3.62 3.58 ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีนักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 3.80 3.75 3.75 3.74 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54

ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 3.41 3.41 3.31

6. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของนักศึกษา

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี พบว่า ค่าสาธารณูปโภคมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ต พบว่า ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่า ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง และค่านุหรีและสุรามีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาวิทยาเขตตรัง พบว่า ค่าสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของนักศึกษา

นักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงานและค่ากิจกรรมพิเศษมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 20 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตตรังส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำ

กว่า 20 ปี ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตภูเก็ตส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นับถือศาสนาพุทธ และที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่มีเกรดเฉลี่ย สะสมระหว่าง 2.01-2.50

2. ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาของนักศึกษา

ข้อมูลครอบครัวของนักศึกษาการศึกษาบิดาส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 การศึกษามารดาจบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 บิดาประกอบอาชีพเกษตรกร มารดาประกอบอาชีพเกษตรกร บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป มารดามีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,000-19,999 บาท โดยรายได้รวมต่อเดือนภายในครอบครัวมีความเพียงพอ และลักษณะที่อยู่อาศัยอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 51.7 เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า การศึกษาบิดาที่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 ส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง การศึกษามารดาที่จบระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 อยู่ในวิทยาเขตตรัง บิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี บิดามีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไปอยู่ในวิทยาเขตตรัง มารดาที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-19,999 บาท อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งรายได้รวมภายในครอบครัวที่มีความเพียงพออยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ และลักษณะที่อยู่อาศัยที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่

3. ข้อมูลพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษา

สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้อุปการะทางการเงิน ซึ่งเป็นบิดา/มารดาที่ประกอบอาชีพรับราชการ โดยมีผู้อุปการะทางการเงินมีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป ซึ่งลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเป็นรายเดือนได้รับเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาท โดยจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะนั้นมีความเพียงพอ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ ในขณะที่นักศึกษาบางกลุ่มมีรายได้พิเศษที่มาจากการทำงาน Part-time โดยส่วนใหญ่เพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษ และเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหากรณีที่ประสบปัญหาเรื่องการเงินโดยขอจากผู้อุปการะ ในขณะที่นักศึกษาในกลุ่มใหญ่จะไม่ได้รับทุนการศึกษา และบางกลุ่มได้รับทุนการศึกษา โดยได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และส่วนใหญ่มีความต้องการด้านการเรียนการสอนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า สถานะผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาที่มีผู้อุปการะทางการเงินส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรัง โดยมีผู้อุปการะการเงินที่เป็นบิดา/มารดาที่อยู่ในวิทยาเขตตรัง โดยมีผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งมีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไปอยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งลักษณะการได้รับเงินจากผู้อุปการะการเงินที่เป็น

รายเดือนอยู่ในวิทยาเขตตรง นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-4,999 บาทอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้อุปการะที่มีความเพียงพออยู่ในวิทยาเขตภาคใหญ่ ซึ่งนักศึกษาที่ไม่มีรายได้พิเศษอยู่ในวิทยาเขตตรง ในขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้พิเศษอยู่ในวิทยาเขตปัตตานี โดยรายได้พิเศษที่มาจากการทำงาน Part-time อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และนักศึกษาที่มีความเพียงพอกับเงินเดือนที่ได้รับจากการมีรายได้พิเศษส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต ซึ่งมีความเพียงพอกับรายได้รวมทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหากรณีที่ประสบปัญหาเรื่องการเงิน โดยขอจากผู้อุปการะส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง แต่นักศึกษาบางกลุ่มไม่ได้รับทุนการศึกษาอยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ในขณะที่มีนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง ได้รับทุนการศึกษาจากแหล่งกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และมีความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภาคใหญ่

4. ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา

4.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

นักศึกษากลุ่มใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยเฉลี่ยเดือนละ 2,323 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนละ 2,929 บาท ค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยเดือนละ 627 บาท ค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 552 บาท ค่าแต่งกายเฉลี่ยเดือนละ 1,851 บาท ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยเดือนละ 248 บาท ค่าสันทนการและความบันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 598 บาท ค่านุหรีและสุราเฉลี่ยเดือนละ 641 บาท ค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยเดือนละ 386 บาท เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขตพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชำระค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักอาศัยโดยเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภาคใหญ่ จำนวน 2,694 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตภาคใหญ่มีหอพักที่มีราคากลางราคาเดียวซึ่งจะแพงกว่าบ้านเช่าของวิทยาเขตอื่นๆ แม้ราคาอาจจะแพงแต่ความสะดวกสบายของร้านค้าหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกมีมากกว่าการอยู่บ้านเช่าของวิทยาเขตอื่น ประกอบกับภาคใหญ่อยู่ในตัวเมืองทั้งยังเป็นเมืองเศรษฐกิจและท่องเที่ยว ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัดสงขลา ทำให้มีนักท่องเที่ยวจากประเทศต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศมาเลเซียเข้ามาพักในภาคใหญ่จำนวนมากจึงทำให้ค่าที่พักและหอพักนักศึกษาแพงขึ้น

มีค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง จำนวน 3,065 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตตรงห่างไกลจากความเจริญและเป็นวิทยาเขตย่อยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งร้านอาหารมีให้เลือกน้อย อาหารไม่มีความหลากหลาย ผู้ที่เข้าไปขายอาหารและเครื่องดื่มในมหาวิทยาลัยก็มีจำนวนน้อยไม่ก่อให้เกิดการ

แข่งขันทางการตลาด จึงทำให้ราคาอาหารและเครื่องดื่มมีราคาที่สูงใกล้เคียงกับราคาข้างนอกมหาวิทยาลัย ดังนั้นทำให้นักศึกษาออกไปทานอาหารนอกมากกว่าที่จะทานในมหาวิทยาลัย ซึ่งแน่นอนว่าร้านอาหารข้างนอกจะมีราคาแพงกว่า จึงทำให้นักศึกษาวิทยาเขตตรงชำระค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าอาหารและเครื่องดื่มในราคาที่สูงขึ้นมากกว่าวิทยาเขตอื่น

มีค่าสาธารณูปโภคเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 654 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตหาดใหญ่มีนักศึกษามากกว่าวิทยาเขตอื่น ๆ เมื่อมีการทำกิจกรรมดึก ก็ใช้ไฟฟ้า ใช้โทรศัพท์ดึก และในขณะที่เดียวกันนักศึกษาที่อยู่นอกมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะอยู่หอพักที่คิดค่าใช้จ่ายค่าน้ำและค่าไฟแพงกว่าปกติทั่วไป ซึ่งบางกลุ่มอาศัยอยู่กับเพื่อน ๆ ที่จะพบกับเพื่อนยากในเรื่องที่จะช่วยกันประหยัดน้ำประหยัดไฟ จึงใช้โดยไม่คิดสุดท้ายเวลาจ่ายก็ต้องจ่ายเท่ากัน

มีค่าเดินทางเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 573 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตหาดใหญ่มีนักศึกษาจำนวนมากมาจากต่างจังหวัดทำให้มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง ประกอบกับบริเวณของมหาวิทยาลัยมีพื้นที่กว้าง ดึกแต่ละดึกอยู่ห่างกันมากเกิน ไป ทำให้เกิดความเหนื่อยล้าถ้าเดินด้วยเท้าจึงใช้รถจักรยานยนต์หรือรถรับจ้างไม่ประจำทาง เพื่อความสะดวกสบายในการเดินทาง

มีค่าแต่งกายเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 2,091 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว ทำให้เกิดมีแฟชั่นใหม่ที่หลากหลาย นักศึกษาแต่งกายตามเทรนแฟชั่นใหม่ ๆ ที่ออกมา บางกลุ่มนักศึกษาจะเน้นภาพลักษณ์ในเรื่องการแต่งกายเพื่อจะไปประกอบอาชีพ จึงทำให้ค่าใช้จ่ายค่าแต่งกายของนักศึกษาวิทยาภูเก็ตมีราคาที่สูงกว่าวิทยาเขตอื่น ๆ

มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง จำนวน 289 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตตรงอยู่ห่างจากตัวเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งห่างไกลจากโรงพยาบาลของรัฐและสาธารณสุข ประกอบกับการให้บริการของโรงพยาบาลในบางอย่างไม่อุปกรณ์และสถานที่มีน้อยอีกทั้งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการรักษาพยาบาลของนักศึกษา และเมื่อนักศึกษาเจ็บป่วยไม่สบาย จึงทำให้ตัดสินใจเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะคลินิก ดังนั้นทำให้เกิดค่าใช้จ่ายสูงมากกว่าวิทยาเขตอื่น

มีค่าสันทนการและความบันเทิงเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตตรง จำนวน 637 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าจังหวัดตรงเป็นเมืองเปิดกลางคืนอยู่ห่างไกลตัวเมือง มีสถานที่ท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนจำนวนมาก ทำให้เกิดการดึงดูดชาวต่างชาติ ซึ่งนักศึกษาที่ไม่เคยเที่ยวตามสถานที่ลักษณะแบบนี้มาก่อนก็

อยากเข้าไปสัมผัสกับธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสถานบันเทิง นักศึกษาก็เกิดความอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง จึงชักชวนกันไปเที่ยวกลางคืน ดูหนัง ฟังเพลงเป็นจำนวนบ่อยครั้ง เพื่อคลายเครียด จึงทำให้นักศึกษาวิทยาเขตตรงเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าสังฆนาการและความบันเทิงมากกว่าวิทยาเขตอื่น

มีค่าใช้จ่ายเรื่องบุหรีและสุราเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 707 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตหาดใหญ่อยู่ติดกับตัวเมืองหาดใหญ่ แหล่งท่องเที่ยว สถานบันเทิง และร้านอาหารมากมาย ทำให้นักศึกษาหลงใหลในแสงสีเสียง สูบบุหรี และดื่มสุรากันเป็นจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างจากวิทยาเขตอื่นที่สถานที่ตั้งของวิทยากับสถานบันเทิงอยู่ห่างไกลกันจากสถานบันเทิงยากต่อการเดินทาง จึงทำให่วิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าวิทยาเขตอื่น

มีค่าเครื่องใช้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 429 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ มีค่าครองชีพสูง ทำให้นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตเสียค่าใช้จ่ายด้านเครื่องใช้ส่วนตัวสูงกว่าวิทยาเขตอื่นๆ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของสุวรรณ จิตวัฒนพงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง การสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าอาหารต่อวันเป็นเงิน 79.02 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 36.01 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษาต่อวัน เป็นเงิน 26.68 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 27.02 บาท

4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 10,810 บาท ค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,451 บาท มีค่าจัดทำรายงานเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,349 บาท ค่ากิจกรรมพิเศษเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,514 บาท เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียนโดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่วิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 15,299 บาท และค่าธรรมเนียมโดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่วิทยาเขตภูเก็ตเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,772 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวซึ่งค่าครองชีพต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ มีราคาสูงกว่าปกติ และวิทยาเขตภูเก็ตจะเน้นเปิดการสอนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การบริการ นักศึกษาบางกลุ่มเป็นนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติเป็นส่วนใหญ่ มีการจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศ ซึ่งต้องมีอัตราเงินค่าจ้างที่มากกว่า จึงจำเป็นต้องเรียกเก็บค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่าที่อื่น หนังสือที่ใช้เรียนก็เป็นตำราภาษาอังกฤษ

และบางครั้งมีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการเรียนที่มีราคาสูง ดังนั้นจึงต้องมีค่าเล่าเรียนหนังสือ อุปกรณ์การเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่าวิทยาเขตอื่น

มีค่าจัดทำรายงาน โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขต สุราษฎร์ธานี เฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,870 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าขณะที่เปิดสอนที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีจะเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเป็นส่วนมาก ส่วนใหญ่แต่ละคณะต้องลงพื้นที่บ่อยครั้ง บางรายวิชาต้องจัดทำรายงานเป็นจำนวนมาก จึงทำให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายเรื่องการจัดทำรายงานมากกว่าที่วิทยาเขตอื่น

มีค่าใช้จ่ายเรื่องกิจกรรมพิเศษ โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษามากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในวิทยาเขตปัตตานีเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาละ 1,648 บาท ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตปัตตานีได้ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย ทำให้นักศึกษาและผู้ปกครองเกิดความเครียด หวั่นไหวในความปลอดภัย ทางมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องหากิจกรรมพิเศษมาให้นักศึกษาได้ร่วมสนุกมากกว่าวิทยาเขตอื่น จึงทำให้ทางมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเก็บค่ากิจกรรมพิเศษมากกว่าที่อื่น อีกทั้งวิทยาเขตปัตตานีเป็นพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่เศรษฐกิจ และอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมหาได้ยากมากในพื้นที่ จึงจำเป็นต้องสั่งซื้อจากเมืองเศรษฐกิจ ซึ่งอยู่ห่างไกลและเป็นต้นเหตุของค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมที่สูงกว่าวิทยาเขตอื่น ๆ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ และจัดส่งสินค้าจึงทำให้อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำกิจกรรมพิเศษสูงกว่าวิทยาเขตอื่น ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของกัลยา นามสงวน (2546) ที่ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะเยา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 โดยเฉลี่ยคนละ 16,802.88 บาท นักศึกษามีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษเฉลี่ยต่อเดือนโดยเฉลี่ยคนละ 5,298.15 บาท และนักศึกษาคณะวิชาออกแบบ มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (ค่าลงทะเบียนเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัว) เฉลี่ยคนละ 26,132.13 บาทต่อภาคเรียน โดยนักศึกษาคณะวิชาวิจิตรศิลป์มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 25,216.29 บาทต่อภาคเรียน นักศึกษาคณะวิชาหัตถกรรม มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 21,357.21 บาทต่อภาคเรียน และนักศึกษาคณะวิชาศิลปประจำชาติ มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 25,300.20 บาทต่อภาคเรียน 2) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ภาคเรียน (รอบเช้าและรอบบ่าย) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีไม่มีความแตกต่างกัน 3) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาคณะวิชาหัตถกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับนักศึกษาคณะวิชาออกแบบและคณะวิชาวิจิตรศิลป์ 4) เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษานักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาค

คะวันออกเฉียงเหนือมีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาแตกต่างกันกับนักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก มีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5) นักศึกษาส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาการเงิน และใช้วิธีการแก้ไขปัญหาเมื่อประสบปัญหาทางการเงิน โดยขอจากพ่อ-แม่/ญาติ ขอยืมจากเพื่อนและทำงานพิเศษ นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาการเงิน โดยให้ทางวิทยาเขตฯ จัดหาทุนการศึกษาให้ ช่วยจัดหางานพิเศษให้ และให้ผ่อนชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา 6) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายของนักศึกษาคือนิสัยฟุ่มเฟือยของตนเอง เพื่อน ๆ และครอบครัว ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายตามใจตัวเองโดยไม่มีวางแผนใด ๆ และแตกต่างกับงานวิจัยของสุวรรณ วิฑูวฒนพงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง การสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าบำรุงการศึกษา และค่าหน่วยกิตต่อปี เป็นเงิน 2,700.75 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 425.42 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษาต่อภาคการศึกษา เป็นเงิน 1,228.70 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 415.13 บาท

5. คุณภาพชีวิตของนักศึกษา

พิจารณาคคุณภาพชีวิตในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ และด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก ส่วนนักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตทั้ง 5 วิทยาเขตมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก โดยนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตตรัง วิทยาเขตภูเก็ต และวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานีนักศึกษามีคุณภาพชีวิตมากกว่าวิทยาเขตอื่น ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง และเป็นมหาวิทยาลัยที่ทุกคนใฝ่ฝันที่จะเข้ามาศึกษา รวมถึงพ่อแม่ผู้ปกครองเองก็หวังให้ลูกหลานได้มาศึกษาที่นี่ เพราะสังคมใน มอ.เป็นสังคมที่ดี คนรอบข้างเพื่อนก็พากันไปในทางที่ดี และนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขตได้รับการอบรมสั่งสอนและการปลูกฝังทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจิตใจ จากทางมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี เช่น ด้านการเรียน นั้นมหาวิทยาลัยเน้นด้านนี้เป็นหลัก เน้นองค์ความรู้ และเนื้อหาสาระทุกการเรียนการสอน ทั้งที่เป็นทฤษฎีและปฏิบัติทำให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติและนำกลับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้ทั้งความรู้และประสบการณ์ และที่สำคัญนักศึกษามีความภาคภูมิใจที่ได้เข้ามา

เรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมีระบบการฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี นักศึกษาสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเรียน และมีเพื่อนคอยช่วยเหลือเกื้อกูลให้คำแนะนำในด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีความพอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียน อีกทั้งเมื่อได้รับการมอบหมายงานจากอาจารย์นั้น อาจารย์จะคำนึงถึงความสามารถของนักศึกษา และอีกอย่างวิธีการสอนของอาจารย์สามารถทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนมากขึ้น ส่วนทางด้านสุขภาพอนามัย มหาวิทยาลัยก็มีศูนย์กีฬา ฟิตเนส โรงยิม สนามกีฬาต่างๆ ทางมหาวิทยาลัยเน้นทางด้านความรู้และส่งเสริมด้านกีฬา การจัดการแข่งขันทางด้านกีฬารวมทั้งมีการรณรงค์ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ใช้เวลาว่างกับการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารเองก็มีปลุกฝังบ้าง กินให้ครบ ห้าหมู่ กินอาหารที่สะอาดปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ ห้องน้ำภายในมหาวิทยาลัยก็มีความสะอาด ทางด้านจิตใจมหาวิทยาลัยก็ปลุกฝัง ทำให้นักศึกษามีจิตใจที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรม มีการทำกิจกรรมทางศาสนาอันอยู่เป็นประจำ จึงทำให้นักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต มีคุณภาพชีวิตโดยรวมดีมาก

เมื่อพิจารณาคคุณภาพชีวิตในภาพรวมเป็นรายด้านตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก ในขณะที่วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ที่น้อยกว่าวิทยาเขตอื่น โดยมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะว่าวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เป็นวิทยาเขตที่เปิดดำเนินการได้ไม่นานนัก บางคณะก็เพิ่งเปิดใหม่ จึงยังไม่ค่อยมีอุปกรณ์การเรียนการสอนมากนัก นักศึกษาเองก็มีการเรียนรู้ที่น้อยกว่าวิทยาเขตอื่น และคณะเปิดใหม่บางคณะยังไม่มีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนมากนัก และสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อด้านการเรียนรู้ต่าง ๆ อาจจะน้อยหรือไม่พร้อมเหมือนวิทยาเขตอื่น ๆ จึงได้รับการพัฒนาที่น้อยกว่า จึงทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ที่น้อยกว่าวิทยาเขตอื่น

ส่วนนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับดีมาก ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภาคใต้ ซึ่งทุกวิทยาเขตนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ อีกทั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีการส่งเสริม มีการปลุกฝังให้นักศึกษา มอ ทุกคนเป็นคนดี มีจิตใจที่ดีงาม ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้นักศึกษา มีการจัดกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมสานสัมพันธ์ กิจกรรมรักษาวัดธรรม เป็นต้น และในทุกวิทยาเขตก็มีการปลุกฝังและจัดกิจกรรมในแนวๆแบบเดียวกัน ประกอบกับสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยคล้ายกัน ไม่ตึงเครียดจนเกินไป มีกิจกรรมให้ทำมาก

และมีการร่วมกันทำกิจกรรมทั้ง 5 วิทยาเขต จึงทำให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจที่ดีมากและใกล้เคียงกัน

ส่วนนักศึกษาวิทยาเขตใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับดีมาก ในขณะที่นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตวัง วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตภาคใหญ่มีโรงพยาบาลสงขลานครินทร์อยู่ในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีสิทธิในการรักษาพยาบาลฟรี และสถานที่ในมหาวิทยาลัยมีสถานที่ในการออกกำลังกายเป็นจำนวนมาก เน้นให้นักศึกษาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเนื่องด้วยสถานที่อำนวยความสะดวกสบาย ทำให้นักศึกษาไปออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ทำให้สุขภาพอนามัยแข็งแรงสมบูรณ์ จึงทำให้นักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่ มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยที่ดีกว่าวิทยาเขตอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย วงษ์นายนะ (2547) ที่กล่าวว่า นักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ที่ดี เป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนลดลงจึงยังไม่ค่อยพึงพอใจกับผลการเรียนของตนเอง นักศึกษาบางส่วนมีความสนใจใฝ่รู้อยู่ไม่มากพอ รวมทั้งสภาพของห้องเรียนบางห้องอาจยังไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน คอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการสืบค้นข้อมูลและจัดทำรายงานมีไม่เพียงพอต่อการใช้งานของนักศึกษา อาจารย์ประจำในสถาบันฯมีไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องจ้างอาจารย์พิเศษมาทำการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ส่วนในด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษามีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ โดยใช้เวลาในการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ และดูหนัง ได้ดีเมื่อมีความเครียด และสามารถดูแลตัวเองได้เมื่อยามเจ็บป่วย ในขณะที่บางครั้งนักศึกษใช้เวลานอนหลับพักผ่อนไม่เพียงพอ รับประทานอาหารไม่ครบ 3 มื้อเป็นบางวัน ส่วนที่พักอาศัยมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีมีเสียงและมลพิษรบกวน ซึ่งในบางช่วงเวลาทำให้นักศึกษาไม่ค่อยออกกำลังกาย และไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรณ์ ปัญญา (2542) ที่พบว่านักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในเรื่องกิจกรรมทางด้านร่างกายโดยนักศึกษามีการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา อีกทั้งการดำเนินชีวิตในด้านความสามารถในการดูแลตนเองเช่น การล้างมือก่อนรับประทานอาหาร การเปลี่ยนแปลงสีฟันทุก 3 เดือน และการดื่มน้ำวันละ 6 แก้ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการบ่งบอกถึงสุขภาพอนามัยที่ดี และที่สำคัญการดำเนินชีวิตของนักศึกษามีการหลีกเลี่ยงการใช้สารแอมเฟตามีนเพื่อช่วยไม่ให้ง่วงนอน แต่ก็ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ดื่มกาแฟหรือชา เพื่อช่วยในการอ่านหนังสือสอบ รองลงมาคือ การเคยมีเพศสัมพันธ์พบว่านักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์น้อยมากสำหรับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางด้านนี้อาจมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม ได้มีผลต่อความคิดและการกระทำของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมากทั้งทางด้านการเที่ยวหญิงบริการหรือการคบกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งเลียนแบบและ

แสดงพฤติกรรมตามสิ่งที่ตนได้พบเห็นมา ในปัจจุบัน ได้มีการยอมรับวัฒนธรรมของชาวตะวันตกมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย วงษ์นายะ (2547) ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรด้านสุขภาพอยู่ในระดับดี เป็นผลมาจากสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรตั้งอยู่ในต่างจังหวัดในเขตนอกเมือง มีอากาศดีโปร่ง ประกอบกับนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีการเล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ ด้านสุขภาพจิตใจนักศึกษามีความพอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความพอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง และภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและครอบครัวคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ รวมทั้งมีเพื่อนนักศึกษาที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แต่ในบางครั้งเมื่อนักศึกษาประสบกับปัญหา ทำให้ไม่สามารถปรึกษาหารือขอคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ รวมทั้งกำลังใจจากอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรณีย์ ปัญญา (2542) ที่พบว่านักศึกษาร่วมทำกิจกรรมนันทนาการ เช่น ร่วมกิจกรรมชมรมต่าง ๆ รวมกลุ่มพูดคุยกันเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติหรือติดตามข่าวสาร ออกค่ายอาสาพัฒนาในกลุ่มเพื่อน และเล่นดนตรีร่วมกัน การที่นักศึกษาส่วนมากรวมกลุ่มร่วมกิจกรรมร่วมกันเนื่องจากนักศึกษามีความต้องการที่จะพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น และมีเวลาว่างพอที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมที่ทำร่วมกันยังทำให้รู้สึกสนุกสนาน ผ่อนคลาย และเป็นกิจกรรมที่ไม่ยาก ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้เหมือน ๆ กัน และอาจทำให้รู้จักเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้นจึงทำให้มีจิตใจที่ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย วงษ์นายะ (2547) ที่พบว่า นักศึกษามีความสุขกับการเรียนและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจด้านจิตใจ มีความสงบสุขในด้านการดำรงชีวิต มีความพึงพอใจในบุคลิกภาพของตนเอง มีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของตนเอง จึงทำให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับดี

6. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของนักศึกษา

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะว่าวิทยาเขตหาดใหญ่มีโรงพยาบาลสงขลานครินทร์อยู่ในมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษาใช้สิทธิจากการประกันสุขภาพในการรักษา และภายในมหาวิทยาลัยมีสถานที่สำหรับการออกกำลังกายเป็นจำนวนมาก เน้นให้นักศึกษาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพราะสถานที่อำนวยความสะดวกสบายทำให้นักศึกษาไปออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีสุขภาพอนามัยแข็งแรงสมบูรณ์ จึงทำให้นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายสุขภาพน้อยลงจึงส่งผลให้นักศึกษามีคุณภาพชีวิตที่ดี แต่ในขณะบางครั้งนักศึกษาเรียนหนักมากจนเกินไป เกิดความเครียดสะสม เป็นโรคต่าง ๆ ได้ง่าย จึงหมด

ค่าใช้จ่ายไปกับการรักษาตัวเองถึงแม้ว่านักศึกษาจะมีสิทธิในการรักษาพยาบาลฟรี แต่ไม่เคยใช้สิทธิการรักษาพยาบาล เนื่องจากการให้บริการทางโรงพยาบาลล่าช้า นักศึกษาเบื่อการรอคอย และเมื่อนักศึกษาเจ็บป่วยไม่สบาย จึงทำให้ตัดสินใจเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะคลินิก ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมาก ก็จะทำให้คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี

ส่วนค่าสัมภาระและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตหาดใหญ่เป็นเมืองเศรษฐกิจและเมืองท่องเที่ยว และอยู่ใกล้ความเจริญมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย โดยเฉพาะห้างสรรพสินค้าต่างๆ รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน ทำให้เกิดการดึงดูดนักศึกษาที่เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง จึงชักชวนกันไปเที่ยวกลางคืน ดูหนัง ฟังเพลงเป็นจำนวนบ่อยครั้ง เพื่อความสนุกสนานลดความเครียด เพราะการที่นักศึกษาได้ผ่อนคลายและได้รับความบันเทิงนั้นจะเป็นสิ่งที่ดีช่วยให้สุขภาพชีวิตดีขึ้น เนื่องจากนักศึกษาได้ศึกษาเล่าเรียนมาแต่ละวันเป็นเวลาหลายชั่วโมงเกิดความเครียด อ่อนเพลีย การได้ทำสัมภาระ และได้รับความบันเทิงรื่นรมย์ เช่น ดูหนัง ฟังเพลง เที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ก็จะทำให้ นักศึกษารู้สึกผ่อนคลาย หายเครียดไปได้บ้าง ซึ่งจะเห็นได้ว่า รอบ ๆ และบริเวณใกล้เคียง แม้แต่ภายในมหาวิทยาลัยก็มีกิจกรรมสถานที่ไว้เพื่อรองรับนักศึกษา ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าสัมภาระและความบันเทิงมากก็จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี พบว่า ค่าสาธารณูปโภคมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตปัตตานีได้ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย อีกทั้งเป็นพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่เศรษฐกิจ ค่าสาธารณูปโภคนั้นมีอิทธิพลกับเด็กที่พักอยู่นอกมหาวิทยาลัย เพราะที่อยู่อาศัยนั้นมีไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษา ค่าน้ำค่าไฟ ซึ่งหอนอกก็จะมีค่าใช้จ่ายมากกว่าเด็กที่อยู่หอใน และบางครั้งหอพักในมหาวิทยาลัยการบริการบางส่วนไม่ค่อยดี เช่น Internet บางครั้งไม่สามารถเชื่อมต่อได้จึงทำให้นักศึกษาออกไปใช้บริการข้างนอก เด็กนักศึกษาบางกลุ่มก็มีค่าใช้จ่ายไปกับการเล่นเกม ปรกอบกับนักศึกษาบางกลุ่มที่ไม่ได้กลับบ้านก็ได้ใช้จ่ายในเรื่องค่าโทรศัพท์ที่ต้องโทรหาครอบครัว คอยถามชีวิตความเป็นอยู่เป็นบ่อยครั้ง จึงทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีค่าสาธารณูปโภคมากก็จะทำให้คุณภาพชีวิตไม่ดี

นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ต พบว่า ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตภูเก็ตในการเดินทางแต่ละครั้งต้องใช้จ่ายเงินในการเดินทางมาก

ค่าน้ำมันหรือค่ารถโดยสารประจำทางก็แพงจนเกินไป และบางครั้งในแต่ละวันก็มีนักศึกษาจำนวนมาก ไม่น้อยที่เกิดอุบัติเหตุ ไรศภัยไข้เจ็บเกิดขึ้น ทำให้ต้องชำระค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการรักษา และต้องจ่ายเงินเพื่อทำประกันสุขภาพประจำปี เช่น ประกันชีวิต AIA เพื่อใช้สิทธิเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต้องจ่ายเงินในอัตราที่สูงขึ้น ดังนั้นทำให้นักศึกษามีชีวิตความเป็นอยู่ที่แย่ง และไม่ดีในการดำรงชีวิต ประกอบกับวิทยาเขตภูเก็ตมีนักศึกษาต่างจังหวัดจำนวนมากใน 1 ภาคการศึกษา 1 ปี มีนักศึกษากลับบ้านจำนวนครั้งที่นับไม่ถ้วน ซึ่งค่าขนบที่รับจากผู้ปกครองก็ต้องนำมาหรือต้องแบ่งออกมาเพื่อใช้เป็นค่าโดยสาร ทำให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาไม่ดี เพราะต้องใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตมีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายสุขภาพมากก็จะทำให้คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี

นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่า ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง และค่าบุหรี และสุรามีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะว่าวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีได้อยู่ไกลออกไปจากตัวเมือง แหล่งจับจ่ายใช้สอย ทำให้ค่าเดินทางมีการใช้จ่ายที่สูง ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเพื่อที่จะกลับบ้านต่างจังหวัด หรือไม่ก็ไปซื้อของ ค่าใช้จ่ายก็สูงอยู่ดี ทำให้เงินไม่พอใช้ ในขณะที่ค่าสาธารณูปโภค นักศึกษาใช้จ่ายค่าของใช้ส่วนตัวที่สูงขึ้น ค่าโทรศัพท์มากขึ้น อยู่แต่ในหอ เล่นเน็ตบุ๊ก เล่นเกมส์ เล่นอินเตอร์เน็ต ทำให้ชำระค่าไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น ใช้เวลาไม่เกิดประโยชน์ พักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้เข้าเรียนไม่ทันและเงินไม่พอใช้ ประกอบกับรอบมหาวิทยาลัยมีร้านเหล้าเยอะทำให้นักศึกษาสามารถเข้าไปได้ง่าย และเป็นแหล่งที่มีคนมากมายหลายแบบ นักศึกษาบางคนชอบเที่ยวกลางคืน และการเที่ยวกลางคืนนักศึกษาสูบบุหรี และดื่มสุรา ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง และค่าบุหรีและสุรา มากก็จะทำให้คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี

นักศึกษาวิทยาเขตตรัง พบว่า ค่าสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะวิทยาเขตตรังมีสถานที่ที่ดี สามารถเอื้ออำนวยกับการจัดและทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา ทำให้กิจกรรมมีความสนุกสนานมากขึ้น มีความสัมพันธ์ที่ดีเพิ่มมากขึ้น และการรับน้องไม่ต้องไปไกล สามารถที่จะกลับมาเรียนได้ง่ายโดยไม่ต้องโดดเรียน เพราะสถานที่ทำกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยอยู่ใกล้กัน บางโอกาสได้มีการไปเที่ยวพบปะเพื่อนฝูง บางครั้งมีการชักชวนกันไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข ความเครียดลดลง ถึงแม้จะมีค่าใช้จ่ายในด้านนี้มากพอสมควร แต่ก็เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตตรังมีค่าใช้จ่ายเรื่องค่าสันทนาการและความบันเทิงมากก็จะทำให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับค่าใช้จ่ายด้านการศึกษานักศึกษา

นักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตภูเก็ต วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตตรัง พบว่า ค่าเล่าเรียน/หนังสือ ค่าธรรมเนียม ค่าจัดทำรายงาน และค่ากิจกรรมพิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะว่าวิทยาเขตบางแห่งค่าเล่าเรียนและหนังสืออุปกรณ์การเรียน ค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ค่าจัดทำรายงาน ค่ากิจกรรมพิเศษ จะเน้นเปิดการสอนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การบริการ หรือนักศึกษาบางกลุ่มเป็นนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ ขณะที่เปิดสอนของแต่ละวิทยาเขตจะเกี่ยวกับอุตสาหกรรม หรือแม้แต่นักศึกษาต้องลงพื้นที่บ่อยครั้ง บางรายวิชาต้องจัดทำรายงานเป็นจำนวนมาก บางวิทยาเขตมีกิจกรรมพิเศษเพิ่มมากขึ้น แต่นักศึกษาก็ไม่ได้รับผิชอบและมีค่าใช้จ่ายเหล่านี้เพียงคนเดียว ซึ่งบางกลุ่มนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ทุกวิทยาเขตจะมีผู้อุปการะทางการเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75.0 โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองที่เป็นบิดามารดาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 87.5 ที่ประกอบอาชีพรับราชการ และเกษตรกร ที่มีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป โดยค่าใช้จ่ายเหล่านี้ผู้อุปการะทางทางการเงินหรือผู้ปกครองจะเป็นผู้รับผิดชอบ นักศึกษาก็มิได้วิตกกังวลกับปัญหาเหล่านี้ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาวิทยาเขตทั้ง 5 วิทยาเขตมีค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาที่ประกอบด้วย ค่าเล่าเรียน/หนังสืออุปกรณ์การเรียน ค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ค่าจัดทำรายงาน และค่ากิจกรรมพิเศษมากหรือน้อยเท่าไรก็ไม่ได้อำนาจคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปปฏิบัติ

1.1 วิทยาเขตหาดใหญ่

1) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย (ค่าเช่าบ้าน ค่าเช่าหอ) มากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดที่พักให้นักศึกษาอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้ามาพักในหอพักของมหาวิทยาลัย หรือจัดหาหอพักนอกมหาวิทยาลัยที่มีราคาถูกลงให้กับนักศึกษา ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยให้น้อยลง

2) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค (ค่าน้ำค่าไฟ ค่าโทรศัพท์) มากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อนให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาบางกลุ่มที่ใช้ไฟฟ้าใช้น้ำ และใช้โทรศัพท์สั้นเปลี่ยนหันมาช่วยกันประหยัดพลังงาน เพื่อลดภาวะโลกร้อน และค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคให้น้อยลง

3) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านการเดินทางมากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดการรับส่งนักศึกษาฟรีระหว่างเรียนให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้ลดภาระค่าเดินทางจากการใช้รถจักรยานยนต์ส่วนตัว รถยนต์ส่วนตัว หรือรถรับจ้างไม่ประจำทางน้อยลง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านการเดินทางให้น้อยลง

4) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีค่าใช้จ่ายเรื่องบุหรี่ยาสูบและสุรามากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมและมองเห็นหรือตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดที่แท้จริง และสามารถที่จะลด ละ เลิกยาเสพติดทุกชนิดได้ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านบุหรี่ยาสูบและสุราให้น้อยลง

5) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้และด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่ในเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่ควรปรับปรุง ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำด้านการเรียนกับนักศึกษา และให้ข้อเสนอแนะและกำลังใจกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

6) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่ในเรื่องการได้รับตรวจสุขภาพประจำปีที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของภาครัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนสิทธิคำรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพประจำปี และมีเครือข่ายประกันสุขภาพที่รองรับสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น

7) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรเน้นการออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีสุขภาพที่ดีก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

8) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านสันทนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรหากิจกรรมหมุนเวียนให้นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วม และควรหาโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสไปพบปะ พูดคุยร่วมกัน หรือจัดกิจกรรม หรือทัศนศึกษา ภูเขา ออกนอกสถานที่เที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข ลดความเครียดก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.2 วิทยาเขตปัตตานี

1) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมพิเศษมากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีงบประมาณสนับสนุนค่ากิจกรรมพิเศษ เช่น กิจกรรมรับน้อง เลี้ยงส่งรุ่นพี่ กีฬาสี งานประจำปี และทัศนศึกษาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะ

สามารถลดค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมพิเศษให้น้อยลง

2) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก โดยเฉพาะในเรื่องบรรยากาศในห้องเรียนที่ควรปรับปรุง ดังนั้น ควรจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนทำให้มีความรู้สึกอยากที่จะเรียนเพิ่มขึ้น

3) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่ในเรื่องการได้รับตรวจสุขภาพประจำปีที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของภาครัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนสิทธิการรักษาพยาบาล และตรวจสุขภาพประจำปี และมีเครือข่ายประกันสุขภาพที่รองรับสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น

4) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตปัตตานีมีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับที่ดีมาก แต่ในเรื่องเวลานักศึกษามีปัญหาหาคนปรึกษาไม่ได้ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนควรมีเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำข้อเสนอแนะ และกำลังใจกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

5) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตปัตตานี ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อนให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาบางกลุ่มที่ใช้ไฟฟ้า ใช้น้ำ และใช้โทรศัพท์สั้นเปลืองหันมาช่วยกันประหยัดพลังงาน เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน และค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคเพิ่มมากขึ้น ส่วนนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักนอกมหาวิทยาลัยซึ่งต้องจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟมากกว่าหอพักใน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดที่พักให้นักศึกษาอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้ามาพักในหอพักของมหาวิทยาลัย หรือจัดหาหอพักนอกมหาวิทยาลัยที่มีราคาถูกให้กับนักศึกษา และให้มีบริการในเรื่องอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อได้ตลอด 24 ชั่วโมง สัญญาณไม่ติดขัดหรือไม่หลุด ซึ่งจะลดปัญหาไม่ให้นักศึกษาออกไปใช้บริการข้างนอก ทำให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้น้อยลงก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.3 วิทยาเขตภูเก็ต

1) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตมีค่าใช้จ่ายด้านค่าแต่งกาย และค่าเครื่องใช้ส่วนตัว มากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายตามระเบียบมหาวิทยาลัย และควรให้ความรู้ อบรมนักศึกษาในเรื่องบริโภคนิยม เพื่อให้รู้จักประหยัดค่าใช้จ่าย และไม่สร้างนิสัยที่ฟุ่มเฟือย และค่านิยมที่ไม่ดี ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านค่าแต่งกายและค่าเครื่องใช้ส่วนตัวให้น้อยลง

2) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตมีค่าใช้จ่ายด้านค่าเล่าเรียนหนังสืออุปกรณ์การเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยและภาครัฐควรมีสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินการศึกษา ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะ

สามารถลดค่าใช้จ่ายด้านค่าเล่าเรียน หนังสืออุปกรณ์ และค่าธรรมเนียมการศึกษาให้น้อยลง

3) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก โดยเฉพาะในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ควรปรับปรุง ดังนั้น คณะควรเพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มากขึ้น และอาจารย์ควรมีสื่อการสอนที่หลากหลายและมีความทันสมัย

4) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก โดยเฉพาะในเรื่องการได้รับตรวจสุขภาพประจำปีที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของภาครัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนสิทธิการรักษาพยาบาล และตรวจสุขภาพประจำปี และมีเครือข่ายประกันสุขภาพที่รองรับสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น

5) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ตมีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่ในเรื่องเวลานักศึกษามีปัญหาหาคนปรึกษาไม่ได้ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนควรมีเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำข้อเสนอแนะ และกำลังใจกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

6) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านค่าเดินทางมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ต ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีทางเลือกให้นักศึกษาสามารถย้ายสาขา คณะระหว่างวิทยาเขต เพื่อให้เด็กนักศึกษาสามารถเรียนหนังสือในมหาวิทยาลัยที่ใกล้เคียงกับภูมิลำเนาที่ตนเองอาศัยอยู่ ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายด้านค่าเดินทางให้น้อยลงก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

7) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตภูเก็ต ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรทำสิทธิการรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพประจำปีเพิ่มมากขึ้น และควรรณรงค์หรือจัดโครงการสนับสนุนให้นักศึกษาออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น เพราะจะทำให้นักศึกษามีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพให้น้อยลงก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.4 วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

1) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีค่าใช้จ่ายด้านจัดทำรายงานมากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัย และภาครัฐควรมีงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินการศึกษา และคณะในแต่ละสาขามอบหมายให้นักศึกษาทำรายงานหรือลงพื้นที่ไม่มากจนเกินไป ซึ่งจะทำให้นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านการจัดทำรายงานให้น้อยลง

2) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก และมีคุณภาพชีวิตน้อยกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรเพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อด้านการเรียนรู้ต่างๆ และที่สำคัญควรเพิ่มคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการสืบค้นข้อมูลให้มีความเพียงพอต่อการใช้งานของนักศึกษาอาจารย์ผู้สอนควรเน้นวิธีการสอน สื่อการสอนให้มีความหลากหลายซึ่งจะทำให้ศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

3) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก โดยเฉพาะในเรื่องการได้รับตรวจสุขภาพประจำปี ควรปรับปรุง ดังนั้น มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของรัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนสิทธิคำรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพประจำปี และมีเครือข่ายประกันสุขภาพที่รองรับสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น

4) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานีมีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่ในเรื่องเวลานักศึกษามีปัญหาหาคนปรึกษาไม่ได้ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนควรมีเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำข้อเสนอแนะ และกำลังใจกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

5) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่าบุหรีและสุรามิ ความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ดังนั้น ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคมหาวิทยาลัยควรจัด โครงการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อนให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาบางกลุ่มที่ใช้ไฟฟ้า ใช้น้ำ และใช้โทรศัพท์สิ้นเปลืองหันมาช่วยกันประหยัดพลังงาน เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน และค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคเพิ่มมากขึ้น ส่วนค่าใช้จ่ายด้านค่าเดินทาง มหาวิทยาลัยควรมีทางเลือกให้นักศึกษาสามารถย้ายสาขา คณะระหว่างวิทยาเขต เพื่อให้เด็ก นักศึกษาสามารถเรียนหนังสือในมหาวิทยาลัยที่ใกล้เคียงกับภูมิลำเนาที่ตนเองอาศัยอยู่ และ ค่าใช้จ่ายด้านบุหรีและสุรามิ มหาวิทยาลัยควรจัด โครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมและมองเห็นหรือตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดที่แท้จริง และสามารถที่จะลด ละ เลิกยาเสพติดทุกชนิดได้ ซึ่งจะทำให้ นักศึกษามีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายด้านค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายเรื่องบุหรีและสุราให้น้อยลงก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.5 วิทยาเขตตรัง

1) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีค่าใช้จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่มมากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม และเปิดโอกาสให้ร้านค้ามีการแข่งขันทางการตลาดในเรื่องราคาให้มากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษามีทางเลือกในการบริโภคมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่มให้น้อยลง

2) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพมากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยและภาครัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนสิทธิการรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพประจำปี และมีเครือข่ายประกันสุขภาพที่รองรับสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพให้น้อยลง

3) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีค่าใช้จ่ายด้านสันตนาการและความบันเทิงมากกว่าวิทยาเขตอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรณรงค์หรือจัดกิจกรรม โครงการต่างๆ ให้ นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในเรื่องกิจกรรมด้านร่างกาย โดยเน้นการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อลดปัญหา นักศึกษาไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาจะสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านค่าสันตนาการและความบันเทิง

4) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีคุณภาพชีวิตด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก โดยเฉพาะในเรื่องคอมพิวเตอร์ที่ควรปรับปรุง ดังนั้น คณะควรเพิ่มคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการสืบค้นข้อมูลให้มีความเพียงพอต่อการใช้งานของนักศึกษา

5) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก โดยเฉพาะในเรื่องการได้รับตรวจสุขภาพประจำปี ที่ควรปรับปรุง ดังนั้น มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของภาครัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนสิทธิการรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพประจำปี และมีเครือข่ายประกันสุขภาพที่รองรับสวัสดิการเพิ่มมากขึ้น

6) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตตรังมีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่ในเรื่องเวลานักศึกษามีปัญหาหาคนปรึกษาไม่ได้ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนควรมีเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำข้อเสนอแนะ และกำลังใจกับ นักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

7) จากผลการวิจัย พบว่า ค่าสันตนาการและความบันเทิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาวิทยาเขตตรัง ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเื้ออำนวยการจัดและทำกิจกรรมและนันทนาการต่าง ๆ การออกกำลังกายและพัฒนา และเล่นดนตรีร่วมกัน เพื่อทำให้นักศึกษารู้สึกสนุกสนาน และผ่อนคลาย ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมสันตนาการและความบันเทิงต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากปัจจัยค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

2) ควรมีการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน หรือมหาวิทยาลัยจำแนกตามภาคหรือจังหวัด ซึ่งจะทำให้สามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจนถึงความเหมือนหรือความแตกต่างได้

3) ควรมีการศึกษาเรื่อง “การเรียนอย่างมีความสุขของนักศึกษา” หรือ “การเรียนโดยไม่เครียดในมหาวิทยาลัย”

บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน. 2547. เอกสารแนวคิด แนวทาง และกรณีตัวอย่างการดำเนินงานศูนย์
ประสานงานเครือข่ายองค์กรชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน
กรมการพัฒนาชุมชน.
- กัลยา นามสงวน. 2546. รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะวง. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ภาคพายัพ.
- เกษม จันทร์แก้ว. 2540. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. โครงการสหวิทยาการบัณฑิตศึกษา สาขา
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิราภรณ์ บุญยิ่ง. 2540. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรี คณะเศรษฐศาสตร์ ระหว่างมหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
เกริก, หน้า 36.16
- เจตน์สถิตย์ สังข์พันธ์. 2554. โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอฟินิจของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- เจ้า สิทธิชัย. 2526. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร : หน้า 20.
- เทียนฉาย กิระนันท์. 2519. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และการลงทุน. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, กรุงเทพมหานคร : หน้า 4.
- เทียนฉาย กิระนันท์. 2537. การเงินอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คอมฟอร์ม .
- ธำรง บัวศรี. 2529. เศรษฐกิจการศึกษา. จันทรเกษม 68 (มกราคม-กุมภาพันธ์) : หน้า 29.12
- นิสาร์ตัน ศิลปเดช. 2540. ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : พิธีฐ์การพิมพ์.
- ประเวศ วะสี. 2545. พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ : ธรรมนูญสุขภาพของคนไทย เครื่องมือนวัตกรรม
ทางสังคม. นนทบุรี : สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. 2543. วิถีใหม่แห่งการพัฒนา :
วิธีวิทยาศึกษาสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรชูลี อาชาวอรุณ. 2540. รายงานกระแสปฏิรูปอุดมศึกษาของโลก. กรุงเทพฯ : คุรุศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนัก
นายกรัฐมนตรี.
- เพ็ญทิพย์ เกียรติกำจาย. 2525. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษาในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 8.17
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. 2541. รายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณการศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา
กรุงเทพฯ : ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานปลัด
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รังสรรค์ ธนะพรพันธ์. 2519. เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเรื่องการศึกษา. โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หน้า 3.14
- รายงานของคณะกรรมการโลกว่าด้วยวัฒนธรรมและการพัฒนา. วัฒนธรรมอันหลากหลายของ
มนุษยชาติ. (ม.ป.ป) : คุรุสภาลาดพร้าว.
- ลีลสร พ่วงศรี. 2546. การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ
สถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริ ฮามสุโพธิ์. 2543. ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินต์
เฮ้าส์.
- สมชัย วงษ์นายะ. 2547. รายงานการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของนักศึกษาภาคปกติของสถาบัน
ราชภัฏกำแพงเพชร. นครสวรรค์ : สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.
- สมพิศ สมจิตต์. 2536. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล
วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขภาคตะวันออกเฉียง
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, หน้า 18.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2528. ค่าใช้จ่ายและการลงทุนในมหาวิทยาลัยและ
วิทยาลัยเอกชน. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, กรุงเทพมหานคร : หน้า 5-6.11
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2529. "Quality of Life Values" ในแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ประชากรไทย. กรุงเทพฯ : ชมรมประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภางค์ จันทวานิช และวรรณิ ไทยานันท์. 2538. รายงานโครงการและพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพ
ชีวิตและสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สุวัฒนา จิตวัฒนพงศ์. 2547. รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อริปติ ทองแพง. 2542. การศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. รายงานการวิจัยรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, หน้า 21.
- Campbell, A. 1976. Subjective measures of well-being. **American Psychologist**. 31, 117-124.
- Dean H. 1985. **Essential of Psychological Testing**. 5thed. New York : Harper collins.
- Hansen W.L. 1963. **Total and Private Rates of Return to Investment in Schooling**. **Journal of Political Economy**. April.
- Liu B. C. 1975. **Quality of Life : Concept, measure and Result** **The American Journal of Economic and Sociologic** 34, 1.
- Torrance G. 1987. "Utility Approach to Mesuring Health-Related Quality of Life" **Journal Chronic Disease** 40, 593-600.
- UNESCO. 1980. "Indicator of Environmental Quality of Life". **Research and Papers Social Science**. No.38. (Paris : UNESCO, 1980) : 89.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัว และด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัว และด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาค่าใช้จ่ายทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษา และคุณภาพชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของนักศึกษา
- ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษา
- ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา
- ตอนที่ 5 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา
- ตอนที่ 6 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
- ตอนที่ 7 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณทุกท่าน
ที่ให้ความร่วมมือ ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะผู้วิจัย

กันยายน 2552

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ผู้ตอบเห็นว่าถูกต้อง หรือเติมคำลงในช่องว่าง ..... ให้ตรงกับความเป็นจริงสำหรับตัวท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี (ระบุ)

3. ศาสนา

- พุทธ อิสลาม คริสต์ อื่น ๆ (ระบุ).....

4. ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัด.....

5. วิทยาเขตการศึกษา

- หาดใหญ่ ปัตตานี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ตรัง

6. คณะที่กำลังศึกษา

6.1 วิทยาเขตหาดใหญ่

☐ วิทยาศาสตร์ (1)	☐ วิศวกรรมศาสตร์ (2)
☐ ทรัพยากรธรรมชาติและ (3)	☐ อุตสาหกรรมเกษตร (4)
☐ การจัดการสิ่งแวดล้อม (5)	☐ แพทยศาสตร์ (6)
☐ พยาบาลศาสตร์ (7)	☐ ทันตแพทยศาสตร์ (8)
☐ เกษษศาสตร์ (9)	☐ วิทยาการจัดการ (10)
☐ ศิลปศาสตร์ (11)	☐ เศรษฐศาสตร์ (12)
☐ นิติศาสตร์ (13)	☐ การแพทย์แผนไทย (14)
☐ โครงการจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์ (15)	

6.2 วิทยาเขตปัตตานี

☐ ศึกษาศาสตร์ (16)	☐ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (17)
☐ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (18)	☐ ศิลปกรรมศาสตร์ (19)
☐ วิทยาการสื่อสาร (20)	☐ รัฐศาสตร์ (21)
☐ วิทยาลัยอิสลามศึกษา (22)	

6.3 วิทยาเขตภูเก็ต

☐ คณะกรรมการบริการและการท่องเที่ยว (23)	☐ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (24)
☐ วิเทศศึกษา (25)	☐ วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต (26)

6.4 วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

☐ วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี (27)	☐ เทคโนโลยีและการจัดการ (28)
☐ ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (29)	

6.5 วิทยาเขตตรัง

☐ พาณิชยศาสตร์และการจัดการ (30)

7. ชั้นปี

☐ ชั้นปีที่ 1	☐ ชั้นปีที่ 2	☐ ชั้นปีที่ 3	☐ ชั้นปีที่ 4	☐ ชั้นปีที่ 5

8. ปีการศึกษาที่ผ่านมาผลการเรียนอยู่ในระดับใด (เกรดเฉลี่ย).....

ตอนที่ 2 ข้อมูลครอบครัว

9. การศึกษาของบิดา

☐ ไม่ได้รับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าประถม
☐ ประถมศึกษาปีที่ 1-6	☐ มัธยมตอนต้น
☐ มัธยมตอนปลาย หรือ (ปวช.)	☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	

10. การศึกษาของมารดา

☐ ไม่ได้รับการศึกษา	☐ ต่ำกว่าประถม
☐ ประถมศึกษาปีที่ 1-6	☐ มัธยมตอนต้น
☐ มัธยมตอนปลาย หรือ (ปวช.)	☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	

11. อาชีพของบิดา

☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัท	☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ รับจ้าง/อาชีพอิสระ	☐ ค้าขาย
☐ เกษตรกร	☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ

12. อาชีพของมารดา

☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัท	☐ ธุรกิจส่วนตัว
☐ รับจ้าง	☐ ค้าขาย
☐ เกษตรกร	☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ

13. รายได้ของบิดา.....บาท/เดือน

14. รายได้ของมารดา.....บาท/เดือน

15. ความเพียงพอของรายได้รวมภายในครอบครัว

☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ

16. ลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษา

☐ หอพักในมหาวิทยาลัย	☐ หอพักนอกมหาวิทยาลัย
☐ บ้านเช่า	☐ อยู่ร่วมกับญาติ
☐ อยู่ร่วมกับบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง	

17. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายที่อยู่อาศัยหรือไม่

เสียค่าใช้จ่าย

ไม่เสียค่าใช้จ่าย

ตอนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมทางการเงินส่วนตัวของนักศึกษา

18. นักศึกษามีผู้อุปการะทางการเงินหรือไม่

มี

ไม่มี (ข้ามไปข้อ 25)

19. ผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บิดา-มารดา

พี่

ญาติ

ผู้อุปถัมภ์

อื่น ๆ.....

20. อาชีพของผู้อุปการะทางการเงิน

รับราชการ

พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัท

ธุรกิจส่วนตัว

รับจ้าง

ค้าขาย

เกษตรกร

ไม่ได้ประกอบอาชีพ

21. รายได้ต่อเดือนของผู้อุปการะทางการเงิน.....บาท/เดือน

22. นักศึกษาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินแบบใด

รายวัน

รายสัปดาห์

รายเดือน

อื่นๆ.....

23. นักศึกษาได้รับเงินจากผู้อุปการะทางการเงินเดือนละ.....บาท

24. จำนวนเงินจากผู้อุปการะทางการเงินของนักศึกษาที่ได้รับมีความเพียงพอหรือไม่

เพียงพอ

ไม่เพียงพอ

25. นักศึกษามีรายได้พิเศษอื่นหรือไม่

มี

ไม่มี (ข้ามไปข้อ 29)

26. แหล่งรายได้พิเศษอื่น ได้มาจากที่ใด

ทำงานประจำ

ทำงาน Part-time

27. เงินเดือนเฉลี่ยที่นักศึกษาได้รับจากการทำงาน.....บาท

28. จำนวนเงินเดือนที่นักศึกษาได้รับจากการทำงานพิเศษเพียงพอต่อนักศึกษาหรือไม่

เพียงพอ

ไม่เพียงพอ

29. ความเพียงพอของรายได้รวมทั้งหมดของนักศึกษา

เพียงพอ

ไม่เพียงพอ

30. ในกรณีที่นักศึกษาประสบปัญหาเรื่องการเงิน ใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขอกจากผู้อุปการะ

ขอยืมจากเพื่อน

ขอยืมจากอาจารย์

หางานและทำงานพิเศษเพิ่มมากขึ้น

กู้ยืม

จำนำทรัพย์สิน

31. นักศึกษาได้รับทุนการศึกษาหรือไม่

ได้รับ

ไม่ได้รับ (ข้ามไปข้อ 33)

32. แหล่งทุนที่นักศึกษาได้รับทุนการศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

ทุนต่างประเทศ

ทุนมูลนิธิในประเทศ

ทุนมูลนิธิต่างประเทศ

อื่น ๆ.....

33. ความต้องการด้านการเรียนการสอนที่ต้องการให้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	☐ ทุนการศึกษา/ทุนเรียนดี
☐ การสอนพิเศษ	☐ ทุนศึกษาต่อระดับสูงขึ้นทั้งในและต่างประเทศ
☐ จัดหาสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน	☐ จัดหางานพิเศษทำระหว่างเรียน
☐ จัดหาที่พักอาศัยราคาถูก	☐ จัดหาตำรา อุปกรณ์ เอกสารต่างๆ
☐ จัดหางานหรือสถานประกอบการอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา	

ส่วนที่ 4 ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

34. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องที่พัก แต่ละเดือนอย่างไร

34.1 ค่าที่พัก.....บาท

34.2 ค่าน้ำ.....บาท

34.3 ค่าไฟ.....บาท

34.4 ค่าโทรศัพท์.....บาท

34.5 ค่าซักรีดเสื้อผ้า.....บาท

35. นักศึกษามีพาหนะส่วนตัวหรือไม่

☐ มี	☐ ไม่มี (ข้ามไปข้อ 37)

36. พาหนะส่วนตัวของนักศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รถจักรยาน	☐ รถจักรยานยนต์
☐ รถยนต์	☐ อื่น ๆ.....

37. นักศึกษาเดินทางมาเรียนหนังสือโดยใช้พาหนะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รถจักรยาน	☐ รถจักรยานยนต์
☐ รถยนต์	☐ รถโดยสาร/รถประจำทาง
☐ ผู้ปกครอง, เพื่อน,ญาติ มาส่ง	☐ เดินเท้า
☐ อื่น ๆ.....	

38. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเรียนหนังสือและไปในที่ต่าง ๆ เช่น ค่าน้ำมัน ค่ารถ
เฉลี่ยเดือนละ.....บาท
39. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา นักศึกษาเคยเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือไม่
 เดินทาง ไม่เดินทาง (ข้ามไปข้อ 43)
40. นักศึกษาเดินทางกลับภูมิลำเนาบ่อยครั้งแค่ไหน
 สัปดาห์ละครั้ง เดือนละครั้ง
 ปีละครั้ง ทุกวัน
 อื่น ๆ.....
41. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนา.....บาทต่อครั้ง
43. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าอาหารเฉลี่ยเดือนละ.....บาท
44. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าขนมและเครื่องดื่มเฉลี่ยเดือนละ.....บาท
45. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าพักผ่อน สวรรค์ เช่น ค่าบัตรชมภาพยนตร์ค่าเที่ยวตาม
สถานที่บันเทิงต่าง ๆ ฯลฯ เฉลี่ยเดือนละ.....บาท
46. นักศึกษาสูบบุหรี่หรือไม่
 สูบบุหรี่ ไม่สูบบุหรี่ (ข้ามไปข้อ 48)
47. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในการสูบบุหรี่ เฉลี่ยเดือนละ.....บาท
48. นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
 ดื่ม ไม่ดื่ม (ข้ามไปข้อ 50)
49. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

50. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายที่ใช้ในการศึกษา เช่น ชุดนักเรียน ชุดกีฬา กระเป๋า รองเท้า เฉลี่ยภาคการศึกษาละ.....บาท
51. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายที่มีค่าใช้จ่ายในการศึกษา เฉลี่ยเดือนละ.....บาท
52. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องประดับต่าง ๆ เช่น กิ๊บติดผม ค้อนหู สร้อยคอ เฉลี่ยเดือนละ.....บาท
53. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าเสริมสวย/การตกแต่งร่างกาย เช่น ตัดผม ค่าเสริมสวย เครื่องสำอางต่าง ๆ เฉลี่ยเดือนละ.....บาท
54. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องเครื่องใช้ส่วนตัว เช่น สบู่ ยาสีฟัน แป้ง ผงซักฟอก ฯลฯ เฉลี่ยเดือน.....บาท
55. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องค่ารักษาพยาบาล เดือนละ.....บาท

ส่วนที่ 5 ข้อมูลค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา

56. นักศึกษาเสียค่าเล่าเรียนหรือไม่
 เสียค่าเล่าเรียน ไม่เสียค่าเล่าเรียน (ข้ามไปข้อ 58)
57. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเล่าเรียน/ค่าเทอม ภาคการศึกษาละ.....บาท
58. นักศึกษาเสียค่าบำรุงต่างๆตามระเบียบของสถาบัน เช่น ค่าบำรุงห้องสมุด ค่าบำรุงกิจกรรม ค่าห้องปรับอากาศ ฯลฯ หรือไม่
 เสียค่าบำรุง ไม่เสียค่าบำรุง (ข้ามไปข้อ 60)
59. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงต่างๆตามระเบียบของสถาบัน ภาคการศึกษาละ.....บาท

60. นักศึกษาเสียค่าสมุด หนังสือเรียน หรือไม่
 เสียค่าใช้จ่าย ไม่เสียค่าใช้จ่าย (ข้ามไปข้อ 62)
61. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสมุด หนังสือเรียน ภาคการศึกษาละ.....บาท
62. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเครื่องเขียน อุปกรณ์การศึกษาทุกชนิด ภาคการศึกษาละ
 .....บาท
63. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าจัดทำรายงาน Sheetรายงาน ค่าถ่ายเอกสาร เดือนละ
 .....บาท
64. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษ เช่น รับประทานอาหาร เลี้ยงส่งรุ่นพี่ กีฬาสี
 งานประจำปี ฯลฯ ภาคการศึกษาละ.....บาท
65. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงกีฬา ภาคการศึกษาละ.....บาท
66. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา ภาคการศึกษาละ.....บาท
67. นักศึกษาเคยไปทัศนศึกษาบ้างหรือไม่
 เคย ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 69)
68. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าทัศนศึกษา ภาคการศึกษาละ.....บาท
69. นักศึกษาเรียนพิเศษ หรือไม่
 เรียน ไม่เรียน (ข้ามไปตอนที่ 6)
70. นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเรียนพิเศษเดือนละ.....บาท

ตอนที่ 6 ข้อมูลคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำชี้แจง พิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด

คุณภาพชีวิตนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการเรียนรู้					
1. การฝึกปฏิบัติงานช่วยเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี					
2. การมอบหมายของอาจารย์คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษา					
3. ความสามารถปรับตัวในการเรียนเข้ากันได้ด้วยดี					
4. คอมพิวเตอร์ที่ใช้ฝึกปฏิบัติมีความเพียงพอ					
5. ชอบสภาพและบรรยากาศในห้องเรียน					
6. บรรยากาศในห้องเรียนทำให้มีความรู้สึกรอที่จะเรียน					
7. พอใจกับความรู้ที่ได้รับจากการเรียน					
8. พอใจในความเพียงพอของเอกสารในสำนักวิทยบริการ					
9. พอใจในบริการด้านการศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์					
10. พอใจในผลการเรียนที่ผ่านมา					
11. เพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูลในการเรียนอยู่เสมอ					
12. ภูมิใจที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์					
13. วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
14. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนตลอดเวลา					
15. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเพียงพอ					
ด้านสุขภาพอนามัย					
16. ใช้เวลาพักผ่อนโดยการพักผ่อน ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือดูหนังที่เพียงพอ					
17. ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีทุก ๆ ปี					
18. ที่พักสงบเงียบปราศจากเสียงและมลพิษรบกวน					
19. นอนหลับพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ และเพียงพอ					
20. มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์					

คุณภาพชีวิตนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. รับประทานอาหารได้ครบ 3 มื้อทุกวัน					
22. สามารถดูแลตัวเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเวลาเจ็บป่วย					
23. สามารถปรับตัวต่อความเครียดได้เสมอ					
24. ออกกำลังกายหรือบริหารร่างกายอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านจิตใจ					
25. ได้รับการเอาใจใส่ดูแลและให้กำลังใจจากครอบครัวเสมอ					
26. ได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสมอ					
27. ได้รับข้อเสนอแนะและกำลังใจจากอาจารย์ผู้สอนเสมอ					
28. นักศึกษากับเพื่อน ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเสมอ					
29. พอใจต่อการบรรลุเป้าหมายในชีวิตส่วนตัวที่ตั้งไว้					
30. พอใจที่ได้รับทุกสิ่งตามความคาดหวัง					
31. พอใจในความรู้ความสามารถของตนเอง					
32. พอใจในชีวิตเป็นอยู่โดยทั่วไป					
33. พอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง					
34. พอใจในบุคลิกภาพของตัวเอง					
35. พอใจในรูปร่างหน้าตาของตัวเอง					
36. พอใจและยอมรับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์					
37. ภูมิใจที่ได้มีความเชื่อและศรัทธาในศาสนา					
38. มีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอยู่เสมอ					
39. เวลามีปัญหาจะสามารถปรึกษากับอาจารย์ได้สม่ำเสมอ					
40. เวลามีปัญหาต่าง ๆ สามารถปรับตัวต่อภาวะความเครียดและความวิตกกังวลได้ดี					

ประวัติผู้เขียน

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย)   นางวัชรีย์ จรูญวงศ์
(ภาษาอังกฤษ)   Mrs. Watcharee Jaronwong
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ   -
3. ตำแหน่งปัจจุบัน   ผู้ปฏิบัติงานบริหารชำนาญงาน
4. หน่วยงานที่ติดต่อได้สะดวก   ศูนย์ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
110/5 ถ.กาญจนวณิช ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90112
โทร. 074-287953
E-mail : wacharee.s@psu.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิ	สาขา	สถาบัน	ประเทศ	ปีที่จบ
ศศ.บ.	การจัดการทั่วไป	สถาบันราชภัฏสงขลา	ไทย	2540

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

7.4 งานวิจัยที่นำเสนอ

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ

หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง “ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวและด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเภทวิจัยสถาบัน ประจำปีงบประมาณ 2551 (80,000 บาท) สักส่วน 50%

ผู้โครงการวิจัยคนที่ 1

1. ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) นายเจตน์สฤณี สังขพันธ์
(ภาษาอังกฤษ) Mr.Jedsarid Sangkapan
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ -
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
4. หน่วยงานที่ติดต่อได้สะดวก 75/14 ถ.ทุ่งรี ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร. 085-5959400 E-mail : sapichai@yahoo.com

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิ	สาขา	สถาบัน	ประเทศ	ปีที่จบ
ศศ.ม.	พัฒนามนุษย์และสังคม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย	2554
บธ.บ.	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	ไทย	2548

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

ระเบียบวิธีวิจัย	วิจัยทางสังคมศาสตร์
เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
การศึกษา การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล	สังคมศาสตร์กับการพัฒนา
เทคโนโลยีสารสนเทศ	สิ่งแวดล้อม
แรงงานข้ามแดนในครัวเรือนเกษตรกร	

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

- 1) โครงการวิจัยเรื่อง “การก่อตั้งธนาคารปลากับการเสริมอำนาจขององค์กรชุมชนชาวประมงเพื่อพัฒนากลุ่มการเลี้ยงปลาในกระชังในทะเลสาบสงขลา” ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 (360,000 บาท ตุลาคม 2551-กันยายน 2552) : ผู้ร่วมวิจัย
- 2) โครงการวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การต่อสู้ต่อรองในภาวะความขาดแคลนของชาวประมงพื้นบ้านทะเลสาบสงขลา” (Small-scale Fishermen Tactics of Negotiation in a Time of Scarcity in Songkla Lake) เพื่อขอทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551 (366,900 บาท ตุลาคม 2550-กันยายน 2551) : ผู้ร่วมวิจัย

7.4 งานวิจัยที่นำเสนอ

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ

- 1) ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยเรื่อง “ดอกไม้แห่งรุ่งอรุณ” : พื้นที่การต่อรองของแรงงานข้ามชาติและความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจชายแดนไทย-พม่า” The Flowers of Dawn” : A Negotiation Space of Transnational Laborers and Its Relations to Thai-Burmese Borderland’s Economy ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (1,000,000 บาท ธันวาคม 2554-พฤศจิกายน 2555)
- 2) ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวและด้านการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเภทวิจัยสถาบัน ประจำปีงบประมาณ 2551 (80,000 บาท) สัดส่วน 20%

7.6 ประวัติการทำงาน

- 2555-ปัจจุบัน นักวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- 2552-ปัจจุบัน ผู้ช่วยสอนในห้องปฏิบัติการวิจัยในระดับปริญญาโท และโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยสำหรับหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น เตรียมการสอนวิจัยด้วยโปรแกรม SPSS โปรแกรม R การจัดทำสื่อประกอบการสอน ดูแลผู้เข้าร่วมอบรมตลอดระยะเวลาการอบรม และดูแลนักศึกษาในช่วงที่มีการเรียนการสอนให้ห้อง Lab วิจัย ที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมทางสถิติ
- 2543-2555 นักวิจัยศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 2553-2554 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 (The Relationship Between Competition Results and Sepak Takraw Playing Patterns in the 38th National Games)
- 2553-2554 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชากีฬา พลศึกษาและนันทนาการ

- 2553-2554 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักกีฬาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชุมชนศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (The Physical Fitness of Bachelor of Arts Program in Community Students at Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University)
- 2553-2554 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายและสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (Exercise Behaviors and Physical Fitness of Islam Students at Prince of Songkla University, HatYai, Campus)
- 2553-2554 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 (The Relationship Between Emotional Intelligence and Skill Performance and Competition Achievement of Sepak Takraw Players in the 23th Youth National Games)
- 2552-2553 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปร่าง ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 36 (The Relationship Among Somatotype, Body Dimension and Body Composition and Competition Achievement of Sepak Takraw Players in the 36th National Games)
- 2552-2553 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง ยุทธวิธีการวางทีม และการทำคะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 (Team Positioning Tactics and Scores Making in Sepak Takraw Competition in the 35th Thailand University Games)
- 2552-2553 ผู้ช่วยวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของคนเครือข่ายสุขภาพชุมชนตำบลควนรู อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา (Health Behaviors and Physical Fitness of People Network Health Community Khuanru Tambon ,Rattaphum District,Songkhla Province.)
- 2550 ผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามโครงการวิจัยแรงงานในสถานประกอบการจังหวัดสงขลา

- 2549-2550 ผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามโครงการเครือข่ายการเชื่อมโยงยุทธกรรมของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต : เงื่อนไข กระบวนการ รูปแบบ และผลกระทบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม
- 2549-2550 ผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามโครงการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต: จุดกำเนิด วิวัฒนาการและผลกระทบที่มีต่อการดำเนินชีวิตของชุมชนในภาคใต้ของประเทศไทย
- 2545 คณะทำงานของศูนย์วิจัย ในโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการองค์การบริหารส่วนตำบล

7.7 ผลงานทางวิชาการ

1) บริการวิชาการ

27 กรกฎาคม 2554 วิทยากรรับเชิญสนทนารายการวิทยุ FM 88 ในรายการสภากาแฟ เรื่อง “นักศึกษาเรียนได้เกรดเฉลี่ยน้อยมาจากสาเหตุใด”

25 กรกฎาคม 2554 วิทยากรรับเชิญสนทนารายการโทรทัศน์เคเบิล 93 ในรายการถามตรงตอบชัด เรื่อง “สาเหตุที่นักศึกษาติดภาวะรอพินิจ”

2 กรกฎาคม 2554 วิทยากรรับเชิญโครงการ Journal Club ครั้งที่ 7 เรื่อง “คุณรู้หรือไม่? ทำไมนักศึกษาถึงติดโปร” ของฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

21-26 เมษายน 2554 ผู้ช่วยวิทยากรบรรยาย เรื่อง “การเขียนโครงร่างงานวิจัย และเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล” ให้กับบุคลากรศาลากลางจังหวัดสงขลา

พ.ศ.2552 ผู้ร่วมจัด โครงการ “อนุรักษ์คลองอู่ตะเภา” ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2) บทความวิจัยตีพิมพ์ในเอกสารการสัมมนาในระดับนานาชาติและระดับชาติ

เจตน์สตัญญู สังขพันธ์ และเกษตรชัย และหิม 2554. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจกับปัจจัยด้านจิตพิสัยและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ใน การประชุมมหาดใหญ่วิชาการครั้งที่ 2 วันที่ 12 พฤษภาคม 2554 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

Jedsarid Sangkaphan and Kasetchai Laeheim. 2011. Factors Affecting Students Academic Achievement into Probation Status at Prince of Songkla University In *The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences April 2, 2011 at Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University*. Songkhla: Prince of Songkla University.

Kettawa Boonprakarn, Benjaporn Deekhuntod, Jedsarid Sangkaphan, and Nuntharat Suriyo 2012. "Flowers of the Dawn": Brokers of Morality of Transnational Laborers in the Thai-Burmese Borderland of Mae Sot. In *The Seventh International Conference on Applied Ethics 26-28 October 2012 on Center for Applied Ethics and Philosophy, Hokkaido University* pp. 9-10. Hokkaido, Japan: Hokkaido University.

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 2

1. ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย)   นางวีณา แพเฟิ่น
(ภาษาอังกฤษ)   Mrs. Weena Phaefurn
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ   -
3. ตำแหน่งปัจจุบัน   นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
4. หน่วยงานที่ติดต่อได้สะดวก   เขตการศึกษาต้ง มหาวิทาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตต้ง
E-mail : weena.p@psu.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิ	สาขา	สถาบัน	ประเทศ	ปีที่จบ
บธ.บ.	การจัดการทั่วไป	มหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมาราช	ไทย	2533

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

7.4 งานวิจัยที่นำเสนอ

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ

ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง “ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวและด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของ นักศึกษามหาวิทาลัยสงขลานครินทร์” ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ มหาวิทาลัยสงขลานครินทร์ ประเภทวิจัยสถาบัน ประจำปีงบประมาณ 2551 (80,000 บาท) สักส่วน 15%

ผู้ร่วมโครงการวิจัยคนที่ 3

1. ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) นายณัฐสมันตร์ รังสี
(ภาษาอังกฤษ) Mr. Natsaman Rangsi
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ -
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการอุดมศึกษา
4. หน่วยงานที่ติดต่อได้สะดวก สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
จ.สุราษฎร์ธานี 84000
E-mail : natsaman.r@psu.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิ	สาขา	สถาบัน	ประเทศ	ปีที่จบ
ค.บ.	คอมพิวเตอร์ศึกษา	สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี	ไทย	2543

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

7.4 งานวิจัยที่นำเสนอ

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ

ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง “ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวและด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเภทวิจัยสถาบัน ประจำปีงบประมาณ 2551 (80,000 บาท) สักส่วน 15%